

ஸ்ரீமதே ராமநாதபதம்:

மொதுத்தனியன்கள்

மணவாளமுனிகள் தனியன்

Copyright © 2004 by John Wiley & Sons, Inc.

भीरीलेसदवापां वीमरस्वादितुजार्णवम् ।

भस्तीन्द्रप्रभवं वन्दे सम्यग्ज्ञायातरं वृन्निव ॥

ஸ்ரீஸரஸ்வதி தயாபாதரம் நீபக்த்யாதி, குணாநிலம் ।
யதிந்தரப்ரவணம் வந்தே, ரமயதாமாதரம் முநிம் ॥

குருபரம்பரையின் தனியன்

சுபாத்தாழ்வான் அருளிச்செய்தது

लक्ष्मीनाथसमाख्यां मादयाह्नवध्वजाम् ।

ममदाचार्यपर्यन्ता इन्द्रे पुरुषसम्पराध ॥

ஸக்திநாத ஸமாரம்பரம் நாதயாமுநமத்யமாம் |
அஸ்மத ராகாயபர்பந்தாம் ஷத்ஜே, குருபரம்பரம் ||

எம்பெருமானார் தனியன்

(பொத்தாழ்வார் அருளிச்செய்தது)

यो निष्कमन्नुतपदाभ्युपगम्यलभ्यमभ्यमोहवत्तदितराणि हृषाय मेने।
असद्वगुरोर्भगवतोऽस्य दयैकसिन्धोः रामानुजस्य परमौ धर्मः प्रपद्ये॥

யோ நித்யமஸ்யது பத்யம்பு, ஸ்யுக், மருக்ம-
வ்யாமோஹதஸ்ததி, தராவளி திருவணாய் மேதே
அஸ்மத்திரு, தோர் புக, வதேஸஸ்ய த, ஸயகஸித்தேநா:
நாமாநுஸ்ய ஸகௌஸ பர்வணம் ப்ரபத், யே ||

நம்மாழ்வார் தனியன்

(ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தது)

மாதா பிதா புவதஸநயா விபூதிஸ்த்நே வதேவ நிவமேன வதநவானாந் ।
அவஸ ந: குடபதேவீகூலாமிரான் श्रीमन्नदक्षिणुगलं शमामि मूर्धा ॥

மாதா பிதா புவதஸநயஸ் ததயா விபூதி :
ஸர்வம் யதேவ நியமேந மத நஸ்யானாம் ।
ஆத்யஸ்ய ந: குலபதேவீகூலாமிராமம்
ஸ்ரீமத் தத:ஸக்:நியுக:ஸம் ப்ரணமாமி மூர்த்தநா ॥

ஆழ்வார்கள் உடையவர் தனியன்

(ஸ்ரீ பாஸாபட்டர் அருளிச்செய்தது)

भूर्ग : सरस-महदाङ्ग-महूनाथ-श्रीमन्नदक्ष-कुलशेखर-योगिवरान् ।
भक्तकिरेणु-परकाल-वतीन्द्रमिभान् श्रीमत्पराङ्मुखाणि शनतोऽपि निरम् ।

பூதம் ஸரஸ்ய மஹாதாஹுநாந பட்டநாத,
ஸ்ரீபத்திஸார குலசேகர யோகி, ஸாஹாத !
பக்தகரீக: நிரேணு பரகால வதிந்த ரமீஸ்ராத
ஸ்ரீமத்பராங்குமாமூர்திம் ப்ரணதேவஸ்ய நிதமம் ॥

171

சம்மாழ்வார் நிருபாசனே காணம்

தம்மாழ்வார் வைபவம்.

நெடியவருள் குடும் படிவால் சடரோபம்
அடிசே ஈடவர்க்குடைய கிடந்தானே.

"ஈழத்தமிழ்நாடு" என்னப்படுத ஸ்ரீமதருள்த ஊரிலேசெய்யொன்
செய் லோகிலே நிருபாசனிலே உண்டபத்திலே உழிவின் ஊடுமென் னுடைய
மன்னி யழகின ஊகமென் செய்திற் றுதிசேஷனாத ன்ருபாய் லிலே நின்ற
தத்திலே ஸ்ரீ ஸ்ரீ லோகனென்னுந் தேவியர் மூலமொரு உடி வித்திருந்த நித்ய
மூர்த்தனருக்கு அங்கினாத ஊர்த்தனாத அதபவித்தருளுநிற் றான சம்பாந
ருக பரிபூர்ணருக ன்ருகையன் அங்கியுதிவிதன்கார் னப்பொதுப் பாயாசத்த
ததிலே அதபவித்த வருதல் போன, இம் சிவசுமத்திதன்க ஈடுதனும் தம்மம்
சூதமுன பரிபூர்த்தியாக் அப்பொருள் பதவியைப் பெற்ற இன்புற்ற ஊழைய
புயிதும், திதற்கு ஸ்ரீலோகனென்னுந் தான் லெடுத்தருகின லான லெயாக்
லையும் ஸ்ரீலோகி லெயாக் தான்கிலே சென்னகிட்டு உயானுள் ளி லெயுநிலைக்கு
சூடுதெய்த ஸ்ரீலோகிப் பன தெய்துப் தெய்த இதை லெயாத் தருய் பெருந்
உகிதன் அபிநித்த லெயுந் அகலவாத உத்தமோகி அன்னாய்க்கிலையும் அழி
வின் கிடைய அகல கித்தன்கொன்ன லெய்க்கெய்து இயல்பாகலெயுந் இன்ன
ருகானே அன்னுந்கன் ஸ்ரீலோகி லெயுந் பருத்தன்கர்ந்த உடக்கு

மாதிரி அறிவித்தல் பொருட்டு, தம் கட்டிய ரூபாயை வேதங்களை வெளியிட்டருளி, அரிய பெரிய அன்புதருவதில் ஆற்றிய மகா பொருளைக் கிணங்கிப் பன் புகழில் நிறைந்தவையாகிய கம்போத்தவர்களுக்கும் தெய்வநிதித் தெரிந்துகொள்வதற்கு உபயோகமாகட்ட. அயற்சிக்கு அகலமான அனாதை சாந்திரங்களைப்பும் புகழியர் மூதகாளுகாக்கொண்டு வெளியிட்டருளினும்.

[illegible][illegible]

இவர்களுள், எம்பெருமானுடைய அடைபாடம் மக்கள் குணங்களையே அமுத வெண்
எத்தியே முழுவி யிகவும் எப்பெட்டு எங்கு அழிந்திடுமெனாதவன் இவர்களுக்கு
'ஆழ்வார்' என்று திருவாயம் வழக்குதல் மாபு.

இவர்களுள் எவ்வென்போகத் தாமரை யிகழுவன்து தத்தவகுளத்தையப் பெறு
தலின்று எம்பெருமான் தானே ஸந்த தம்மிகளாட்டிக் கொடுக்கவோடு தூள
பத்தி விசத்திலை எய்தித்தெய்து, செங்கு விசக்கரை மறக்கப்படுகிற வேதம்
போலன்றி பாசர்க்கும் ஒருங்கே உதவுங்கு. அடை வேத வேதாங்குதலுப்பாசர்
தம்மிகத் தயிற்ற திவ்ய பரபந்தம்காரை அருகிச்செய்து தம்முடைய அடைய
வந்தைய் இவர்க்கு உணர்ந்தி உணர்த்து வழித்தருளுதலான் உதாத்நிய
விது பெறுவர்.

ஸ்ரீமதாய்வாய அப்பாநாபத்திற் செத்த வெப்படியாங்கென்று சொகட்ட
டப்படுகின்ற இவ்வாழ்வார்களுள் பதினாய்.

திருமாவின் வேத தரையதா வெண்ணையுடைய விதபாடுகடைய இவ்
வாழ்வார்களது திருவையதாக்கொமை.

‡ 'பொய்கையார் பூதத்தன் பெயர் புதழ்மழிதா
அப்ப வகுளியாறல் செவ்வகோன் — துய்யட்ட
வதனாய் தன்னுளி அப்பாணல் வக்கலிவன்
சதிரன் தோற்றத்தடைவா யிங்கு."

என்று முத்தாயம் பெற்றிருக்கும். ஈய்மாழ்வார் திருவடையான ஸ்ரீ மதாவி
லையும, பட்டகிரா வெண்ணுப் பெரியாழ்வாரு திருமகனான குடிக்கொடு
த்த எச்சியையாயுடு செத்த "ஆழ்வார்களுள் பன்னிருவர்" என்று சொன்ன
தன்மே.

புதவிகுளப் போக்குகின்ற தவாத்நிதவர்க்கித்தட்டதும் பெருமைய
பெற அவிருகொழித்த இவ்வாழ்வார்களுடைய விதவிபவங்களுக்கு இ
வ்வையேனே.

இவர்களுள் ஈய்மாழ்வார், மந்தவாழ்வார்க்கிப்போக இவ்வாறு வுணர்ச்சி
கடைபடாதின எம்பெருமானுடைய ஒரு வணகிசெய்தியே தத்தவகுள
முதலியன தோன்றப்பெற்ற அடையித்தவாய்நி, திருத்தழாய் மனத்தோ
டு முகங்குளையோகே அகதரிக்குப்போகே இயற்கையில் தூளபத்திலை
யுடையவாய் அக்கினை எந்தம் மனத்திருத்ததனல் தலையாக்க உறப்பட்டு
இதவே காதையாக்க அவரை அயவயியாயும் மந்தவாழ்வார்க்கி அகர்க்கு
அவையாக்கவும் பூருவார்க்கிவித்தாக்கன்.

அவ்வாய் உருவப்படுத்தியிடத்த, ஈய்மாழ்வாருக்கு, பூதத்தாழ்வாருத்
திருகுடியாக்கவும் பொய்கை பேயாழ்வார்க்கிவ் வண்ணாக்கவும் பெரியாழ்வாரு
முதலாயும் திருமழிதையாழ்வாருக்க உதத்தாக்கவும் குகிசெய்யாழ்வாருக்கவும்

‡ உபதோத்தியவாய்.

பரிவிதம் நிறுவத் தான்பொருள் பவந் பந்தா நிறுவலான உடைய
 பந்தாவதனா மனம்பெரி குடிக்க, சிவ்ய நிறுவத்தும் அஞ்ஞிற் பெரு ஸ்ரீ
 மனா விவாதமேதாத்நகல் உட்பெற்றியது. சிவன் இத்தம்பநிவன் நிறுத்
 துருக்குத் தந்த தெப்பாடி பந்தாவன் இத்தம்ப உட்பெ ன்ருவலித் தரு
 ளன் மானாற் பென்ருவோலிப்படி, காலியர், தந்த வாழ்த்துத்தலிப்படி
 வே நிறுவல்பிரேதந்த பந்தா அஞ்ஞிற் பெவனல் வளிநிறுத்தர்.
 மரு தந்த தருவத்திலிப்பெ தல் வஞ்ஞிற் சிவன் வஞ்ஞிற் நிறுத்
 தஞ்ஞிற் பென்ருத் நிறுப்பநிவ பந்தா அஞ்ஞிற் வஞ்ஞிற்நிறுத்திற் ஸ்ரீ
 பென்ருத் நிறுவலுடைய வன்பெருவாள் வந்தித்த வாழ்த்தி 'அப்பென்ரு
 த்ரு தரு புத்தாந்தாவந்தா அளித்தருவதெனும்' வந்த பிரேதநிவ, அன்
 வநிற்ருத்தி 'வநெ வந்த பிரேதநிவ' வந்த பெருவன் பெருவந்த அத்தா
 ளுவாள் செவ்விலுவித் தந்த நித்தம் நிறுவன் நிறுப்பரிபட்டம் ஸ்ரீ
 விவந்தா பந்தாநித்தருவினும். இத்தம்ப பெந்த அன் நிறுவலித்தென்ரு
 வாழ்த்தி, உடைய வந்தவாள் வன்பெருவாள், அவா நிறுவலித்திலித்த
 பந்தா அஞ்ஞிற் ஸ்ரீவென்ருத்திவந்த அஞ்ஞிற் பெவலுவிவந்த
 அஞ்ஞிற்ரு தரு ளுவாள் வந்தா விவந்தநிவ நிறுவலித்தர்.

இப்படி ஒருவர் மூலமாக அப்பாடி இருக்கக்கூடுமோ? எனில், உண்மையில் நியாய அரசை அடைந்திருக்கவில்லை அம்மக்கள், அடிப் பித்தலாகின்றதும், உட்பயனாகும் பணமாகும் தனித்தனி சூழ்ச்சிகளாய்ந்தோடு பணமாக அம்மையும் பொருத்தியவரும்கூடும், ஐதாயன் வாயிலில் அம்மத்தடக் குத்திராய்க்கும் உடையவரும்கூடும் தங்கள் உதவையாக அமைப்போடுமே இதையும் தக்க வென்ப, இம்மையும் உதவது புரண்பாக்கியவைய அடிபொத்தி பென்ப.

புதுவாசலில் நிருபர் தந்த ஆர்ப்பாட்டம் போலீஸ்தான் பணம் போகவில்லை. ஆர்ப்பாட்டம் தான்.

“அதி இலாபத்தினைப் பெறும்படித் தனது உடம்பு
புதைக்கப்படுகிறதா? உணவுத் துறையா? அல்லது
குடிநீர் துறையா? தீயநெய் துறையா? இவ்வாறு
பெற்ற ஊர்திக்குப் புதைக்கப்படும் பரிசுத்தமான மண்ணு
தரப்படும்.”

[illegible]

அந்தந்தக் குதிரைப் பெயரும், பன்னிகிடுத் தங்கையதான டு மென் னும் வாய் இவையுமே பிறந்தபொழுது தொடுத்தவா, அப்பொழுது இவர் அந்த உக்காத்தால் தூத்த துட்டி பொழித்ததால் இவர்க்கு 'உடுகாப்' என்று நிரூபணமாகித்த.

1. "அஞ்சலையோடு பார்த்தோமென எம்பெருமான், விழியை வாரத் தாத் டோடப்" என்று அன்புக்காரரும் கொண்டாயினார். இவர் எம்பெருமானால் 'உம் ஆழ்வார்' என்று அழைக்கப்பட்ட கிரேஷ் டாஸ்துடுசெய்யப்பட்டு மந்திர பாத்மாவாசனத்தில் உபயுக்த பெந்ததால் 'வினாக்கள்' என்ற ஒரு நிரூப் பெயர் பெந்தார்.

இப்படிப்பட்ட ஆழ்வார் பதினாறு பிராயமாயும் உம் விழியால் மென் தந்தோடு எழுந்தருளியிருக்க, அது கோயிலை எங்கையாரும் அங்கு கொழுகும் 'இவர், தங்கையப்போல் நிகழுகுடையவையாயும் உகந்தின் வானமையால் பார்த்தோடு பெயரையிருக்கென' என்று அறிவாயல் 'எம்பெருமான் விஷயத்தில் எம்மென்ற அபாசம் ஏதேனும் உண்டோ?' என்று கருதிக் கண்டிருந்தார்.

அப்பொழுது பார்த்தவாறான து சிபாவத்தால் கோழந்திரியர் எங்கெ டிவிக்கினார் வார்த்தையான எழுந்தருளி இவருக்குத் 1 நிரூபணத்தால் செய்த வான மந்திரத்தால்வாயும் உபநித்திருக்கினார்.

இப்படிப்பட்ட இவர் பதினாறு காலமும் கிறித்த சந்திரியோடு பதி னாறு பருமன் கிராமி உதவியுள்ள நிரூபண பதவியாகவென்கி விற்றிருந்த பார்த்தவந்ததில் திரையாடுவென்ற துறா முத்திரை கண்டென்கருந்த வான த்தில் திப்பதோ பார்த்திரையால் சென்றிருந்த மதுவையிழுவார், இவரது வையவந்ததால் கோட்டு இவரது திப்ப நுதியை உண்டி நிரூபணத்திரி விந்து புறப்பட்டு வந்த அருமன் கிந்து இவர்க்கு 'உதார்த்த உதார? இன தோ?' என்று கோதிக்கொண்டிருக்கி இவர் முன்னிலையிலே ஒரு மென் கண்டி பெருந்தப்போட அது கிழந்த வையையால் கோட்டினே இவர் நிரூபண விழித்தப்பார்த்திருக்கினார். உடனே மதுவையின் 'இவர்க்கு வாக்ரு உன் டோ? இங்கே? அறிவோம்' என்று உன்னி இவையோடு — 'அறிந்திரிய சந்திரியே அதுவையினதான ஆழ்வார் எம்பெருந்தால் அது வான அதுப வித்த எங்கு இருக்கும்?' என்று கருத்தாயவந்தது, "செந்தத்தின் வயிற் தில் தெரியு பிறந்தால் எந்ததத் திந்து" எங்கே மெக்கும்?" என்று வினாவு, ஆழ்வார் "அம் சந்திரியை சந்திர கந்தகண்டி அதுபவித்தகொண்டி அது திரிய ஆகியிருக்கும்" என்ற கருத்தான வையத்த "அந்ததத் திந்து அங்கே மெக்கும்" என்று வினாவருகிக் செந்தார்.

[1. தெரியலின் வயிற்றில் பெரியது பிறந்தால் எந்ததத்திந்து எங்கே மெக் கும்?] என்று மதுவையின் கிழவியவையையும், "அந்ததத் திந்து அங்கே

1. உடுகாத்தாதி — பார்த்தார் 3.

↑ பஞ்ச கண்டியம்.

பாங்குள் வந்தும் திருமாமம் பெற்ற குருக்கவிரோன், பாபாநாயக்காரும்
 தீவரமாயின தன்மையும் பரமாத்மாவை அடைவும் உபாயமும் அங்கனம்
 அடைந்தின் பாலும் அடைந்தரு உன் பிரதிபந்தமும் என் த வகை வேத
 சாஸ்திரங்களுக்கும் காரமாகச் சொல்லப்பட்ட அந்தப் பஞ்சகந்தையும், மந்த்
 ச்ஞேஷ்டமாய் தவயமென்தும் சாஸ்திரி மந்திரத்தின் அந்தந்ததையும் பிர
 பந்த ரூபமாக வாய்நூல் எவ்விதம் அறிவத் தெரிவித்தருவி

1. "அவியத்திச்சைபதும் என்முகம் உருமும்
 தனிரொணியிதையவந்திவது மூதன்
 பாவகையுள்ளும் வாய்நூல்பட
 சிவத்திசைக் கடிகுமிசையும்
 மன்கைப் பிரையும் சித்திதடம்மயக்க
 குருபொருட புதப்பாடிவந்தி மூலமதம்
 அடையடக்கைத் தோலிசைத் தோந்தெய்க்
 பெருமா மாவகையென்த
 குருமாதெய்க் மத்தகையமோயாமே."

என் த தத்தி சித்திரத்தின் தத்தயந்தை அங்கு வெளியிட்டு, தமது வாழ்
 வான முழுவிதும் பிரித்தென்றித் திரை சொந்தந்த பாய்வியே சித்தித்
 பாபத்தி பாபுரான பாய்பத்திசை அடையாபத்தென்கு உன் அடைபாட்டம்
 சந்தித் தோடப பெருமன் முபந்தந்த திருவகந்திரம் வாழ்த்திசுத்த,
 அபயன், இமையன் எதிர்வோன், மென்னை கந்திராதிபர் திரைப் ப, தேவன்
 என் தோத்திராதிசெயல், கவருத்தமாய்ப்புக்குத் திருமாமன் மண்டபத்தின்
 அந்தரில் பேரீசபத்தின் அமந்தரை.

இப்படி உபயுகந்த இயவாழ்வார் எம்பெருமானை திருவகந்தருத்
 திரையும் அந்தரங்காக இருந்தருள் பெருமானை பாதுகை 'பூதிஷ்டகோபன்'
 என் த இவாறு திருமாமத்தையிட்டு வழங்கப்பெய்தென்த.

தம்மபூதவாக்கு அந்தரங்ககான மதுரகவிபாழ்வாரது
 வரலாறு. †

பாங்குயகாட்டினே இருக்குருக் என் தும் துழவன் திருவாரிக்கு அருள்
 தன் த திருக்கோலாரிசை, இவையகந்திசை, எட்டுகென்தந்த அதபத்தருவா
 பிரத்த என் துத்தெழுந்ததாய்பதவதவான சாசா கருகந்திசை சித்திரை

1. திருவாரிசை - 7.

† இவையாழ்வார் எவ்வாற்றோடுதென்கிடுவந்தருள் இவையாழ்வார் வானதம் திருக்
 கையபயித்தென்த.

மேடுத்தப் பண்ணியவோடு மட்டுமேயுடைய பாராயணஞ்செய்தனென்றே
திருக்குருகர்கள் எயிக்கு பாதை விடப்பாய, பாதாழ்வாறுகே பாரிவிடை
புரிந்தோமென சத்ருமாமுடையவோடைய பகைப்படுத்தியோ பகைப்பாதி
பத்தியைய பாராதுடையமாத் தவிர்த்தென்றே அவையுரை விடப்பாய
'கண்ணிவண்ணத்தாய்' என்ற தியப்பாபந்தநாதப்பாடி முழுநாடகஞ் ச
உபகிததருளி வாயுத்திருக்கையின, தேவிறொற திருமாற்றததையே செய்க
கவிஞ்ஞ பாகிறொற திருவாயமொழி பகை பகைதருமான வரிமாத் திரு
காடகை அனுகூலித்தார்

அப்பால, ஆசிரியனாய் பிரதததற்கு மிது இவ்வே அரிதில் தேவிய மது
கவிதை அச்சொப்பமான ஆழ்வார் விட்டாடகை அத்திருவரிதின் ஏற்புதைய
பண்ணிய இரத்தொப்பிதது அவர்களு சிந்தனையிததில் உதையகவிதையெவைய
தெய்யுற ஈடத்தெனென்றவந்தார் அத்திருவிழாக்களில் தேவதாமிருதெயத
மாத் வரதாய் திருமாறுக்குரிய தேவையாயுதவர் வாதாய் அவையினாளுததது
ஆரீயர் வந்தாய்' என்ற இவையுதவைய அநெய விருதவிதக்கறித திருசென
கைய முழுக்குதவிதேவையுதவையகிதெ, மதுகாச்சொத்தததது தவிர்த்தவைய
அவர்கள் மானுக்கவையவந்த எயிரிட்டு 'உதவைய தவைய பக்தோபகந்திப பகைய
வந்தோ, இவர் வந்தெய்திய புலவனோ? இவர் பாடிய திருவ மொழி வந்திம
திய செய்பவன்தே, இவைய தேவதாமிரு செயதவன்குத விரையபதது தரு
தினோ?' என்றபா குதவையகித விதிதவையதததிதெயதது அத்தரு மது
கவிதை மனைய மொழும் வரதோ 'இவையருத் வரவயங்கமாய்படி தேவரீர்
செயதருளவேண்டு' மென்று ஆழ்வாராயே பிரைத்திதவ சடவோபா ஒரு திரப
விரையவையகவந்தோடு வாத, திருவாயமொழியின் 'கண்ணக்கழலினை என்
துமையனமுத விர்? என்னுத் திருவைய திவ்வைய வரவயம்' என்ற
பகைத்தின் முதவையகவ ஒரு தெய்வததது எழுதிக்கொக்திப்பாய் சம்ப
பகையின வந்ததிட பாக் அவர்கள் சொந்த அடங்கும' என்ற உதையருளி
ஞர் அத்தவியவந்தத்தின்படியே உதவையகத்த கண்ணக்கழலினைவைய எழு
திய மடகை எதததுப்போப வந்ததிட மாததித்தித, சம்பபுலவையகவ ஏதி
விருத்த பகைய 'பாத்தருமானப பேயகையின முழுதெ தன்மையிருத புலவ
கவிதெயவைய சித்க்கமுத்தி உதவையே மெழுத்த வந்தித வந்தத தெயுழி
கைய மாததிதவ வந்திக்கொண்டு விதத்தது அபகைவது சித்க்கிவந்த அயிழ
ந்த தன்மையி பெழுத்த மெவைய சித்க்க வரவோவத சம்பபுலவையகவ, வரவ
வேத வரவதிவ்வையகவ பிரததத தெயிக்கவபடையம் தாயேயுன்க்து பகையதம
மைய ஆழ்வாருகைய வந்திவைய பகையதவத்தத தெயிக்கொண்டு இது
மையபொழிந்து, தவய முதபு அபகைப்பபடததது அத்த பமுத்த, அத்த
வந்தித்ததபொருட்டு அவாத மத்தியமையக குறித்ததத் தோத்திரமாதத் தனித்
தனி ஒவ்வொரு பகைப்படி வெயிரிப்பவையுரைகள் அவையம் வெயிரிடு
கவைய, அபபகைக்கவையவ,

"மேலும் துணையென சேர்வதெனப் பார்ப்பனோ
கையம் பார்த்துமோ காரணமோ — தாய்க்
துணையென வதுவமோ தோவிரெனமோ வந்த
குணமென பெயுமா ஐயம்கூறு."

என்ற இப்பாடல் வடிவாகச் சிறிதும் வேந்தரையிவ்விதி ஒத்தவையுடையதாக,
இதயத்தி அங்கனாவையும் "இது என்ன அற்புதம்! என்ன அற்புதம்!!
இதற்கு ஆழவாரது தெய்வத்திருவருமோ!!" என்ற அநிசெயப்பட்டு,

"ஈயாவேதே கருடக்கேதிரே இரவிக்ஞேதிக் கின்பியீயாவேதே?
ஈயாவேதே உறுதியுதிரே கிங்கேதிரே கருடாவேதே?
கோவேதே கருடக்கேதிரே பெருமான் வதுவாரணன் கருடக்க
தோவாதவரே பிரமமகரவிக்ஞேது கோற்போதுவெய்திரவியே."

என்பது முநாள்கச் சென்னை கவிசம்பாடிப் புழந்த அந்தமுதல் ஆற்றாக்கு
விருதகதல் முநைய கதவிபவக்கையும லுன்னிதல் பசுமடக்கு மிருதி
வாடு உட்படுத்த எந்தனர்.

இப்படி மதாசுவியாற்றவர் தமது ஆசைபுருடைய பெருமையின் வெளி
விட்டுக்கொண்டு அந்தவத்தினை கைவகம் கருடமுதலிடுத்த, கின்பு, கிங்க
யும் கோழியுத் சென்னகிந்தரான பேசியப் பெருவிடைய அருடத்தன்

இக்கதல் இயங்குதல் எய்வாற்றாருக்குத் திருவடித்தொண்டாசுவாரு
பெறுபத்தி, அவாது திருவடிதிக் மதுவகிதல் என இவாது திருவாத்தத
விட்டு வழக்கவாரும்.

["மதாசுவியாற்றவர் தமது ஆசைபுருடைய பெருமையின் வெளி
விட்டுக்கொண்டு அந்தவத்தினை கைவகம் கருடமுதலிடுத்த, கின்பு, கிங்க
யும் கோழியுத் சென்னகிந்தரான பேசியப் பெருவிடைய அருடத்தன்
இக்கதல் இயங்குதல் எய்வாற்றாருக்குத் திருவடித்தொண்டாசுவாரு
பெறுபத்தி, அவாது திருவடிதிக் மதுவகிதல் என இவாது திருவாத்தத
விட்டு வழக்கவாரும்."]]

"மதாசுவியாற்றவர் தமது ஆசைபுருடைய பெருமையின் வெளி
விட்டுக்கொண்டு அந்தவத்தினை கைவகம் கருடமுதலிடுத்த, கின்பு, கிங்க
யும் கோழியுத் சென்னகிந்தரான பேசியப் பெருவிடைய அருடத்தன்
இக்கதல் இயங்குதல் எய்வாற்றாருக்குத் திருவடித்தொண்டாசுவாரு
பெறுபத்தி, அவாது திருவடிதிக் மதுவகிதல் என இவாது திருவாத்தத
விட்டு வழக்கவாரும்."]

மதாசுவியாற்றவர் தமது ஆசைபுருடைய பெருமையின் வெளி
விட்டுக்கொண்டு அந்தவத்தினை கைவகம் கருடமுதலிடுத்த, கின்பு, கிங்க
யும் கோழியுத் சென்னகிந்தரான பேசியப் பெருவிடைய அருடத்தன்
இக்கதல் இயங்குதல் எய்வாற்றாருக்குத் திருவடித்தொண்டாசுவாரு
பெறுபத்தி, அவாது திருவடிதிக் மதுவகிதல் என இவாது திருவாத்தத
விட்டு வழக்கவாரும்."

உடையவியுந்து உடல் என்று சொல்கை தருத்தனை தமிழ் வேதந்தை யவன்
கலிகெடுவென்றதாயிற்று

தாயிட வேதனாகாததை அங்கொழிக்கிறோம் என்றும் எய்வகிரிமேதன்
கந்தை — ‘வகிதே தாயவனாகுமெனம்’ [ஸ்ரீராமபதமாமெந் அமுதாதந்தை
எய்வகிரிமேதன்] என்று சொன்னதை அடிப்பொத்தி பெண்பர் “செய்து
நாடு துறாவினா— வந்தபுகழென வந்தபுகழ் | உரையுதவி உரை
கீதம் உருகு நாடுபயனாகுமென— உயிர் உயிர் உயிர் உயிர் உயிர் உயிர் உயிர்
மேலே அயருகம் — உயர்ந்ததான மறுபடியும் வகிதே தாயவனாகுமென” என்
தது என்று, உயிரவையானதே துயம் கிரியையும், உயிரவையானதே அகில
கிரியையும், உயர்ந்ததானதே முதலாகவும், முடியும்களும் மகிந்த யிருக்கின்ற
ஸ்ரீராமபத அமுதாதந்தை எய்வகிரிமேதன் சொந்தது, அது இருபத்திருவா
ரிய உயிரவையாகிருக்கும். இது தோத்தந்தையான “செய்தொடையாவி
யாகிருக்கும். அதன் இத்தது உயிரவையாகிருக்கும்; இது பந்த அமுதிகுக்கும்.
அது துத உயிரவையாகிருக்கும்; இது அபயதந்தின் (தவயத்தின்) அந்தந்த
ததப் பெயர்ந்த பந்தப் பந்தாயிருக்கும். அது தாயவனாகுமென, இது
தாயிட வேதனாகுமென. அது தருகம்கிரியை; இது முயிவையானதே
சொன்ன சொல்கை அது உயிரிவையுயிரிவாகுமென; இது ஸ்ரீராமபத
மறுபடியு உயிரவையாகுமென அது உயிரவையாகுமென; இதுவும் “அருவி
கிரியையும் அது “உயிரவையான வ உயிரவையான வ உயிரவையான வ
உயிரவையான வ” என்றபடியே மோதபரம்பலாக யிருக்கும்; இதுவும் “உ
யிரவையான வ பருவசெய்த முயிரவையான வ பருவசெய்த முயிரவையான வ
யிருவையான வயிருக்கும். (6)

தவயமுயிரிவையானதே சொந்த தனிப்பன்,

திருவாய்மொழி வாய்மொழி தென்குது உயிரவையான

மறுபடியு உயிரவையான தென்குது — தருவையான

தந்தை தென்குது உயிரவையான தென்குது

தந்தை தென்குது தென்குது.

பதவுரை.

தென்குது	தந்தை,	அருவையான	அருவையான தென்குது
திருவாய்மொழி கந்தை	திருவாய்மொழி வாய்மொழி தோத்தந்தை அந்தந்த தந்தை	அந்தந்த தென்குது	அந்தந்த தென்குது திருவாய்மொழி தென்குது தந்தை தென்குது
தென்குது கந்தை	அந்தந்த தென்குது திருவாய்மொழி தந்தை	அருவையான	அருவையான தென்குது
அருவையான தந்தை	அருவையான தென்குது தந்தை	தென்குது	தென்குது

திருவாய்மொழியை வளர்த்தபரான எம்பெருமானுருடைய திருவருளினிற்
திருவாய்மொழியை மகாப்பாடமாகத் தரிக்கவல்ல சக்தி வாய்க்கமாட்டாதா
ரை, செந்தமிழ் வேதந்தரிக்கும் போதையுடைய பொதுத்தன்மை இராமாதா
வது மகாப்பாடம் வளங்குமின்றே வெளவிறகு இந்நிக.

எம்பெருமானார் தாம் * மகாநாயகனாகியவர்த விராமதாளும் * மாதன்
பணித்த மகாநாயகனாகியவர்த * தென்குருகையவிராய் பாட்டுடைமைய வேதப
பகர்தமிழுதவியைத் தன்பதறிபெய்தும விடநகலெனவந்த விராமதாளும்
* பகட்டரு மாதன் பகர்தமிழுதவியைப்பாடியவைய விவரமும் வேறுமாய்
* திருவாய்மொழியின் மகாநாயகியின்கொ மகாது மிடந்தொடும் புருத்த நிற்
ருத் குணத்திதழ் சொண்டகைய * உத்பெருகு சொல்லும் தந்தையர் தாயும்
உயர்குருகும் வெறிதரு பூமணவாதம மாதன் விவரமெனச் செறிதருத் செ
தமிழாணமே பெய்திருப்பாராய (தந்தத்திதழ்) பாவித்தாணவையென,
திருவாய்மொழியைத் தரிக்கும் செருகு பொதுதரு அகையி விரைத்திதழ்
பொருத்தமென்க. இப்படியப்பட்ட அந்தரங்க பந்தாணவையான்கே ஆழ்வா
ரது திருவாய்மொழிக்கு இராமதாளன் என்கே திருவாயம் வழங்கியருகது மையா
தாயவையிறகு.

"மந்தன்" சிறிய விராமதாளாகியே, சங்கரனெடுத்தாண்ட நவாசை,
பொருதுபுழை மகாநாயகி கொன்ற மகாநாயகியாகியதும், தங்குமையிற் பெண
க்குத்தா" என்ற பெரிய திருவாய்மொழித் தனிப்பிரகாரம் இவரு ளாகியபத, (க)

பட்டர் அருளின்கொண்ட தனிப்பன்.

வாக் திவழித் சொல்ல மதீளாகக் கண்டபுழைமேல்

ஆன்ற தமிழ்மகாநாயகி என்கே — என்ற

குறத்தின் உடையவன் சொல்லப்பன் வளர்த்த

இத்தா விரைவ் ஆகை.

பதவியை.

வாக் திவழித் சொல்ல	{ ஆளத்தாளன் நன்ம விவ க்குமென்ற சொல்லவன்	தமிழ் மகாநாயகி { தமிழ் வேதவாண ஆராய் ஆராயும் { மகாநாயகியாய்
மதீள்	{ வாக் பாரதவாணவியும் உடைத்தாள்	என்ற குறத்தின் { பெற்ற குறையினாய் தன் { மதீள்
அரங்கம்	{ திருவாய்மொழிப் பன்ம சொல்லு. எம்பெருமா னுடைய	உடையவன் சங்கரநாயகி; வெளப்பன் மிகக்குடைய
வள புழை மேல் ஆன்ற	{ திருவாய்மொழித் தனி வளவ் அகையர்	வளர்த்த அந்நினை வளர்த்த இதன் தன் தனிப்பன் மதீள் இராமதாளன் எம்பெருமானாகையி.

* * * — இதன் தனிப்பனிலே "செந்தமிழ் வேதந்தரிக்கும் போதையுள்ள
பெற — இராம தாளாகியதன் வாக் பகர்தமிழ் வளங்குமின்றே" என்ற
பேசியுடைய எம்பெருமானுக்கும் திருவாய்மொழிக்குமுள்ள தொடர்பை

சுரு.

ஆழ்வார் திருவடிகளை சாஸம்.

திருவாய்மொழி — அவதாரிகை.

— 100 —

இத, மயர்வதும் திவ்யருகப்பெற்ற ஆழ்வார்திருநடையையும் பாபந்தன உட்கத்தருகை மய்யழ்வார் அருளிச்செய்த காங்கு திவ்ய பாபந்தந்தருள் என்னவதான பாபந்தம், சாய்நாபந்தமென்பபடி. திருவிருத்தம் திருவா விழைப் பெரிய திருவந்தாதி திருவாய்மொழி எந்த காங்கு இரபந்தந்தருள் மய்யழ்வாருகைய திவ்ய காந்தந்தனாம், இவ்வாங்கும் மூலதனே காங்கு வேத கவிக் காசாயம், காசாரிப் இரபந்தந்திர திருவாய்மொழி காங்கவது ஓர்வாச அமைக்கப்பட்டுவது, இது காங்கவேத காசாயமும்.

ஆழ்வார் தமது ஞானக்கண்ணுக்கு இவ்வகை மெய்ருகையே கோர்மி தேவீதா அதுபயிப்பதற்கு இவ்வருகை தேவ மய்யந்தந்தை உதத்தார் தந்தருள்வேணும்" எந்த மய்யாசாயம்க்க விகுத்திரைய அபேஷித்தார் மூலத் திரபந்தமாயிவ திருவிருத்தந்திம். ஆழ்வார் அப்படி கோர்த்தந்திரபேதிலும் மெய்ருகையான் இவ்வாழ்வார்காவெண்டு காட்டுத் தன்மையாகக் கிவ திவ்ய திரபந்தந்தனை வெளிப்பெற்ற மய்யாசாயத்தந்திரத்திர பணிவொன்றத் திரு ஷங்கம் பத்திரவருகையாரே "மேயக்கின்ற ஞானமும் மோகவொழைக்கு மூக்குடைய இவ்வந்த திரவாரியியாருகை" எந்த திவ் அபேஷித்த யேவிர திவருகைய இரபந்தந்தனையத் திவ்வெந்த தாதருள்கிவன், இவ வாய்வார் இவ மய்யாசாயத் திரவீ கிவத் து " மய்யாசாயத்திரவீ காட்டி ரே மோகக்கோவேணுமென்ற பாபிப்பத் திரவருகைய அதுபயிப்ப த்ந்திரவையந்தி வேருவந்தந்தனவந்திர, அது ஞானதபவந்திர இவக்கு ஷம் இவவிடத்திரவிய வாயக்கக் மோகிவாய, இவ்வந்திரவே திவ் ஞானத மய்யவந்தந்தி கவித்திரவ அபவதபவம் உத்தந்தனவம் புத்தனவமிட்டுப் பிரபந்தந்தனவய பெருமி மோகோபவாழ்ம மோகதிரவமிட்டு" எந்த மய பெருகைய திருவந்தமயத்தித் தமது மய்யாசாயம்கு கிவ்வந்திவ் காட்டி வோகிவ, ஆழ்வார் அபந்தந்தந்தி பாபாசாயமய்யாவிவ அதுபயித்தார் திரு வாரிவத்திரவ அபவடி அதுபயித்த மய்யாசாயத்தந்திரவே அது கிவ்வத் திருத் தருகியவ ஆகை காபாசாயமி பெருகிச் செவ்வந்திரவய்யகயப் பேமி ஞர் பெரிய திருவந்தந்தன.

தாயாவவத் தமது பிரவருக்கு அத்தந்தந்தைபத்தந்தப் பரிவய கிருத் துக் கோதிமொழிவோமெய்ருகையத் தமகது திவ்யப் பிவயித்தபய்யகயாயம், அது ஞானதய் பாபந்தி பாபாசாய பாபமயத்தந்தனவக்கிவண்டு பகருகையவ பகையாயம், இவ்வு கோதிவத் தமகதமத் தப் பேதந்திரவீ தந்தந்திரவய்ய கையம் அருகிச்செய்து இவ தந்தனவத் திரவீ

சுரு.

சுழுவர் எம்பெருமானார் தீயம் திருஷ்டினை காணும்

தம்மாழுவார் திருவடமலர்ந்தருளிய

திருவாய்மொழி.

வெறும்கோலில் பாதிவாழி டயங்கும்

அண்ணல்கரக்காரியர் இயத்திய

நிலைந்த நீயைபடக் கூடிவழ.

—*—

முதற் பத்து — முதல் திருவாய்மொழி.

உயர்வறவுயர்வலம் உடைபலன்பலனவன்*

மலர்வறமதிவலம் அருளின்பலனவன்*

அயர்வறமலர்ந்த அநிபதிபலனவன்*

துயர்வறமடாடி நொழுநெழென்மனனே.

(6)

பதவகை.

உன் மனனே	உன் த மனனே,	அருளின்ப	{ (அடிவெறுக்கு) நெருப
உயர்வு அந்	{ (தன்னைப் பார்த்து) உயர்ந்தி இவையபடி	பலனவன்	{ பன்னிவன்
உயர்	உயர்வு	அயர்வு அந்	வாங்கெருகுநெரு,
தம	{ (தூதர்ம முதலிய) அம்	அயர்வன்	தையு திவனத
	யான குணவன்	அநிபதி வன்	நீத்பனாநிரிவருக்கு
உடைபடவன்	{ (உயர்வு) உடைத் தான	அவன்	கூடாமி யாங்கெருகுநெரு
	வன்	தயர்வத	அத்த எம்பெருமானுடைய
பலனவன்	யாங்கெருகுநெரு,	உட அடி	{ தவனாநிரப போக்குநெ
மயர்வு அந்	அந்நூலன் கிவருவடி	நொழுந	{ நொதிமயன திருவடி
முதி நயம்	{ நூதந்ததையும் பந்திவ	நடி	{ வனந்தி
	யம்		நீ வடைநெழவடவன.

உ உ உ — இதில, மதிநூபகாரகவினத் தமக்குச் செய்தருளின எம்பெருமா னுடைய திருஷ்டினைத் தொழுது மேன்மை பெறுப்படிவன சுழுவர் தமது திருவுணர்ந்தித்கு உயிதடுக்கெஞர்.

புறமதத்தவருடைய மொனையபடி எம்பெருமான் நீங்கருணாவலன், எமையத கல்பாண்குணுத்தகன் எந்தென வேதாந்த வித்தாந்ததனத் முதலடி ஏனே வெளியிடாதுவதிகுர் இதனாக, எம்பெருமான் தனது திருக்கண்பரண குணங்களைச் சேடடி இவையாழுவாரை எம்பெருநெழிவென்குடமல கினக்கும்.

குறும்புக்குத் தேவத அடிநிலைதான் என்பதும் கங்கையாறிலே அடிநிலைபட்டிருந்ததும் என்பதும் இருக்கையிலிருந்துதான் அடிநிலையின் குறும்புபுத்தமைய அடிநிலைதவிரட்டாமல் கங்கையாறிலுள்ள அடிநிலையே திறக்குமென்பது கங்கையாறே காணத்தக்கவாதும், ஆறாவது தருணம் எம்பெருமான் அப்பெருந்திருக்கொண்டது திருக்குறள்களைக் கொண்டதானால் தாம் இழிந்த துறையிலுள்ளே போகவிருந்தோம், கங்கையாறிலுள்ள அடிநிலையும் ஆறாவது குறும்பு குறந்ததே தோன்றுகிறது. ஆகவே கொடியவென்றோருடையவென்றோருடையவென்றோம் என்ற பாரதத்தால் கொள்ளப்படவிருந்ததும் காண்க

க்வருப்பாயுத்தயாத அகமய தீயநகலிடுமென இருக்கின்றென்பதையு
 னெயியானவன் என்பனருகாக்கடரும னென்னையறிஞப்பதனும் இக் குறும்
 ளனும் அகமயக்கு து உபநிபாது அகமயிதநன வெந்தனார் உபநிபாது
 துருடய எவ்வாறு அப்பத்தினை அந்நிபாதுறுகடய துதாயத்தினை பெருமான்
 எழுந்தருளி மறந்திடுமய அதுவந்தித்திடுந்த அன்பு அருளுகடய தேயியான
 அகமயமயமய பிராடய அதுவந்தித்திருக்கெனவையிடுந், அவன் பிராடய
 மயமய பாய்த்த உத்தருகாயும னெனத்தாயுமயிடபெ பெருமான் மின்பெ னட
 மிடுருகத்த மீது கதமயிபாத்தையெ வடக்கு னெருகத் வடித்த; னெத்திடுகத்
 மிதுமய, னெடயிடுகமிதுமய, பென்குர்க்குத் தெயயம பத்தாயெ னெ, நீ
 இப்படியெ மயிபாதும் பெருமான்மிகுபதறின அதுவந்தித்திருக்க னடயிர்
 எந்த னென; பிராடய வெடமெனடத்த மிழநகலிடயுருத்த 'எனக்குப்
 பெருமான்மயக்கிம் அதுவாய மருபுமயமயெ வட்டயிருக்கின்றென்பதே அவர்
 தாய குறாக்கலித மெத்தவாயமயமெ மன்னுடய அதுவந்தித குறாபா
 யுத்தயா னடயர் மினைக்கடமெ: மயிபாதுவது தருமயமய அகமய
 குறாக்கலிடபெ மித்ததக்கடடக்கமெயிடு அபிபாது எந்தமடய அது
 வாய் க்வருப்பாயுத்தமெய்தி குறாபாயுத்தமக்க எப்பது எங்கு மினை
 அகமயமெனடரும, அபய தரு னெடியமெருதும் னடருடியாபயடி அவர்
 மயிபெருதம மயந்தமயவானருதமருதமயவாய இருப்பதாய் என் அவர்
 பக்கம் இருக்குமிருமய அந்நிபாதுமெய்திடும; அவர் குறாநிசருமய
 மிருபரும மிருத்திபாதிதும் என் அவர்க்கம் இப்படியெ னென மிருபிபம்'
 எங்கு எப்பது பாயிதம, இவையெருமான் திருமயமெயெ தமயமயபத்
 திச னெனக்கின்றென்கும்மயபாது "எனக்காயுதமெரு ஐந்தா மயென
 டயுமயுமயாதுத - அதுமயமயமயே பாயது குறார் தாய் குறாத்த"
 எந்த பெருமருகடய திருமயவந்தாயெ என் அவர்க்கு உன் மித்தவரும
 தென்; என்னுடய எருத்தினை குறாக்கடருத் தோத்த அவர்க்கு அகமய
 பட்டமய என் எந்ததும் இங்கு மினைக்கத்தத.

பயிற்சிக்கான அமைப்புகளுக்கிடையே ஒத்திசைந்த ஒரு குழுவை
மத்தியம் கருவிகள மீழ்ச்சை "மதுரை மதுரை மதுரை மதுரை.....

உமாபதி குறிஞ்சிச்சேரி ஆலயத்தாலுயிர் இயற்கையாகவே அமைந்த
தலிற்று.

சூதாசந்தா: முந்திய ௨௨ சூதாசியர்கள் கூப்பெழுமாறு கூடப் சூதாசனீத்
வந்தத அருளிச்சொல்லுபிடக்கவில். " சூதாசனாவிதா தவயிகா திரவயா நமம்
பெரும அனூரணா துணை தணை = ஸகலாபிதா நம: திரவயா வந்தியுய வ
லாந சூதாசனா " என்பதருளிச்சொல்லாத வான். இதில் 'சூதாசனீத்' என்பது
— அருந்தியிந்தி இயற்கையாலேயே அமைந்த என்பது

“உயர்வதையுபயோகித்த முகடபயன்” என்றுதான் ‘உயர்வதபயன்’ என்று
யானே அப்படி திருக்குறளின் முழுதொழுகை போதப்பட்டுள்ளது. இதை
பெறும். உயர்வதபயன் உருவெடுத்திருக்கும் போதே, உயர்வதபயன் பார்ப்பதே
அதிகாரிப்ப பெயராதலால் பார்ப்பதபயன்முன்பு குறையுறையுறையின் சொல்
உயர்வதபயன். ஆகவே குறையுறையின் சொல்வதபயன் சொல்வதபயன்; அப்படிதான்
மற்ற குறையுறையுள் உயர்வதபயனாகிறது. ஆகவே குறையுறையின் உயர்வதபயன்
பயன் உயர்வதபயன்; அப்படியேயுள்ளது” இதுதான் இத்தகையதின்
போல் உயர்வதபயன் சொல்வதபயன் உயர்வதபயன் உயர்வதபயன் முறையாக
யின் (இக்குற) உயர்வதபயன் ஆகவே உயர்வதபயன் சொல்வதபயன் உயர்வதபயன்
உயர்வதபயன் உயர்வதபயன் முறையாகிவருவதால் இவ்வாறு சொல்வதபயன்,
உயர்வதபயன் திருக்குறையுள் உயர்வதபயன் முகடபயன் என்றுதான் முறையாக
யுள்ளது. பொருள் சொல்வதபயன்.

உத்தரவாதம் இம் முறையிலேயேயாகக் கையெழுத்தாக: அப்பெரு
கூறுகளுக்கும் குறையாக, விசுவாசம் என்ற குற்றமும்கூறிய விடத்தைய
நித்தரத்தினால் உபகரணத்தினாலே உபகரணத்தினாலேயாக எம் த
அழகு என்னை! எம் உருவெடுக்காமை (இந்த உருவத்தினாலேயே)
உத்தரவாதம், இதை விவரத்தைய பெற்றோர் உத்தரவாதம்:—

ஆழ்வார் பகவத்கிருபைத்தினால் யிவ்வ உருக்கருவாடையாடீருத்தமையானால்
அவரீடத்தினால் எவ்வுபயமாணுத் தருந் திருநாயகியைப் பொருள்வோட விரும்ப
யினுத் ஆழ்வார்தாம் வேண்டுவதின் எவ்வரிதோ நித்யவாசனையானால், குறா
சர்வாரண எவ்வுபயமாணுத்தருத் தாம் ஆகியீயப்போன்ற எவ்வரிதோ பொருளு
காக்க இயாத்தியென்), இவ்வையாடாடொழியவே, குறாவியாண்டான் முத
வரினாத்தரு இவர் திருவாய்வெழியப் பொருள் சொன்னவ்வதாவது, அப்பரு
வே அவர்வா வேட்கோந்த எவ்வுபயமாணு வாசித்திரிவே யின்னப்பகு செய்வத்
வ்வதாவது ஒரு சிவநி எத்ப்படு குறாவியாணாவது இவர் பகவதிலே வேட்கு
யால் இருத்த உயர்வருவதெவ்வுபயமாண்டான் என்ற திருநாயகியை நுகர்வோ
டவ்விரவாரே யநிவேய்வான் ஒரு வயவெ லவந்தே தவாயுடடாரீன்; பரமய
வாநிலம் 'பாபாரதமத்திருந் குறாவென்பித விவடவது, அது நீக்குவாய்'
என்ற விதத்தினென்றானே, அவர்வாது மிட தவாய மிகத்தாத்தியானால் ஆழ்வார்
முதவாயினே உயர்வருவதெவ்வுபயமாண்டான் என்றபடி அவரே! என்றபடி

முதலில் சிவநிதிக்குப்படி: அதாவது — தயாராகவே கட்டி எடுத்து கொ
ண்டார்கள். அங்குமேயே எப்பெருமானும் 'தயாரம் கட்டி' என்று
பொருள் சிவநிதிப்பாட்டு. அதாவது — அடியார்க்கு தயாரீர, தான் தயா
ரீர்தானாயிருக்கை. எப்பெருமான் உதவிக்கூறியவர்களுக்குத் துன்பமுடைய
தான் சிவநிதிப்பாட்டு தந்துகூடிய தான் சிவநிதிப்பாட்டு கொள்ளியவர்
களைச் சம்பந்தம்.

இப்போது முப்பத்தாறுவாறு: — "வருவதென்று உறுதியாகவோ வரு
வது உறுதி உறுதியே" என்றும் துன்பமுடையது" அதாவது வருவதுமே.
இவர் தயாரத் தான் தயாரீர்தானாயிருக்கை. இத்தான், இவர் உறுதி அந்
அவர் தயார்ப்பாடி."

எழு = அநேகநிலையாகத் தயாரித்த உயர்நிலையாகிவிடு என்ற
வாறு உத்தேசித்தபடியே என்பதாவிறது.

இப்போது பரிசுத்தம் கிடைக்கப்பெற்ற தத்துவ நிற புறநூல்தந்தகளைச்
செல்லச் செய்துமே இப்போதும் திருமாயேயார் தந்தகளைத் தயாராகவோ அல்லது
அந் தொழுதாயே பரவந்தபெய்தல், (தந்தகளைப்பற்றியே) அதன் பர
வந்தகையே புறநூல்தந்தகையும் கொண்டுமே.

தயாரம் இடையிலுள்ள முதலதந்தகையே தயாராய்ந்ததில் இவர்தான்
படவென்ற இவ்வுதேவதானதான் முதலதன் மந்திரம் உடன்தொழு
நெழு என்பதனும் இவர்தயாரம் தென்னாங்கு.

இப்போது, உறுதியைச் சம்பந்தம் தயார கொண்டுமேயுள்ளதென்று பொரு
ளுகக்கூடியது. (உறுதியில் 'பொருள்' என்பதேயான இத்தான்
கொண்ட) அதுதான், உறுதி - உறுதியென்று, அது - அதுதான் என்ற
முதல் முந்தையதும் பொருளாகி உறுதியாக அதுமே 'தொழுதென்று
பயனே' என்ற உடன்தான் உறுதியாயும் தயாரித்தப பொருளாகவோ
உறுதியாகவோ முட்டியைச் உறுதி, அதுதயாரமாகத் தொழுதென்று
உறுதியாகவோமுள்ள உறுதி, அதுதயாரமாகத் தொழுதென்று — எந்தியாக
முந்த உறுதியாகவோ. இதனால், (முந்தையது) உறுதி - உறுதியென்று
யோ, அது.. அதுதான் என்றும், (இவ்வாய்வு) உறுதி - அப்படி அந்
தான் பரவியோ, அது அதுதான் என்றும், (முந்தையது) உறுதி - அப்
படி அதுதயாரமாகவோ பரவியோ, அது - அதுதான், அந் தொழுத எழு
எந்தியாக வரக்கூடிய வரக்கூடிய தயாரிப்பதன்மே. [உறுதியை வரக்கூ
டிய வரக்கூடிய உறுதியென்று மறுக்கப்படும்.]

உறுதியை எந்தியை உறுதி பரவல் என்பது உறுதி என்ற குறியைச்
செ. 1. "தொழுதென்று தயாரம் உறுதி" 2. "உறுதி திருமாயேயார் உறுதி
தயாரம் உறுதி" 3. "உறுதியை உறுதியாய்ப்பாட்டிக்கு முந்தையதன் உறுதி

இதனை எதிர்பாரக் கொளையெதுபெக்குக, — 1. "எனதாவி தந்தொழித்
தேன் இனி மீள்வதென்பதாண்டே" என்ற அந்நாயகப்பாங்கம் பண்ணி
2. "எனதாவிவார் யானுர் தந்த நீ கொண்டாக்கொண்டே" என்ற அதனை உடனே
மறத்தக்கதாயிடத்தா "அந்நாயகப்பாங்கம்" பண்ணவும் வேணும், ஐயோ!
அவியாபமாகப் பண்ணிஞ்ஞேமே! என்ற அதநாயகப்பாங்கம் வேணும்! என்ற
சொந்தார்த்தம் தேறவதுபோல், எப்பெருமானை உபமாரமுத்தரவேயுமுதலும்
வேணும், உடனே, ஐயோ! கிவணுன வந்தவர்க்கு நுபபுசென்கை அவத்பத்
தத மினைத்தொழிமே! என்ற அதநாயகப்பாங்கம் வேணும் என்ற சொந்தாரத்
தநாயகக் கொளதற்க்கூறு.

மீதுணர் இவன் மிகுநர் என்றும் தன்னைப்பார்த்திதம் மேற்பட்டவர், எம்
பெருமான்நானே ஸர்வவ்யாத்பாபகரணவானே அவதூக்கு மேற்பட்டார் ஒரு
மிக்கிப்பெற்றது. அவதூக்கு காமாநாயகவர்க்கினை இதனை என்ற முடிதத
பிண்டி, மேற்பட்டாரிருக்கக்கூடுமேயே வேண்டி சந்தார்ப்பு உண்டாக இடமில்லா
திருக்க, மிகுநாரினன்! என்றக்கூடுமேயே மெனின், 1. 2. தன்னுந்நாயகப்பாங்க
ஆனதுதேன் 3. தந்தாயகப்பாங்கம் 4. தந்தார்ப்பு என்ற சீவதார்த்த
உபாதித்தினை காலவகை அகவொதாரித் சொல்குதெயு அங்வுபதித்ததத்
தான் அப்படி சொல்லக்கூடுமேயென்கினை, எப்பெருமானுக்கு மேற்பட்டவர்
என் அப்படி அந்நாயகப்பாங்கமான அபயாபிவ முதலாகும் அந்நாயகப்பாங்க
கொண்ட உபமாராத்திரியத்ததத் திடப்படுத்தவதாராரிவ சொல்குதெயெ
ன்ற சஞ்சிபர் நுருவழிவாடகார்.

முதற்பாட்டி உயர்ச்சிவதவனென்றும், உயர்ச்சிவதவதும் நுபபுந்
தே என்ற சொல்தது, 'மிகுநாரினன்' என்ற கொண்டு முதல் சொன்ன
உயர்ச்சிவத வர்வென்கினைத் தட்டி, அவன் சொல்காரேதே கிவணுனதுதார
எந்த வர்வென்கினைதான் எதிர்ச்சிவதவதவதும், இவனினன் உபமாரினன்வதவன்
என்று! இப்பாங்கத்தினை என்றக்கொள்கை அப்பாங்குது, இவன் — இப்
படிப்பட்டவதவதவன் என்ற பொருள்கொண்டு, உட்குதொழித்தெயென் மன
தே! என்ற முதற்பாட்டிபேசு உட்குதென்கை.

என்னுந்நீ என்பவத, என் என் உயிர் என்றும், எனன் உயிர் என்றும்
இவன்மெனவதவதவதிருக்கை.

மனன் இவன் என்ற கிடப்பவின் மனனகார்ப்போலி அரித, மனன் என்
ருதம் மனன் என்றதும், இவன் என்றதும் இவன் என்றதும் ஒக்குமென்க,
இவன் என்பதற்கு இவ்வுபபட்டவனென்ற பொருளாகும்போது, இவன்
என்ற வகை கீற்றதாரிவ சொல்குதவதவதும். (உ)

[illegible]

ஈடு முயற்சியாகியதால் இவ்வே "ஐயம் பழியோகை போக்கு விரித
தாய்மையிற்ற அகலோ தேவதாஸதன்மையுடைய வாலுரையாசனத்திய
தது" என்ற பூர்வகதையுள்ளது; இதன் குத்தாயத — இடையோகை
வகை வகைக் குயவன்கொத பெரிய பெரிய வகை குதிகைகள் திறத்த
புடககுத்து. ஆனால் அவை போய்வெய்யுடைய; குய்வகை அக்கு திற
மத்தியேயவந்தி ஒரு வகையுடைய கொய்யுதவா; அதனோகையே தேவதாஸ
தன்மையுள் வந்தபடி [ஐயம் பழியோகைத் தன்மையே தெய்வத்தின் போகின்
வந்த. ஆகையால் குதிகை முகையவகை. போக்கு விரிததாய்மையுடைய
தெய்வ உபபோகையுடையோகைத் தன்மையது.]

ஆக இப்பாட்டைக் கொங்கித்திரிந்த என்னைவனினி; உலகத்திற் றுட்கிற
சான்றுத்தொழிற் பரவுப எய்பெருமையுடையித. அக்கி, இத்திரன், வெங்,
பேயன் முதலிய இதர தெய்வங்கள்வருகின்ற அனாதிகள் வழிபாடுகள்
செய்த தாமதமே போலின பகவதோப ஸெவதகைக் கண்டதும் அதுவும
எய்பெருமையுடைய அத்தெய்வங்கள்வருக்கு உச்சிடாக இத்திர ஸுத்திநி
சான்றுமேயன்றி அந் தெய்வங்கள்வன வ்யதத்திரமகா செயதமின்றி சான்று
மந்த என்நதாரித்த. பகவத்தீகதரின ஏதாவது அந்ாவத்தின “காடுசெ
டுவெறு வெவ்ரு? ஸ்ருதஞ்ஞா தாக் பூவடிபெரு நு கேவதா?” என்ந
கொடங்கி “அஹதெவ ததிகாவது கெயெவ விவதி துது வலிதாது”
என்நதமகவுயன க்கொடங்கன இப் பகவதத்திரஞ் செய்குத்தமாக அதனக்
திரிக் வரிபனா. (5)

ஸீட்டு தர்மத்தை யாதிரும் பொருள்வெள்ளையிது வய்விருத காந்திர மரி
வசந்தக்கு மிகவுயிணவெனதேவாரும்! ஈவவென பெய்விந்—

[illegible]

மத்தியநாட்டிலுள்ள காவியம், "பொருத்தொழுகுநா ஸ்ரீஹ்: புவ
நாதி" என்பதாக நம்பப்படுகிறது. அதோடு கூடுதலாக ருத்திக்ருதக
வியத் தலைப்பாகையுடையவர்கள் விருததன வேண்டுகின்ற கொள்கிற்று.
தலைப்பாகையோடு விருதகவியலுமென்பது ஏதாவது வேறு விவரணைத்
தீரஸ் விடைத்திருப்பதாக வியப்பு மாதந்தே இரு கித்திரிப்பம் வாய்
கொண்டவன். ஆக இப்பாடியுடைய வழிபாடு இப்பாசாதத்தினம் கிரேஷ
வாய்நாசை, த தவிதத கிரேஷஸுமாத் தேயாததே [அதாவது ஏதாவது
திருதகவெடுத்தல் திரிதக வியவாகை இராமன் வெவாணம் திரிபாணம் என்
தெ பாயருத் த வியருத்தி அமாய்வகித் மாத் திரதே] வேர்க்காகக் கொண்டது
ஆவக்பகமும் பொருத்தமுடையதாயும்.

கின்றனர். இதுவாதிக்கு சித்தன் முதலியவருடைய பெருமையையெண்ணாது. அந்த சித்தன் முதலியவன் எம்பெருமானுடைய அக்கலையாக மென்பது முறையாக சொல்லித்தான்வேய் பெண்ணின், என்று சொல்லித்தான். எத்தனையெண்ணின்? 'சித்தன்' (முதலிய பாய்நா) எம்மீடர்? என்றுமுறையிதான்சொல்லுகிறார்? தீர் எந்தது - திடமான பிழைகள் எல்லாம் செய்தத்தினால் வித்திக்கும் எம்பெருமான் என்பது. 'சித்தன்' முதலான பாய்நா எம்பெருமான்' என்று அமைந்திருக்கின்றதா சொல்லுகிறதற்குள் வரும் 'எம்பெருமானுக்கு அநிதம்' என்று சொல்லுகிறதேயாம்.

இம்மே ஒரு சமயம், -பிரவருத்திருப்பதை காரியத்தொன்றை எம்பெரு
மதுவது அந்தஸ்திரிம் என்பதை நடப்பதை, சிவருத்திரம் அருளுவது

*** — சிறப்பாகக் கவிதை எழுதிய பொருளெழுந்தும் கம்பெருமனை
நிலையாகச் செய்த [வருடிகளாடிகொண்டிருந்த] சொல்லெழுந்திருந்த
அந்தணம் சொல்லாமல் 'அந்தணம் எழுந்திருந்த' எந்த [அந்தணிகளா
மாதல்] சொல்லியிருப்பதால் அந்தணத்தையிப்பாடியபோல் தோன்றக்கூடுமென்றோ?
உண்மையில் அப்படியில்லை. எனக் கோதாரிதொண்டிலும் சரிமாய் எழுந்திரு
மன் [வாசனாந்திய-தாதிசெய்த] சரிமாய் திறமைய இப்படியப்பட்ட சரி
சரிமாய் எழுந்திருந்ததையப்பதனை ஐக்கியம் சொல்லப்பட்டதென்ற சிறுபி
தெது இப்பாசனம், கிண்டித்தணந்தம் சொல்லப்பட்டது, இப் பாட்டு வந்தமாத
எடுத்தவர்க்கென்றது எந்தவாறு.

[illegible]

முழுதமிழகம் எங்குதே தூய கந்தை— ௦ வண்ணம், பூங்கா
 நெய் கந்தை உயிரினத்தின் காவகம் அடிபொருள் பெண்ப.

அமலையையடுத்துப் பட்டினிகை உயிரெனக்கூர்ந்து எங்கும் பரந்துள்ள கா
உண்டான ஒக்வொரு பொருளினும் சேர்த்திக் ஆத்மா உணரமுடியாபொரு
மகத்திருத்த எண்ணவந்ததும் தனித்தனியே குகையாக விவாதித்திருக்கு
மென்பொருளாக். [பட்டினிகை உயிரென] எழுந்தருள் சேர்த்துக்கு ஆத்மா
தராகுறிய சிவாமகனாய் சோஷிவாரிருப்பதப்போன அந்த சேர்த்துக்கொருக்கு
எயிப்பொருளாக்தான் தராகுறிய சிவாமகனாய் சோஷிவாரிருக்குமென்றபடி, கருத்து
என்றது ஒருவர்க்குத் தெரியாமல் எனதபடி எங்கும் பரந்து என்றது உடனும்
புறமும் விவாதித்த என்றபடி.

ஆழ்வார் தாம் இப்படி விஷயத்தினை அருளிச்செய்த விஷயத்திற்கு மூலப் பாயாவும் வேதமே பெய்த காலத்தினால் உளவின் கூட மீது கருதியுள் வந்த

ஸ்ரீராமர் என்னும் கடனோம் கருதி யெனத் திரிந்தது. கடாரித என்ன
விசேஷமாயிட்டதனும், வேதம் அபெனகுறையாமும் சித்தமாயும் சித்தநோடி
மாயுருகாதென்றொ மொபு தெரிவிக்கப்பட்டதனும், இத்தகைய மொபு
இவ்ருச் சிறிது விவரிப்போம்.

பாற்பலவும் அதுபாடும் சபதம் எனப் பிழைக்கப்பட்ட மூன்று அளந்தக
சப்தம் திரைக்கிதம் - மெய்க்கித சபதமென்றும் ஈழநிலை சபதமென்றும்.
மெய்க்கித சபதமென்றும் புதிதபுதிதாய் அனாதாநிலைகொடுக்கப்பட்டும்
சப்தம், கையில சபதக்கித வேதமென்பபெயர் வேதமாவது - எய்யொழு
தும் திரைக்கிதம் துண்டுக்கொண்டு திரைக்கப்பட்டி உச்சரிக்கப்படும் சபதம்
களில் உடடம், இவ் வேதமாவது கருங்குழியின் தூய்மையில் கையாணை
கையாணைக்கு உபதேசிக்கப்பட்டி அனாதாநிலை கையாணைக்கு உபதேசிக்க
பட்டி கையாணை பாசியை பாசியைகையாணை கையாணை கையாணை கையாணை
பாசியைகையாணை அதுமாவதாவது அந்நிலை முடிவான பொருள்களை அந்நிலை
தனம் வேதம் என்று கையாணைபெயர் பெற்றது, இது உடடம் கையாணைபெயர்
கையாணை பாசியைகையாணை அந்நிலைகையாணை கையாணை கையாணை கையாணை
பெயர் பெற்றது.

[illegible]

அநாதிகாசமாக வந்த கருவினதது ஒவ்வொரு உண்பதின் சூரம்பத்தினும்
 சர்க்கரன் என்னொன்றுக்கு வேதந்தத உபதேசமிருந்த. ஆனால், மூன்று கைபத்
 தில் வேதம் எவகிதமான சூரம்பத்தினோடு இருந்ததோ, அவகிதமாகவே மது
 உண்பத்தின் சூரம்பத்தினும் வேதந்தத உபதேசமிருந்த. எவகிதமான மது
 தனும் செவ்வதிலும்; அநாதிகாசமாக உணவாயிடு செவ்வதிலிருந்து, இவ
 வகையதான் சர்க்கரன் செவ்வது. புதிதாக வேதந்தத கிருபிப்பதிலும், எவ
 கித மதுபாடு செவ்வதிலும், சூரம்பதின் சர்க்கரனும் வேத உபதேசம்கூடும்,

வேதம் அவிச்சிவம்கூடும் பூரணம் = கவிருதி நிதித்தானம் புரணம் என
 மத்தம் பகிதமான உபதேசம்கூடும் உணவது ஆனால், வேதம் கைபது அநாதி
 காமாய செவ்வ பாசியில் பாசியாகவாய அத்வயம் செவ்வப்பட்டு கருவிந
 தோ அப்பது மத்த உபதேசம் அத்வயம் செவ்வப்பட்டு வாகிவின்; பாசிய
 மாகும் அநாதியின் கைபதின் கந்த மூன்று கருவத்தந்தம்கூடும் தவரும்க
 வேதியோதியே தீரவேண்டென்தம் சூரம்பதந்தாடுகிய வேதம் அநாதிக
 கைபவேண்டென்தம் சிவம்கூடும் கைபதெதி, இந்த கிதிலின் கீதிலும் தீர
 பத்தித்தந்தம்கூடும் கிதிலகைபததுபாசியை புத்திக்கு எட்டாத கைப முதல்
 திரையாதிபாய வேதம் தைப்பட்டு கருவியோடு எவகிதமான கந்தேதந்த
 கைபம்கூடும் இடையின்றியு தீரகிதந்த இப்பது வேதம் அநாதிகுவினம்கூடும்
 கிதம்கூடும் தீரகிதம்கூடும் அநாதிகாச பாசியாபாயபதம் கிருபிப்பதிலும்
 சூரம்பதான கைபதும் பாசியாகவாயகிதந்த. இப்படியப்பட்ட அதிசயத்
 தந்த திருவகையகைபத்திலே சூரம்பத உபதேச கருதி எந்த அநாதிகைப
 தருகிடுகின்ற.

கருதியுள் எந்த இவகிடத்தில கருதி என்னுஞ்சென் பாசியை அநாதிகாச
 பெயரதன்கூடும் பக்தம்கைபதையுபபதத் தைகூடும் எவகிதிலகைப வேதம்
 கைபம்கூடும் எந்தவது. கருவின பக்தம்கைபதத்தின் பாசியாகவத்திய தரு
 பருதியான உடலும் என்னு கைபதே முதல் பாசியத்தின் பதித்திரையது
 அத்வயத்தின் உபதேசம்கைபதேவையோடு எந்த கைபம்கூடும் அவ
 கிடத்தின், வேதந்தத அநாதிகாச கைபதையபத்தி தீர உபதேசம்கூடும்
 தைப்பட்டுகின்ற. மூன்று திரைய பாசியாகவத்திய கைபதையாகவத் கைப
 வேதம்கூடும் திடு முகுககைபதேவையோடு முகுககைபதே அதற்குரிய சூரம்ப
 கைப பெறுவதந்தந்த இத்திரைய பாசியத்த அதித பாசியகூடும் அவகைப
 பாசியத்தினர் தரு புருவாயுக்கூடும் அநாதிகைபதேவையோடு புத்ததருவது
 கைபத மூன்று சூரம்பதையோடு கைபதேவையோடு அநாதிகைப தருவது
 கைபதேவையோடு வேதியோதியோடு மூன்றுகூடும் புத்தத திரையகைபத
 கைபதையகைபத சூரம்பதையோடு கைபதேவையோடு அநாதிகைபத இத்
 திரைய கைபதே, 'தருவாயோடு கைபதேவையோடு அநாதிகைபத தருவது
 உபதேச கைபதருவதுகூடும் அநாதிகைபத திரைய கைபதே கைபதே கருது
 கைபதே' அந்த சூரம்பத திரையகைபத திரைய கைபதேவையோடு அநாதிகைபத
 கைபதே, அதற்கு அநாதிகைபத வேத கைபத செவ்வப்படுகிறதோ? அந்த

பாப்பாதுமென்று சொல்லுகிற பாதமும் இரத்தம் உபாசனாநாமம்
 சிவந்தவாநாமம் அழகாகவாநாமம். உலகம் ஒவ்வொரு வாரியப்
 பொருளுக்கும் உபாசனாவாகச் சிவந்தவாநாமம் அழகாகவாநாமம் முதலாக
 வானவாநாமம்: மண்ணிலாவிய ஒரு பானக்கு மண் உபாசன வானம்,
 குயவ சிவந்தவாநாமம்; சகலம் தடி தண்ணீர் முதலிய அழகாகவாநாமம்
 உன். அந்தரான [அரவது - அர வுபாசனாநாமம்] உலகிய
 உத்பத்தி பென்பது கூறு தானத்தின் மெடபாது. ஒருவிற்பாது அனந்த
 யோடு கூறு ஒரு மந்தவொரு திவனொரு அனந்த சந்தியே உத்பத்தி
 யாம். அந்த சிவமயமயிட்டு மந்தொரு சிவமயம் அனந்த அந்த மந்த
 வுக்கு வானம். மண் மந்தர் ஒரு மந்தவானது முதலில் இவ்வதவானந்த
 [உருவமட வானம் சிவம]யின் இவ்வத. அப்போது அந்த மந்த
 வது சிவம் என்ற பெயராக வழங்கப்பட்டது அந்த மந்தின் பெரிய
 விரிதம் வந்ததும் வாயுமடபதம் தேவசிவமயின் மாதம், பான, குடம்
 என்ற பெயர்களாக வழங்கப்பட்டது சிவம் என்ற பெயராக வழங்கப்
 பட்டபோது இருந்த மந்தின் பான என்ற பெயராக வழங்கப்பெய்தியதும்
 உலகியவந்தியேது மந்த புவிதா வானந்தம் உலகியவந்தி. பான
 வான வழங்கப்பட்ட அந்த மந்தின் உலகியதேயவப் பொருளாய் தூண்டி
 வந்தபெயராக வழங்கப்பெற்றது இவ் சிவமயிதம் பானபெயர் வழங்
 கப்பட்ட மந்தினதான உலகிய சிவமயவந்தியை மாதமிவந்தது. இவ்
 சிவந்ததான தெரிவானவந்தியை? ஒரே மந்தவானது பன சிவமயின்
 அனந்தவந்தி வந்தவந்தியின். பானவந்தி உத்பத்தியானது சிவ
 குயவந்தி மந்தவானது தேவசு: சிவமய சிவந்தேயவப் பானம், அந்த
 சிவமயே உத்பத்தியென்று உத்பட்டது பானக்கு வானவது பொருளாய்
 யோவிற்பாம். இவ்வோவியை மந்தவானாக வாரியப் பொருளவந்தி வந்த.

கருங்குக்கு முன்பு பிரவந்தவானியை சிவந்த அந்தமும் உலகி. அந்த
 தான பொருளாக உத்பத்தி மெடபாநென்றி வானவந்தியை கருங்குக்
 குய சிவந்த வானமயின் சிவந்த அந்தமும் கருங்குக்கு முன்பும் இவ்வந்தியை
 வானவந்தியின் அனந்த கருங்குக்கு முன்பு இவ்வந்தி வந்தவந்தியை
 வந்தி வானமயிவந்தியை அந்தவந்தியை வந்தி கருங்குக்கு முன்பு இவ்வந்தி
 மது மெடபாது. அந்தவந்தி கருங்குக்கு முன்பு வானமயின் வந்தவந்தி
 குயவந்தி வானவந்தி கருங்குக்கு முன்பு இவ்வந்தியை, வானவந்தி
 உருவமயப் பொருளாக ஒரே வானவந்தி அந்தவந்தி இவ்வந்தியின்
 இவ்வந்தி வந்த வானவந்தி, கருங்குக்கு முன்பு வான பானிதி அப்போதும்
 வாயு வானம் முதலிய வானவந்தி அந்தவந்தியை இவ்வந்தியின்
 குயவந்தி கருங்குக்கு முன்பு இவ்வந்தியை இவ்வந்தி. அந்தவந்தியை உரு
 வந்தியின், 'பிரவந்தி' வந்தி ஒரே பெயராக வழங்கப்பட்டவந்தியும்,
 அந்தவந்தியை வந்தவந்தியை அந்தவந்தியை சிவ இவ்வந்தியை வந்தி குய
 வந்தியை வந்தவந்தியை இவ்வந்தியை, கருங்குக்கு முன்பு சிவ இவ்வந்தியை

[illegible][illegible]

எவருட பஞ்சினைகளையும் அகலாது ஈவியாகவாய் சிவகாமவேதாதி சேனந்தா, முண்டபஞ்சாசகம்மா ஈசம்பிசா சிவத நொதா இவ்வாறு தானியமே பிசுருது சிவகாமவாய் நொதாநதா என்னாபயாதும, 'தானி துறகு போரிதம்' என்னுட ஈனி மெய் னாவயுயான காரிய சிவகாமவாயி. இவ்வாறு என்னதயாக யாதிபி. து என்னபயாதும இவத விசயாகவே எந்த பாரிதயாதும. அப்போது துபதயென்னத விதிநிர்ணயம் உடதா

[illegible]

உள்கணினித் துறையில் 'சாணல் இயன்' என்பதே 'C' என்றும் இப்பாட
தும் சோனிக்ஸ்படுதொடக்கிவந்துவந்ததென்பதில் அங்கு, பழைய சோனிக்ஸ்ப
படுதொடக்கிவந்தவியை எவது சில சந்தர்ப்பங்கள். உண்மையான கண
கூப்பவாதின இப்பாடதும் சோனிக்ஸ்படுதும் அங்கு, பழைய இயன்மென்பத
வாதத்தில் சாணல் இயன் கூப்பவாதின அங்கு, பழைய இயன்மென்பத
'சாணல் இயன்' எவது சந்தர்ப்பம் தெரிடும் சாணல் இயன் கிழங்கு
கூப்பே, தேவதாசுதான் அங்கு, பழைய இயன்மென்பத சந்தர்ப்ப
படுதென்பதென்பது ஆனால் திருவள்ளூர் கணினித் துறை ஒரு கணினித்
வாங்கு சந்தர்ப்பம், சாணல் இயன் கணினித் துறை உணர்வுகளை
கூப்பே சந்தர்ப்பம், சாணல் இயன் கணினித் துறை சந்தர்ப்பம், சாணல் இயன்

குடமாய்ப் பிறந்ததெனப் பெய்தொரு தனந்த ஓடுவாய்க் கிடந்ததென்றோ
 இவற்றினென்த பொருளாகக்கண்டோம். இப்படியல்லாமல் பெருமையே குட
 மின்னெனப் பெய்திவ். எவ்வதற்கும் எவ்விடத்தும் எப்படியும் குடமின்னென்த
 சொல்லித்தொடுக்காது அப்படியென எவ்விடத்தும் குடமென்த ஒத்த அறிவு
 உபாயமின்னெனவாய்க் குடமென்த சொல்லாக்கடாது, சினைக்கவுக்கடாது.
 ஆதலால் ஒத்த இவ்வி பெய்க்கலன் அது அப்படியல்லவறியே மத்தையபடியா
 ளிதப்பதான இவையெனது. ஆதலால், இவ்வெனப் பெய்தது அங்குமின்த
 வரது. இப்போதின்னெனப் பெய்தது மதனொருபொருள்முன்மென்றவரது. குட
 மின்னெனப் பெய்தது மன்னுருவிவரவரது என்னவாயதன இவற்றென்றவரது.
 ஆகியபடியாக, இன்னவாய் பெய்க்கது மதனொருபடியாக = என்னவென்பதா
 ளும்க்கது. இவ்விதமாதலால் எவ்வகையினெனப் பெய்க்குதற்கும் அவ்வதன்மையா
 ளுளாத ஐக்கியவகையினாய் ஒருபடியாதவையாகக் கொண்டு மத்தையபடியாக
 இவ்வி பெய்க்கதாடுவென்கிம். ஆதலால் உள்கு கந்த சொல்லலென அவதும்
 அவ்விதப்பெய்க்க வித்திக்குவபோகெ இவ்வி எவ்வ சொல்லாதும் அவ்
 தன்னைய அன்னமயும் அவளது ஐக்கியத்தினுன்னமயும் வித்தித்த
 தாயித்த.

[illegible]

இவ்வகணிக் கருத்தாவது — உலகம் எந்தப் பாதித்கருபரேன உண்மையு
தற்படுமென; இவன் எந்தப் பாதித்கருபரேன இவ்வக உற்படுமென உண்மையு
பாவது அறந்திதவம்; இவ்வகப்பாவது உண்ந்திதவம். இவ்வகாண்டு நமயங்களுக்கு
ஒரு பொருளை ஆர்வத்தேதருக்கு உண்மெனவன உண்மென கொண்டுமெ அங்
திதவத்தித்கு ஆர்வமவனவது உ கொண்டுமெ உண்ந்திதவத்தித்கு ஆர்வமவன
வது ஒரு வந்து வந்திதத்தே திடுமெனமெ. வந்தி எந்த இவ்வகெப்பாதித
வந்தித ஒரு வந்து தேதம? வந்து ஆடுதடுதடு நமயவது, ஏதோ கொரு
வந்துவனக் கெடுத்தானே வந்தி பெய்வடுவனமெ, அப்படி வந்தி வந்து உ
கொண்டுமெ வந்து வது? வந்து கெடாப் அப்போது அந்த உ சிந்துத்தே

[illegible]

இதனால், அந்தச் சங்கத்தினர் இவ்வாறு மேற்படி கவி பண்ணியதாக இப்பாதி;
எனினும்; என்னியால் என்னியாகத் தான் இவ்வாறு வந்திருக்கிறது என்பதைத் தவிர
தெளிவு ஏதாவது

பரிசுததன்படிவையுள் கீதேவாழம்பரந்தரன் *

பரந்தவன் டி.சி.தன கிலவிகர் செ.நி.நா *

காத்திரிபிட்டுத் தோறும் பிட்டுத்தொழுவது உடனும் *

கடந்தேறும் பரந்தோன் தீவாய்ப்படைகடன்

(50)

[illegible][illegible]

பலகை தயாரிப்பதில் உடனடி வீதங்களைக் கட்டாமல் வியாபித்தோர்
கிணறுகள் வசதிகளை முதலில் கட்டி பின்னர் கட்ட வேண்டிய உபநிபந்தனைகளை வரையறுக்க

நீரம் கிதை { சந்தமுத்தியும் அந்தப் பூ | இவை பத்துச் சூயத்தையுமாவும்
 தந்தியுமென. | கீழ் மெய்யுபயப்பவா.
 ஆராத ஆரம் பாசாபயிடுமே

௧ ௨ ௩ — [காவினும்புவினீ.] இது திருவாய்மொழி யுபாத்த. இப் பதிகம்
 உபாத்திக்குப் பன்ன சொல்லித் தலைகூட்டுதலு இது. இவை பத்துமீட்டு
 மென்றது இப் பத்துப் பாசாவும் விடைய மெய்யு உபாத்தித்ததற் தா
 ம்மத உபாத்தி.

பாசாபயிடுவ குருகிச் சூயைபயிடுவ ஆராதின் சூயத்தம் விட
 விக்குமென. பாசாபயிடுவ அனமொழியாய் கிதபன முன்னிண்டுகள். முத
 லாயிடுவ பூத பூதமன் சொசுபயிடுவதா இவ்வாய்மொழி அந்தப் பூத
 மின் குருகிச் சூயைபயிடுவதா

- (1) கிசையு - ஆசாய; அதன் குருகி - கிசை - சபதம்.
- (2) கிசை - ஆசை; அதன் குருகி - கிசை - தந்தையிடு.
- (3) கிசை - ஆசை; அதன் குருகி - கிசை - கிசை.
- (4) கிசை - ஆசை; அதன் குருகி - கிசை - கிசை.
- (5) கிசை - ஆசை; அதன் குருகி - கிசை - கிசை.

என்ற உபாத்தி.

இவையும்கித பன்ன என்றது — இவையுபயிடுவ பூதம்கிதபும் அயதரின்
 குருகிசையு உண்டாகி அனமொழியாய் தானிட உழக்கையடி யானிந்த
 பாசாபயிடுவ என்றது பூதபூதம்கிதபும் அயதரின் குருகிசையு சொன்
 னது மத்தமும் தத்தம்கிதபுது சொசுபயிடுவாய் கிசையிடுவ குருகிசையு
 யது சொசுபயிடுவ, கிசை கிசையிடுவ அது உபாசுபயிடுவ, இது உபாசுபயிடுவ
 கிசையிடுவகுருகிசையு பாசாபயிடுவதாயிற்று. அனமொழி திருவாய்மொழி
 மெய் குருகிச்சூயைபயிடுவ சொசுபயிடுவதாயிற்று. எதெனமொழிபயிடுவ
 குருகிசையு குருகிசையு கிசையு முதலிய என்னவதததத கிசையுபயிடுவதாயிடு
 அனமொழிபயிடுவதாயிடுவ அனமொழிபயிடுவதாயிடுவ அனமொழிபயிடுவதாயிடுவ
 என்ன; இது உபாசுபயிடுவ.

குருகிச்சூயைபயிடுவ சொசு = 'க-ச-ய' என்றும் கூட்டுவ குருகி
 மெய் குருகிசையு. ஆனமொழி திருவாய்மொழியின் 'குருகிசையு' என்ற
 உபாத்தி; அதனை தமிழின் குருகிசையு உழக்கையிடுவ. கிசையுபயிடுவ
 பதிநிருகிசையுபயிடுவ குருகிசையுபயிடுவ கிசையுபயிடுவ குருகிசையுபயிடுவ
 கிசையுபயிடுவ கிசையுபயிடுவ அனமொழிபயிடுவ அனமொழிபயிடுவ அனமொழிபயிடுவ
 முதலிய சொசுபயிடுவ பன்னகிசையுபயிடுவ கிசையுபயிடுவ கிசையுபயிடுவ
 கிசையுபயிடுவ கிசையுபயிடுவ, அனமொழிபயிடுவ இவ் அனமொழிபயிடுவ
 குருகிசையுபயிடுவ கிசையுபயிடுவ கிசையுபயிடுவ கிசையுபயிடுவ கிசையுபயிடுவ.

ஆனமொழிபயிடுவ குருகிச்சூயைபயிடுவ என்றது கிசையுபயிடுவ
 கிசையுபயிடுவ. பதிநிருகிசையுபயிடுவ கிசையுபயிடுவ கிசையுபயிடுவ
 கிசையுபயிடுவ ஆனமொழிபயிடுவ கிசையுபயிடுவ கிசையுபயிடுவ கிசையுபயிடுவ

தவயெரு திருவாய்மொழியும் எது வாயின பொதுவா அது இந்நிலை
தவயெரு பாசாத்திரம் அகலத்தாகாது. தவயெரு பாசாத்திரம் எல்லாநிலை
ருண்ட திருவாய்மொழி அகருண்ட திருவாய்மொழி அகலத்தாகாது. திருவாய்மொழி
யின் தவயெரு பரிசுத்திதொடங்கத்தொடங்க இப்பொருள்களும் தொடங்க
தொடங்க அகலத்தாகாது. அகலத்தாகத்தொடங்க இப்பொருள்களும்

அந்தாதித் தொடையிடு அங்குப்பபடொகத. ஆகவே இத்தனை வயதில்
யக்கோடுகளுள் பிரபந்தம் இரங்கியுடையதும் வேறுபாடுகளில்லை பெரும்பு
பெயிப்படை மனவாழ்வுமுடையதும் அப்பாபதர ஆராய்ச்சித் திறனாயும்
இவிய எவிய சொந்தங்கள் பாடுதிறனும் இதர புலனாகும். (6)

(மதஞ்சு தனிபன்)

மன்னு புயத்தோர் மன்னவாழ்வு முன்னியும்
தன்னதுளா ஸ்தம்பத்தினித் தன்னுடைய — சொன்ன
திருவாய் மொழிதந்தத் தனிபன் தேனை
சுருவா தந்ததுகொடுதே புறம்.

பதவுரை.

சொல்லு	மனமே	சொன்ன	அருவிச்செய்த
மன்னு	{ திருவெய்து தேனை	திருவாய்மொழி	திருவாய்மொழி
புயத்தோர்	{ வுடையவர்கள்	தி அநந்தாதி	தந்தத்திவாய்
மனவாழ்வுமுடையதும்;		ஆம தேனை	தேனை
தன் அருவாய்	தமது மருவாய்மொழி	ஒருகூற	துவையிடமன்
உன் பொருள்	{ ஆழத்த அருவத்தான்	உந்த	வாய்
உன் தன்னு	{ அமைப்புபடி	அருவ	பருவத்தான்.
டனே			

666 — "பாடுவெய்துதன்னவாய்மொழி" என்றும் "தொண்டிக்கு அருவாய்
வாய் சொன்னவர்கள் சொன்னும்" என்றும் "வேட்கு ஆராய் வாய்வாய்
செய்திவாய் செஞ்செய்தி" என்றும் சொன்னதொழிபு பரம் மதாபரண
திருவாய்மொழியின் வாய்வாய் இதை அநந்தாதி பிரபந்தம் அத தன்னித்
வாய்வாய் அப்பந்த மதாபரணவாய் "திருவாய்மொழி அநந்தாதி வாய்
தேனை" எனப்பட்டது. உலகத்தினவா திருவாய் வாய்வாய் மாதிரிப் பரு
வத்தந்தது, இதைத் தேன் வாய்வாய் செஞ்செய்தும் பருவத்தந்தது; வாய்வாய்
பருவத்தந்தது செஞ்செய்துவாய் பருவத்தந்தது போதுவாய்மொழி தோன்ற
"சொல்லுத் திருவாய்மொழி அநந்தாதி வாய் தேனை அருவ" எனப்பட்டது.
என்பவாயும் இவ் பிரபந்தத்தந்த திவ்யாத்ததிருவாய்வாய்வாய். (6)

தனிபன் உரை முத்தந்த.

ஸ்ரீ 2.

ஸ்ரீகாஞ்சி அழகியமணவாணச்சீபர் அருளிச்செய்த
நாகிடோபதிஷத் ஸங்கநிவில இத்திருவாய்மொழிக்களன
சு ஓ ல க ம்.

—*—

தருதில் து ஸதமெ டாமெ தகாடு
வாழ்துணாசு திவிந-குதிவாசு திவா ,
வபுசுதபு வபாசுதபு வபுதபுதபு
தகாஸுமொவி தகாஸுமொவி ||

இதன் கருத்து:— திருவாய்மொழி முதற்பத்தின் முதற்பதெற்றிக, திருக்
கம்பாரு குணங்கோடும் திவயமக்கள விகாரத்தோடும் விபுதியோடும்
கடிய எம்பெருமானை அடித்தந்தது உய சித்தோதர கருவியினால் கங்கு
வாழாதவிகை பெற்ற கம்பாழவர் "தொழுதெழை மனகோ" என்று
அப்படிப்பட்ட எம்பெருமானை திருவாய்மொழி தொழுகவியே ஒருபட்ட
தொழுகையுடையாரின் — வந்தவாது.

சீபர் திருவாய்மொழி வந்தவாது.

ஸ்ரீ.

சுழலா நிருவாகியே சாஸன

நிருவாகியெழுதி முதற்பத்து

இரண்டாத்திருவாய்மொழி — விடுமின்முத்தவம்.

அவதாரிகை.

—♦—

முழுதூதர் உபநிஷதீயன்ருபதான மோகசுரந்தரம் முகவியான இரண்டு விஷயங்களை யோக்கிரிக்குஞ். அவையாவன — தந்தையுமா, உபாசகமும், இவ்வாறு தந்தையும்தம், அதன் கையறுபருபருண விழிதன் இப் படிப்பட்டவையென்றும் கிளியாதான சாந்திரம் தந்தைய சாந்திரமென்ப பதம். அந்தத் தந்தையாதல் மெய்தந்தையன் வழினை [—உபாசகனை] வெளிப்படுத்தி சாந்திரம் உபாசகபா சாந்திரமென்பதும், வேதாந்த சாந்திரத்தின் தந்தையான பாதுமனந்தரம் வந்து அத்வையக்கள்கொண்ட நென்பது பரந்தரம். அந்த வந்து அத்வையகன் வகுவுதிகு [புறவதிகை] என்றும், உதூரதிகு [உத்தரதிகை], என்றும் இரண்டு பருதிவாய்ப் பருதி உபபடுவதும், உபபடுவதாயும், அகிரோதாதயாயும், சாதாரணபாயம் பரந்தரயாய் என்ற உபபடுபடுவதாய்ந்த அந்த வந்து அத்வையக்கள்கு முன்னிரண்டு அத்வையக்கள் தந்தையென்றும் பின்னிரண்டு அத்வையக்கள் உபாசகபாயென்றும் சூராய்க்காரன் உதூரதிகைபட்டருப்பது இங்கு உபாசக தந்தை. வந்துதந்தை சொல்லுபதான வந்தவது அத்வையத்தந்தையம் முன்னிருவது அத்வையத்தந்தைக்கே உபாசகபாயன் சொல்லிவிட்டவனோ வென்னின; பனன் உபாசகபாயமாய்க்காரன் சொல்லக் குறுதியினியென்ற சூராய்க்காரின் நிருவாகியம்.

அப்படிப்பட்ட கண்ணுரு வேதாந்த சாந்திரமே நிருவாகியெழுதியவிய தாரகிட வேதாந்த சாந்திரமாக வகுவிசுத்தி நுபதரன் அந்த சாந்திரத்தின் கிழியக்களை இந்த சாந்திரத்தினும் அருகிச்செய்யப்பட்டுள்ளனவென்றும், முதலிரண்டு நிருவாகியெழுதின அபகடமாய்க்காரன் தந்தையாய்க்காரன் உபாசக பாயக்காரன் அவதாரத்தன்னையென்றும் உப சூராய்க்காரன் அழகான சிவந்தித் தருவாய்க்காரன் ஸ்ரீ ௨௧ இது அழகிய மனவான்களின் அருகிச்செய்த வாரீராக சூரிகெவையுதி உடுக்கெவையுதி, வந்தி வரிடான ஸ்ரீ ௨௨ சந்திரம் இவகிஷயம் பாகம் உடுக்கெவையுதிவந்தி வந்தந்தகரு. ஸ்ரீ ௨௩ வேதாந்த நெய்க்காரன் தாமிடேயக்காரன் தந்தைய சந்தையக்கள்குருகாரன் வாரீராக வந்தகரு, மேல விரிவு விரிவகியுதி வந்தகரு ௨ ௨ ௨ ௨, தாமிடேயக்காரன் வந்தகரு

பாம்பொருளை, பற்றற்ற புய்து = விஷயத்தால்க்கிற் கணகையாய் உடைய
கவத்தகக்கொண்டு பத்திரம் பயவிக்கியவன்; "மாத்பன் மனஞ் சழிப்ப மன்
கவன் தோன் கவகிட்டு" என்பதற்குரிய * புறம்புண்டான பத்தகக்கியவனாக
வாணையோடே, கிடமே பத்தறேனும்.

புய்து என்னும் கவகையாகிய கிணமுதல்க்குச் சேர விளி கருவித்தக்
கொண்ட, கட்டைமொழிச் சொல்வதற்கு உதவு. (ச)

அற்றது பற்றெனில் * உற்றது கீழே *
செற்றது மண்ணில் * அற்றிற்றுபற்றே * (இ)

பந்த அத்தது	{ விஷயத்தால்க்கிற் அந் செய்ததது என்னு மவகிணையே	செற்றது	{ செத்தது
உதி	{ ஆத்தது	மன்ன உதி	{ சிவகிருஷ்ண பகவத் விஷயத்தாக் கிடம பத்தக
கீழ் உத்தது	{ மோகத்தையுபெற்று என்; (கவகைய மோக முண்டாகும்;)	அத்தது	{ (ஆசரித்துப்போதே) எம் பெருமானை சென்றே அத்தத் தீர்த்த
அது	{ அத்த கவகைய மோக தது	இத்தது	அத்த எப்பெருமானை பத்தது

[அற்றதுபற்றெனில்.] எம்பெருமானைப் பத்ததற்கு இடைபூருகக் கவகைய
மோகத்தின் கவையுண்டாகக் கவகையதனாக அத்த இடைபூருகக்கிற் கிணக்
கீழ்க்கொள்ளுமது உபதேசித்தருளுகிருகியபாடாக.

உவகத்தின் அவயவத்தை குறிப்பிப்படி கிருப்பகம் பகவதையுபெறும்.
இதனொன்றைப் பரிபூர்ண ஐக்கியத்தையே கிணக் கிருப்பகம்; தேயேந்திர
பட்டத்தின் கிருப்பகமாவதற்கு இவ்வகைச் சொல்லக்கிற் கவகையவா
காக்குகக் கட்டினது பத்தகைய கிருப்பகம் இத்திரபத்திரத் கவகையவா,
ஆதமாதபயமாத கவகைய மோகத்தின் கிருப்பகமடையர் தீழ்க்கொண்ட
வத்தித் கவகையவா. * உயர்வதையுபெறாதபகம் உ அவர்வதையுபெற
எழிபதிபய * திவயகக்க கிரத்த கிண்குடனான எப்பெருமானிடத்தின்
பத்தகடையர் இவை கீழ்க்கிண்குடனான கவகையவா. ஆகவே கவகைய மோகத்
தின் கவகையக் கவகையவாண்ட கிண்கிண்குடனான இதை.

பற்ற அற்றெனில் * பாக்குதிவிதம் பாக்குதக்கிண்குடனான பத்த
திரத்த மாதிரத்தின் எத்தபடி. உயிர்த்து உற்றது = ஆதமாதபயமாத
மோகம் கட்ட புருத்ததால்க்கிண்குடனான கவகையமோகத்தின் இத்திர
கவகையவா. மாதபடியும் கிரத்தம் இத்ததன்கிண்குடனான உண்டாகாதபடி.
கிருத்தாய் மோகமானது என்பது இவ்வகையையே ஆகக்கூடு அத்தகைக்
கவகைய மோகத்ததன்கிண்குடனான கிருப்பகமாதபடி ஒரு கிண்குடனான மோகம்
படி. கிண்குடனான மோகத்ததன்கிண்குடனான உண்டாகாத ஆதமாத
வாத கவகையக்கு அத்த கவகையமோகத்தே மாதகைய உண்டொன்றின்
கவகையக்குத்தது அப்படிப்பட்ட அத்த கவகையக் கிருத்ததல்கிண்குடனான

பாடக அதனும் பணத்தின்பதின வந்தவந்திருக்கின்றே மனசொம், கம
பெருமாறுகடவ போப்பாநகல அநிபாமிருக்கின்றே மனசொம்; அபாபதந
காந விநபாந்தாக்கா கிடடு பாபபதந அநிபாப பதிக்கிறதனும்க
தூம கிருபபம கிணகல போமாநிதூம் பதிக்கொடடாத கிரோதின கைக்க
வண்டலிருபபதநகன்றே காக்கா பதிபாப கிருக்கின்றே' கன்ன, கீக்க
அவநிம் கிடபெ அந கிரோதினகன்னம கிடபெ கிரோதினகன்றே
பிபபாக்க.

[illegible][illegible]

“பூரண ஸூத்திர சூத்திரம்” என்றும் கூறுகிறது. இது “பூரண” என்றும் “சூத்திர” என்றும் இரு பெயர்களைக் கொண்டிருக்கிறது. “பூரண” என்றால் “முழு” என்று பொருள். “சூத்திர” என்றால் “சூத்திரம்” என்று பொருள். “பூரண சூத்திரம்” என்றால் “முழு சூத்திரம்” என்று பொருள். இது “பூரண” என்றும் “சூத்திர” என்றும் இரு பெயர்களைக் கொண்டிருக்கிறது. “பூரண” என்றால் “முழு” என்று பொருள். “சூத்திர” என்றால் “சூத்திரம்” என்று பொருள். “பூரண சூத்திரம்” என்றால் “முழு சூத்திரம்” என்று பொருள்.

கையுள் பந்தபாசத்தின்மீதும் சபையொழுது பரந்தபிரிவினெழுமென்று ஆரோகி வந்திருந்ததால் அச்சமையுடையோருக்குமேயாத மதத்தான் காரணமாகத்தவிர அடைந்தது. கார்த்தியாயனையும் கிணரின் தன்மிகிலையேயுடையோர் கிரகமிருந்தும், மாதாநோக்கிவந்திருந்த அங்குத அம்புக்கு வாய் சபையொழுது இரண்டையேயுடையிருந்தும் குதவிகிந்தது. கணென்றும், அங்கு பாரதாத்திய சிவடாசனமிருந்தும் தன்முயற்சியில் வித்தியெய்தாத சிவயிய பொருளைத் திரட்டியிருப்பதால் ஒருவகையான ஆதரவோடுதான் அங்கு திருந்திருந்தும் இவ்விதமாகத்தான் சிவயியேயுடைய தலப்பகுதி தன்மிகிலையும் பார்த்துயிரிவெழுமென்றும் கருவியை அங்கு மதத்தவந்தாரைப்படுத்திச் சென்றிருந்திருந்தது. தன்முயற்சியில் வித்தியடைந்த புரவியைத் தன் தந்தையிடம் திருப்பியேயுடையோருமேயுடைய அங்குமின்ற ஆதரவின்மீதும் கிணரின்மீதும், அதுபொருள் உருவமாயுள்ள தன் மிகிலையையுடைய பந்தாரைகள் 'இவ்விதத்தின் தன் கருவியை ஒருவருடையேயுடைய சபையொழுதுதான் சிவயியின்மீதும் பார்த்தியேயுடைய முடிந்த விதமான அங்குமேயுடைய காரணத்தின்மீது பொருந்தவாய் கிடையேயுடைய (அங்குத) இவ்விதத்தின் தன்மிகிலையின்மீதும் முடிந்த விதமான சிவயியேயுடைய மதத்தான்! ஆதரத்தின் அங்குமின்றும், அங்குமின்றத்தின் காரணமேயுடைய சபையொழுதுதான். ஆதரத்தின்மீது ஆதரத்தின்மீதுயுடையதென்றும் கருவியை

சமயம் நடுநடுக்கித் தூக்கத்தில் புகுந்து எண்ணெய் எப்பதற்கு, இளம்
சீரையில் இத் தொழிலுக்குப் பதிலாக நடுநடுக்கியுண்டோ? எந்த பணித்
தரையம் வரையத்தில் தான் வரையம் தன்னையே வழிநடையப்பதற்குத்
சீரையில் இத் தொழிலுக்கு வரையம் அறிந்தவரையம் வரையம் வழிநடையப்பதற்கு
வரையம் சீரையும் வழிநடையப்பதற்குத் தன்னையே வரையம் வரையம்
வரையம்? எந்தவரையம்.

இனி, ஆக்கவிமீதெழுந்தென்றே என் ப த த் கு " அந்நிமக்யிருதி உண்டாகவேணும் " என்பதாகச் சிலர் பொருளுகத்துது அமைவோதாயப் அகலியமல்லாத அந்நிமக்யிருதிக்கு தகுதார் விதிகமூட்டாதோன்.

• தவறு தரவென மீளும் பாவத்தவர்களைத் தவிர வலம்பெய்து •
என்றித டபரிஷத்தியபெருள பிள்ளைகளின் உதவியென தள்ளுக (உ)

எனது குழந்தைகளே! *
 உங்கள் தந்தையின் உத்தேசம் என்ன? *
 உங்கள் தந்தையின் உத்தேசம் என்ன? *

வாழ்க்கை காதலம் :

ஒ மீத மென் னுந் தியு *
 ௧௦

சென்னை, 15.05.2019

(20)

என் பெருகு { என்னைவா நெருங்கி
மகனிடம் விழுவது
படி அடைந்த

ஒன் பொருள் { நிதந்தியாருளையிவ ஸீவா
தன் வந்ததெனதயும்

அ. சாத்திர { அ. சாத்திரம் - சாத்திரம்
கு. சாத்திரம் - சாத்திரம்
ப. சாத்திரம் - சாத்திரம்

நா.நா.திரு. குடியேற்றங்கள்

அவர்களுக்குச் சொன்னது சிறுத்தி 'இதனை உங்கள் ஆசாசிப்பங்களிலேயே கேட்டுச் சொன்னார்கள்' என்று சொல்ல, அதனை விவாகரண அறிந்துகொள்ளவேண்டுமென்றும் அவையினும் உடனே அவர்களைப் பழுவூறு தடவண் ஆசாசிப்பான எம்பலர் எழுந்தருளியிருக்காதுபட்டதைத் குறித்தபு போதப்புகளையளித்து, ஆழகாசல் பாகவாசலில்பாகவாசல் திருவுழைத்ததெனவென்று அவர்களை வலமுத்த 'இவ்வாறு போது இன்னுமிருப்பவர் இன்னார் போவாசென்று தெரிவாது, ஆதலால் இருந்து கேளுங்கள்' என்று திருமத்திரத்தமதச் சொல்லி இப்பாட்டில் பொருளை யும் விவரித்து 'இப்பாக்காத்தமதத் திருமத்திரத்தனை அந்தமாத விரைத்திருக்கை' என்று பணித்தருளினார்—என்பதாம்

என்பெருக்கெவத்தோன்போகும் - இவ்வாறாகவும் நீவாத்தமக்கிளச்
செவ்வையடி இப்படியப்பட்ட நீவாத்தமக்கிளையுடையவன் எனது காரையா
துக்கு விசேஷமானாவிருக்கின்றது. என்னமுடிவாதவர்க்காய் குரகம்
ஆகத்தம் எனது செத்தருள்வையுடையவர்க்காய் நிதியாய் விசேஷமான
வையுபத்தவையுடையவர்க்காய் காரை குவாத்தமக்கிளையுடையவன் காரையா
வன். என்பெருக்கெவத்த நீவாது அனத்தகொடிக்கெவக்கார வுளவர்க்க
கொன்றவாது.

[illegible]

மேல்தந்தை * தென்குரு
தீர்த்தேவன் - ஸாலிராது *

உதிர்தல்-கொடுதல்-கொள்

இந்த விடயத்தை,

(14)

Get from { 6000 10000 15000 20000 25000 30000 35000 40000 45000 50000 55000 60000 65000 70000 75000 80000 85000 90000 95000 100000 }

சி. சோமசுந்தரம் { கவிபுரையுள்ள செல்வனார்
எனது அமைச்சரவரே

தென் குகைத் திருவாரியம் அரங்கம்

உதரகாசம் உதரகாசம்

பெரிய அளவுக்குள்ளேயே இருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைப் பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

உருவம் } உருவங்கள் அருவிக்கு
கொள் } 42

g+ss { große Geröllsch.

• • • [சேந்திரம்.] இத்திருவாய்மொழி வாழ்வந்தபடி சொல்லிற்றதை, சேந்திரமுடைய நினைத்ததெனக் கூறப்படுத சொல்லப்பட்டதெனத் திமையர் செய்தே புகழாம் இது.

சேந்தநத்தென்குதுபச்சுடையோய்களால் = இங்கு கடுமையத்தானாகிய
பழைய 'சேந்தநாமி' என்கிற வித்தகர சேந்தநாமாக்கி' என்றானிச்செய்யப

பட்டுவனது, இவ்வாறுபயக்குற சொந்தமென்ற இயல்பாகவே திருச்செவ்வையுள்ளது சொந்தமென்ற தானொன்ற மிகவேண்டிய அநியமிக்கல், ஆளுதல், மற்ற மூலநுகரிலும் இவ்வாறுதான் தன் மனமொன்றாகியிருப்பதால் அதற்கெனவே மூலநுகரிலும் மிகவே சொந்தொன்ற அநாமயிருத்தாலும் பொருட்கொத்திருக்காததே தவிர தவிரொன்ற இவ்வியை வேண்டவனிருக்கல் கிடக்கின்றது.

பொய்களையினாடு பொய்களையே சொந்திருக்கும்படியான தென்குருகில் எந்தபடி இதனால் திருவாய்மொழி கீதையை சொல்லித்தொழிந்து, வரிசையாகப் பொய்களையே எவரும் கிடைத்திருக்கும்படியான, "தடம் சேர் தென்குருகில்" என்ற அடியிலிந்து, பொய்களையினாடு உயிரிருக்கின்ற திருவாய் என்னவாயும், ஆக இயல்புபட்ட திருவாய்மொழி அநாமயிருத்தாலும் ஆழ்வார் அருளிப்பயோகித்தது.

தீர்த்தோடையிலிந்து உயிர்த்தடையான மூலநுகரையும் சிவமயினவாயிடுமென்ற இவ்விதம், தீர் என்ற எம்பெருமானது தென்குருகிலும் சொல்லித்தொழி, பாவத்தினால்கிடைத்தொன்ற அநாமயிருத்த வாயிடுமென்றவாயும், இயல்புபட்ட ஆயிரத்தினால், இயல்பு மூத்த — சொந்தருடைய தரிசுதன் மிகவுமாய்ந்த சொந்தது இவ்வாறுதொழிபென்றது.

பாடகன்முதலானவன் தீர் என்பதை விடமுற்றவாயும் சொன்னவாயும், இயல்பு தீர் — இயல்புதன்பாட்டையுமே சொன்னவன், (அதாவது) அநாமயிருத்த தென்குருகில் எந்தபடி, மூலநுகரையும் விடவின் என்ற பாவமென்றதே இங்கும் பாவமென்றவே பொருள்கொள்ளவாயிடுவது (108)

திருவாய்மொழி உரை முத்திர்த்தது.

ஆழ்வார் எம்பெருமானார் தீர் திருவாய்மொழி உரை.

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீகாஞ்சி அமுலெய்வமணவாணசீயர் அருளில் செயத்
தரமிடோபதிவந் ஸங்கதியில் இத்திருவாய்வெழுக்கான
சீ ல ம ம்.

—*—

வாய்வாணசீயர் அமுலெய்வமணவாணசீயர் அருளில்
சுதிரவியொதாபதிவந் ஸங்கதியில் இத்திருவாய்வெழுக்கான
சீ ல ம ம்.

கருத்து:—பொருள் பொதிபெற்ற வயவாழ்வார் வாய்வாணசீயர் அருளில்
சுதிரவியொதாபதிவந் ஸங்கதியில் இத்திருவாய்வெழுக்கான
சீ ல ம ம்.

ஸ்ரீயர் திருவாய்வெழுக்கான.

சது சூப்பததானுவிடப்படி கான்மீன்: — “தத்தாயு யோதியத் தொன்
தாக்கு வினாதிக்குமது அயனதாக்கு மூண்டாவையது: “திருநாடுவது
வாஞ்சுதது உதடுவெயு: கானது: — மித்பானே வயபாபதம் உத்ப
தேயம் உதடு:” கன்னுயகுமையது: பத்திரித் வயபாபததாததே
தொக்கித்தகந்தது. துரானுமயலர்க்குத் தந்தகந்தையபதாப
யதத்திய மூண்டாகித்திரே. “கதிர் குழங்கு கன்னம் உ கன்னித்
மூண்டம் பகித்த கன்னம் கிங்கைய தேகுத் திங்கையிரே.”

[illegible][illegible]

சமீபகாலத்திலிருந்து நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற சட்டங்கள் அனைத்தையும்; உலகளாவிய மனிதநாயக சமீபகாலப் பண்புகளையும்; அருங்கூறுகள் போன்றவைகளையும்; அந்தஸ்து அதிகரிக்கும் வகையில்;

பேந்தி அக்கமைய கைத்தலைப், போராவேந்தம்மடையாள் போந்தலைபும்
பொய்யுறக்கம், ஞானவாய்பாள் உறையுறையுறத், தாள் தடந்தோள்
கன்கனையும் காட்டிக், ஆரவையுறைய மிருகம், அருகிருந்த மோரன்
குடமுருக குழங்கெத தாளத்தே, ஞானவாய்பாள் பெந்தலைக் கண்டய
னும், ஞானத் தாள் கைத்தலைனும், கைத்தலை இயலையர் புகழையர் ஜயி
லாயலும், திரிபுர செவ்விரையினர் செவ்விரையினும், ஞானவாய்க்கையுள்
கைய யுறையே, திரிபுரவாய்க்கையுள் செவ்விரையுள் அடியும், ஆரவாய்ந்தி
னேடு ஆற்றதாள்" [மெய் திருமடல்] கைத்தலைபே கைத்தலைநாடு கைதைய
அதையுறந்த அடுகையினும்.

உயோகநாயகியாட்சி, மந்தநயதத்திற் தலி: கையுமேபாது அயனது
நிழலிலே பொதுகெழிஞ்சு கையுழியிலே வெண்மொகைய அணி அமுது
செயலப் கையோடே முடிபுண்டு உரையோடே மாராது வெருக்கெட்டியிடே
கைக்கப்பெற்ற அமுது கங்கெனநிலைமை கங்கே! கந்து கையென்று
சாழ்வார்.

[illegible]

உரவினா—இதற்குப் பகையுடைய பொருள் உதவா, உரவு என்னும் வடமொழி உரமொழி திரிததாசன்மொழி 'மொழிவினாபினை' என்ற பொருள்கொள்ளுதல் நுன்த, உதவம் என்ற வடமொழி இசடக்குறையாக உரமொழி திரிததாசன்மொழி, 'மொழிவினாபினை' என்ற பொருள்கொள்ளுதல் முறிஞான்ற. அன்றிபே, உதவ வினா என்பதிரித, கொள்ளுதல் உரவினா என்ற மொழிபொருள் என்பதற்கொன்ற. இப்பொருளில் முற்றவகையு

தமிழகத்தின் வரலாற்றுச் சான்றுகள்

புதிதாய்த் துறையிலும் முதலில் செட்டிப்படை-7.4

தேனிதருகிறார்களாக. ஒழிவிடச் சூழலுது பிணர்வோன் *

அறிவுதூதராகவே அகத்தனன் 12த்தனனாகும்.

(8)

தலைவர் { ஒரு திட்டம் மூலம் சிபி
 இரண்டு பன் { டுன் இடத்தில் பன்னை
 சிபி { பன்னை பன்னை பன்னை
 பன்னை { பன்னை பன்னை பன்னை

தன கீழ்நிலைநிலை இருக்கவும் பெருதவர்க்கும் சம்பளம் நிர்வாகிதாம்
சம்பளமுமாகாது கிணைமைய ஒரு கந்தாநாசாமாகும். அந்நிலைநிலை
பெயரெனத்தலும்.

[illegible]

மேதமோஸாயிங் உ அதுபயிக்குமபயங்கு நிழித்தபிடும்கையம் துற
பாபபடி பன்னிரை நிருபயக்கிசுமடபகுதிருபபன் கயிபருமாதுமடப
கயருபநிதிருப அபநிதிரும குணங்கருக்கும் விழிநிதரும் திபப சேஷ
தங்கருக்கும் காலகால கதபடக்குகின்ற நிருபயங்கருக்கும் கங்கிபிசுமைய
லாசே மேதமோஸாயிங் கங்குள். துறமேதம அமே பப்பபப.

பிரபலவுடைய எம்.பெருமாள் ஃ இக்குப் பிழை எப்படி நிகழக்கூடாது கிடைத்ததைச் சொல்பத. எம்.பெருமாள் கூப்பிட்டுக் கூட்டுவது ஒரு சேதமில்லாதவையாக இருக்கவே பொருள் கொள்ளப்படக் பொருத்தம். "பெருமையானது" எந்த எந்த அடிப்படையில். திருவாய் எந்தவகையானதும் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. பக்திவாதிக்குரியவர்களுக்கு எந்தவகையான திருவாய் இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது.

[illegible]

பாதி ஈசாவனமென்றும் ஈசமுமென்றும் குந்தமென்றதும் மூன்று
 மூத்தியின் கவரூபத்தையும் கவராவத்தையும் ஆரவந்த பாருமென;
 அந்த கவரூபம்வராவத்தெனத் தெரிவிக்கிற பிரமணங்கலையும் ஒருவர்
 கொருவர் கொண்கியபாருமென, ஒருவர் படைப்பவனும் இருவர் படைப்பு
 படுமவர்களாய், ஒருவர் வாதிகரூப இருவர் ஈனாதாமன்களாய்ப் புலப்படு
 வர் என. அங்ஙனம் புலப்படுமவர்களின் கீழ்பாடிபாதாய் காதத்தெய்வம்
 உங்கள் கொடுமை நிறத்தாகத் தோன்றுகின்றதே அதனை நீக்கிவிட கீழ்க்கிழித்
 தப் பந்ததன எனது என்ருராயிற்று.

மெய்க்கிழித்தே—'விக்கத்துக்கே உதவிக்கும் தோன்றம்படியை விருப்ப
 தோரு பரபந்தம் பண்ணித்தாயேனுமென்பாமைபெயரே ஒரு வயத்தியிடு
 பதைத்திடுபவராதே இவர்கள் கவரூபம்வராவத்தெனப் படைத்தும் ஆரவந்த
 பரத்த, கொண்கியுக்காட்டரே உதவிக்கும் கிடந்த வயத்தியைப்பந்தப்
 பாய்பத, இப்படி ஆரவந்தவரே ஒருவயத்தியே பாதாமென்று உங்கள்
 கொடுமை தோற்றம், அவ்வயத்தியை சாவதாமாதிகளே 'கவரூபத்த'
 என்று விவரிக்காமையையும் ஆரவந்தபாருமென—என்பதாம். .. (4)

ஒன்றென்பவனென அறிவதும் வடிவியுங்கேள்வதும் 2

ஒன்றெழியுமென என்முனைனென்னுமென 3

ஒன்றவம்மொத்தவனத்த உள்விவயிரியவையுத்த 4

ஒன்றென்பவருவென அவனிடையுமுண்டென 5

(5)

ஒன்றென	ஒன்றென்தம்	ஒன்ற	உதவந்த திருவடிபாடு
புலவன்	{ படுமென்றும் [அதாவது — ஒருவர் பிரதான மொத்தம் பதி பிரதா கொன்றதம்]	தயக்கத்த வயத்த	{ உதவந்த கொடுமை தது
அறிவு அரு வடிவியுள்	அதிகத்த அறிதன்	உயிர்	{ (அவ்வந்த கவரூபம் பவத்தி பாயணம் கொண்டு ஆரவந்த
கின்ற	உருவத்தினால்	தம்	உதவத்தினால்
என்ற	கிடைத்திருக்கிற	திருவாய்	{ இருவர் திறத்தினால் தது புத்தியெய்தி
எழில்	விவரணையான	அதத்த	தது
வானவர்	{ உதவான குணங்கொடு யோகித்த	அவனிட	{ அந்த ஒன்றென்தம் வர வன் படுமென
காவமுதல்	புதிதாய்வுதான்	கொருவன்	கொருவன்
ஆன்	யோகம்	என்	வடிவென
கவனம்	குந்தன்	என்றென	கவனம்
திருவாய்	{ வந்திடு திருவாய் கிடை	என் கொண்டு	பதிபயனுதத்திருவாய்

2 3 4 — ஆரவந்தென்கியபுலவன் விதவாய் அபதெரித்த விவரவாய் ஆரவந்த
 கொடுமை கிருகிப்பாட்டாக.

ஒன்றெனப் படுமென அறிவதும் வடிவியுங்கேள்வதும் = அறி அபன் அரன் என்
 நிற மூன்று மூத்தியின் பிரதானங்களாய், மூவர்க்கும் மூன்று கீரங்கலிதம்

[illegible][illegible]

முதலாக்கு மந்தொருவனாயினும் பொருள் கொள்ளாம; அதாவது—
முதலாக்காய் நானாறுக்குமாத்திரம் கிரோஷமாய்க் கொண்டு, “வனதென்கிறீயி-
யா” “மென தாதரவூதி கிணத” “மென தகா நூநிகு வனதா”
என்றவைமுதலான அபேதச் சூத்திரங்களையே (கிரோஷமாத) ஒரு வனதயே
வனதென்தம், “சுஷாநம் பூபா தரவூ தசுஷாநம் நமஸீ சுஷாந தாதா
கிரோதே நெவ வனத” “தா வனாவனா தா வனாவனா வனாவனா” என்-
தவை முதலான பெதச் சூத்திரங்களைப் (கிரோஷமாதகிரோஷமாதமான பத-
பத வனதாக்கிரோஷமாதவென்தம் சொத்துமயக்கிடான—என்த பொருள்
கொள்ளாம, வனதாவனாவன வந்தவனாடல் வாய்ப்புச் சொல்லுகின் “ஒன்றே
பென்னிதெனதெய்வம் பனவென்தகாக்கெற் பனவேயாம்” என்த முதலாக்கின்
பொருளும் ஒன்று கொடுக்கத்தக்கது. [இப்பொருள் புருஷாரூபமாதான் அரு-
கிச்சொல்லப்படுததாதலால் ஆதலா நிரூபணமாதநித தனதென்த நினை-
க்கத்தக்கது.]

கருள் தீர்த	செய்யுதல் விடாத கீழ்	(முயற்சி ஆரம்பித்தபின்)
அல்ல வ	த கருத்தென்ற கால	மனம் து { சீர்த்த கிரேத வளத்
புறவ அம்	தித்தென்கொண்டதே	தித்தென { திதம்
தொலி கிளை	துள பழையபெயர்	வளக்கொடு வளக்கற்றை
உடனே	அம் கொடிய பாய்வு	
மனம்	ஆரம்பித்ததென	
	தொழுவது;	
தரு குறைய	தரு குறைய முட்டா	வளக்க
தீர்வ	வத;	வளக்க

உருள் தீர்த — செய்யுதல் விடாத கீழ் த கருத்தென்ற கால திருவந்தணிதே துள பழையபெயர் அம் கொடிய பாய்வு ஆரம்பித்ததென தொழுவது; தரு குறைய முட்டா வத; வளக்க வளக்க.

உருள் தீர்த — செய்யுதல் விடாத கீழ் த கருத்தென்ற கால திருவந்தணிதே துள பழையபெயர் அம் கொடிய பாய்வு ஆரம்பித்ததென தொழுவது; தரு குறைய முட்டா வத; வளக்க வளக்க.

உருள் தீர்த — செய்யுதல் விடாத கீழ் த கருத்தென்ற கால திருவந்தணிதே துள பழையபெயர் அம் கொடிய பாய்வு ஆரம்பித்ததென தொழுவது; தரு குறைய முட்டா வத; வளக்க வளக்க.

உருள் தீர்த — செய்யுதல் விடாத கீழ் த கருத்தென்ற கால திருவந்தணிதே துள பழையபெயர் அம் கொடிய பாய்வு ஆரம்பித்ததென தொழுவது; தரு குறைய முட்டா வத; வளக்க வளக்க.

உருள் தீர்த — செய்யுதல் விடாத கீழ் த கருத்தென்ற கால திருவந்தணிதே துள பழையபெயர் அம் கொடிய பாய்வு ஆரம்பித்ததென தொழுவது; தரு குறைய முட்டா வத; வளக்க வளக்க.

கண்ணுக்கு இவ்வகைதந்தைத் தானே [கருமத்தானந்தியே தன் திண்ணையின] உலகத்தினிடையே அமைந்த சித்தாய். ஆகியிருக்க எம்பெருமானுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற குணங்கள் சொல்லப்பார்த்தேயாகும், சொல்லித் தந்த குணங்கள் மெய்யெனவாய், சொல்லப்படாமல் அறிந்ததுவென விரும்பும் குணங்கள் அநாதையாத் தொழுவதாய்வையிருக்கும். இப்படிக்கண் என்னப் தெரிந்துகொள்ளப்படுவதென? என்ன; கிழவாயிருக்கும்படி என்னுடைய கண்ணு விபரம்பலங்கள் அமைந்தனவே பண்ணிகளென்கிறதனை என்னுடையதே.

வலத்தான் திப்பாய்ந்தவன் என்பதனும், குதரன் எம்பெருமான் திருமேனியில் ஏதேனாதையபற்றி உலகுக்குள்ளையிடாது எம்பெருமானது மொழியை குணமும் அதுபயிர்க்கப்படுதே. தாமத தெய்வமான குதரனும் தனது திருமேனியின் எண்பக்கத்தில் இடங்கொடுத்த ஆதரிக்குமளவு என்னுடைய எம்பெருமான். இப்பாடகன் எட்டன் "உயரென்றுகாணுகென" "உயரானு கண்ணின்" உயரென்றுகாணுகென - பக்கவகைதே மே குதரன் தனியும் பார்த்தவர்க்கிதான்" என்ற மேகதந்தையகைய உதாஸிக்கப்படவேண்டி. பதவியைத் தொழிதென்க விய்யு - கா லுலவிய்யு - கா | விய்யு - கா கண்ணின் ஸ்கொரீ கிவ்வாய் கிவ்வாய் - தயை தொழிதன் தேவ கிஷ்டுரை பாய்கிஷ்டுரை - கண்பார்த்தே தனியே எயிபா கிவ்வாய் பரிசுத்தித" என்னெரு குதரனும் இதுபத்திசுதையிப்படித்திற் வண்பதன்து. [பண்ணி தவத்திருத் திருவந்தமுதந்த திருமான் அமைந்தத் தனது வலவருமே வணந்தானம் அமைத்தக்கொடுத்தருளினன் என்பதே இதன் பொருள்.]

"என்குமியைதவையானும் திருமேனும், உருளுத்தனி புடம் பன்" என்றும் "அக்குமியின்தனமுதலாய்வையென்குமன், பகைய சித்தித்த பண்பு" என்றும் ஆழ்வார்கள் அடிக்கடி அருளிச்செய்குந்தென; வெவ் முதலாகத் தவையானும் எம்பெருமானுடைய திருமேனியைப் பற்றியிருக்கென்கென" என்னெரு கண்ணு தித்தக்கென; இந்த கண்ணும் இத்தருப பரிதாரமும் முருகர்க்கின் விபரம்பலான்கண்ணியே வண்கு என்னென பெண்ணி;

"கண்ணுமும் இவ்வகன் எம்பெருமானுடைய திருமேனியினை விருப பந்தனா வெண்ணி, ஆபத்தக்கண்ணி திருமேனியினை இடங்கொடுத்தருளும், அது மதன குணமாய்வையே ஆழ்வார்கள் எயிபாது மொக அருளிச்செய்தனென்கு யெருவர்கள். எண்பக்கத்துப் புதம்பெருமான் கண்ணுக்கொழிந்து மானிக்கருளின செயலினை கண்பிக்கெனத் தன்குக்கு விரிவாய் கிணத்திருபய்க்கினே; அப்படியே இவ்வகனும் திருமேனியில் பண்ணிக்கொழிந்து பார்ப்பதி உடர்க்கினே, திரைகொழிந்தன அகையகொழிந்தன குதரன்கு வாய்க்கென்கு என்னுடைய தெரிந்தனதே புதம்பெ புதப்பாடகனும்

என மகத்திய சகலாங்கவந்ததாயி, தொழுக்காதல் ஊரணிப்பான் புள்
 ஞாந்த தோன்றினியே, மழுக்காத ஞானமே படைபாச மருகமென், தொழும்
 பாயாக்கு அளித்தாது உன் ஊட்ச்சோதி மறையாதே. [3—1—9] என்ற
 இவ்வாழ்வார் தாயே மேலே அருளிச்செய்யும் பாசாழ்வாரை.

இவை பின்னும் ஊழ்நாள் என்பதற்கு - அவன் இப்படி அவதரித்தப்
 பன்னாறு சகலாங்கவந்தி எதோ - இவ் பாசம் கொன்றிற் சொல்லக்கூடுமென்ற
 மகாபுருஷமெனத் தங்குடையபேரானது; சொல்லபுயிற் உன்னை புயலே
 மயித்தனை, வெளிவந்து முடிவுபெறமாட்டா; என்ற பொருளதிகா மத்தொரு
 பொருளும் உதவா; - இஃது ஊழ்த்தற்கு ஓர் ஆபத்த வாதன கூறிநினைவே
 வைத்த கோக்குமடிகைப் கொன்றிருக்கையாம் "காரிமதிச்சாடையனும்
 கார்முக்க ஈடாளும், தரிசொளி சிவமவந்தகனனும் முதலா, வாயகா புலக
 மும் வாயுமவபட, கிளகீ ந் தான் கடிகுவிசும்பும், ஒரு பொருட் புறப்பா
 டுன்றி முழுது மவபடக் காத்த, தாரணிக் கோத்த எம்பெருமா டாவன
 வன்மது, ஒருமா தெய்வம் மத்தகடையமே பாமே" என்ற திருவாசிரியப் பாச
 ன் காண்ட. (க)

ஹங்குமரில்குள்குளத்தின் அமரணத்தபக்தும் *
 மயக்குடையாவகன் ஊழ்நாள்பெரியவவல்லன் *
 புறங்குளத்தான் பெருமையுடத்தவல்லபுறபுற *
 அயர்ச்சிவனவந்தவன் தருவவல்லவன்குளவன்கிதே. * (க0)

தபக்கு அது	கைவந்த	குறித்த	அருளித்த புதுபருள
மதிவி	கெடுமென பித்த	அன்	எம்பெருமானைய
கஞ்சாத்தன்	கண் ஞானத்ததபுறபு	பெரு கிண்	பெரிய பூமிப்பாய்ப்பு
அயனா	தேவர்களையும்	உடத்த	காரிதா அனந்த
தபக்கு	கைவந்தவன்குற	அன்	கிளவனவா
மயக்கு உட	மயக்குதென் கைவந்தவன்	அரு பெரு	திருவகத்தவனான
மயவன்	அவதா ஆச்சிவவன்	அனந்த	கேதவியேனவன்கிள
கனகிதம்	கனகிதத்த ஆனந்திற்	அயர்வு இன்	மதபிவந்தவனும்
பெரியன்	கனகிதத்த ஆனந்திற்	அனந்தவன்	ஞானமறி அவன் ஞான
அன்	கனகிதத்த ஆனந்திற்	தருவவன்	கிள வாயின சொக்
புயல்	கனகிதத்த ஆனந்திற்	கனகிதவன்	துயன்,
	கனகிதத்த ஆனந்திற்		கனகிதவன்

* * * - எம்பெருமான் தானிடத்த அனந்த வாதன அகவையபெருதவர்கள்
 திரத்தில் பன்னாறு மாயமயக்குக்கி ஞானவகன்கிள அருளிச்செய்த, அது
 தான் எப்படியெவாளுதும், அவன் காடகன் கழிவே கானகிடுக்கென தான்
 மானகிடுக்கெனகானகென மிடையகெட உனந்த திருவகனின் அதுபயிப்போ
 மெனது தான்கொண்ட பாயிப்பாய பிணங்குகிள வெளிச்செய்து

கூட முன்பு வகாப்பட்ட இத்திரிமாநகரம் அந்நிதேவியின்) குண்டகங்களை அப்பநிதேவியிக்குக் கொடுக்குமாபோகட்டு எத்யபாணயபுலே அருடன்தோன் மேல் ஏறிக்கொண்டு தேவகொகத்துக்குச்செல்ல, அங்கு இத்திரிணி கத்ய பாணயக்கு வகை உபகாங்கங்கொடுத்தம தேவர்க்கொ உரிய பாரிஜாத புஷ்பம் மானிடபெண்ணுடைய இவளுக்குத்தகாதென்று வைப்பெக்கொண்டபாறையின், அந்நகரங்கொடு பாணய விருப்புத்தவகால் காரணகொக்கி 'மீராவகாதனோ' இத் தய பாரிஜாத தருண தவகாணக்குக் கொண்டுபோகவேண்டும்' என்றவதக் கன்னாசிரன் திருக்கொகிசுத்தி உடனே அத்தவருக்குத்தக வேகொடு பெயர்த் தக் அருடன் தோளின்மேல் வைத்தருளி தவகாணக்குக் கொண்டுபோக, அப போலுது இத்திரிணி துங்குகிடதருடன் வந்த கந்தத்துப் போச்செயத இத் திரிணி வகைதேவகாணயங்காருடன் கன்னாசிரத்தினுடனே பக்கப்படுத்தியபின்பு அம்மாதத்தவகைவந்த எத்யபாணயயின் கிடருப் புணங்ககடைத் தோட்டத் தின் வடகயருகிய சென்றவகாண இங்கு அநிபத்தகடை.

இது, அமர் எண்பதற்று சித்பனாசிரிசென்த பொருள்சென்றாய்வுதத்
நிக் பெரிய திருவடியின் இதினாமை உணர்த்தத்தது. இவ்வே அடியின்மீது:—

“அந்திசே, கங்காபுத்தையார் கங்கெத சிதம்பரமேய்யம்
நிஜாபிசுலா பெசியிருநாயு நேயசகாயு கங்கமேய்யாயு
வந்திசேந கங்கமே கங்கமேய்யமே கங்கமேய்யமே கங்க
கங்கமே கங்கமேய்யமே”

என்பதும், இக்கு அறிபடுவதுபடி உதவியதும்—தேயெந்திரனுக்கு என்
பதும் மத்திரியும் ஈராதியுமாக மாநகரங்களில் அழகுறும் குறைந்திதும்பிகை
நிறத்த நன் புத்திரியான குறையென பெய்தும் என்னிகைக்குத் தக்கவரான
தேயெந்திரப்பயற்பபட்டு வழியின் ஈரதமுனிவனாக உத்தித்தத் தனியாராக
கொண்டு உதவியவையெனென்று பார்த்தத் தக்கவராக அனாமம் பாதா
னெந்தித் தவா—விதினா—பாபிமெந்த பாரதெதிபெய்துத் திறத்த ஈரத்
தவயவட்டத் அப்பே விரும்பெந்த அனே குறையெனப் பார்த்தெந்திரபாரு
னாழ்வனென்றும் ஈரகுறையென தேயென அனதவடப குறையென்பதெனினி
பட்டு அவனுக்குத் தன் மகனாகவெனெனென்று அனதவ பட்டகுறையென
பெய் அவர் மத்திரியென தவாழ்வனெனவாதவா 'இவன தக்கதவயத் கு
டல் பார்த்த இத்தவாழ்வனும் குறையெந்தித்தும் பார்த்திரெனென தெய்வ
யிருக்கென்குறையென இவனுக்கு மனக்குறையென எந்ததன்' என்ன தெய்வ
தன், அதுவேட மாநகி 'என்னும் மனக்குறையெனவெனவட்ட உதவ பெய்த
நிதன் உதவகுறையென தெய்வெந்திரனாக என்பதெனின் இவனுக்கு ஆயினத்
தத்த குறையெனத்தென குறையென' என்னெனென வனமுந்தத்
கொண்டு இத்திரையெனென தெய்வ, அனகு இத்திரையென உதிர்த்திரையென
வாந நிரையென வித்திரையென, திறத்த தெய்வெனெனெனென ஈரதமுனி
வன் கொன்னெனென நிரையென இத்திரையெனென 'இவனுக்கு அயிர்த்ததத்
கொடுகெனென; அதுதவ இவனென இவ்வெனத்திரையெனவாதவா' என்ன கொன்ன

ஒரு உடல் ஒரு உடலாகித்து உடையுயர்போன உடந்த அழகுத்துத் தோத்
தப பாகமெய் வணங்குபடியாக வந்தாது. இதனும் கிழவனாய் உடு
படுத்தவன் அழகுநடனம் சொல்லிற்றுமெது.

இப்படிப்பட்ட அம்பெருமான் கிஷயமாக, கோவையன் பொருத்திய திருக்
குருகர்க்குத் தலைவனான ஆழவார் வாக்ஞானமுதையசெயதபடியாக, உயமெ லு
கெடுத்த திருவாய்மொழி வாரிசுத்திறுத்தும் இப்பத்துப் பாகமாகும் தமன்
கார் திட்டவாகிகளோடொத்த உலாத்திறையுடலாய்த் தக்கனாடய பிறப
பாடுத விளக்கு கிட்டவாய் பெறுவன் வந்ததாயிற்று. (௪௨)

மூன்றாம் திருவாய்மொழி உரை முத்திந்த.

ஆழவாரொம்பெருமான் தீயர் திருவாய்மொழி உரை

ஸ்ரீ.

ஆழ்வார் திருவடிகளை சாணம்.

திருவாய்மொழி முதற்பத்து

தான்மாத் திருவாய்மொழி — அஞ்சினநயமடநாயன்

அவதாரிகை.

—❦—

என்பெருமான் அதபகித்தம் பண்ணப்பட்டருக்கும்; அவதானைய திருவாய்மொழிச் சொல்லியதபகித்தம், திருக்கல்யாண குணங்களைச் சொல்லியதபகித்தம், ஷடங்கமாக வருணித்த அதபகித்தம் அவதானத்தருளிய திவ்யதோஷனின் வணக்கப்பேரி வதபகித்தம், அகவே அநிவாதமுள்ள ஸ்ரீகங்காநாயகனின் பெருமையைப்பேரி வதபகித்தம் — என்றிப்படி பண வணக்கப்பட்டருக்கும் பணததாரகம், இவ்வணக்கில் பரம கிண்கணமாக மந்திரோருவகையுமுண்டு, அதாவது — ஆழ்வார் தாமரை தங்கமையகிடடுப் பிராட்டமாருண்டப தங்கமைய கதிடடுக்கென்கே வேத்தவையானே பேசிடற பகித்தம், இப்படி அதபகித்துநித்தநிம், தாய்பாராய், தோழிபாராய், மகம்பாராய் என்ற மூன்று வகுப்புமுண்டு. அப்பிரத ஆழ்வார்க்குப் பரம கிண்கண எந்த ஆவணப்பெயர் கெடு, பரங்குணங்கெடு என்ற பெயர்மைய பெயர் வழங்கப்படுகிறது. தாய் சொன்னதபோலவும் தங்கமைய சொன்னத போலவும் தோழி சொன்னதபோலவும் பாராய்க்கப் பெயர்மையதாய், பாராய் பேசெறவர் ஆழ்வாரோவாய் ஒரு ஆளுகை பண வணக்கவகையைய பெருகு குணம் அவதாரத்தைய ஓராதாமைய பெயர் குன்றெயரேருக்குமையோனே, இம்மூன்று நிகையகைய சொன்னகையகித்த புதப்படபதம் 'அம் பெயரில் வணக்குகைக் கட்டுகைப் குன்றெயர்கை' என்ற ஆழ்வார் பாராய்களே தங்க்கட்டெம்.

ஆழ்வார் தாமரை தங்கமைய கிடகடு கந்திரவணங்கைய கதிடடுக் கொணருகை எதக்கை பெயர்மைய; ஆழ்வார் தாமரை கதிடடுக்கென்குண்டு எய்வர்; அந்த அவணக்கதாரகை பரவகையகென்று சேருகின்றது. புருஷோத் தமருளிய வயிபெருமைய தோவாண்கையக்குமக் கண்கையகைய பெயர்மைய வதாரேருக்கையதாய், கிண்கணங்கென்று வதாரகையகிதிய கந்திரவண்கையகிதிய பாரதக் திரிபெயர் ஷடவாயிருக்கையதாய் இவ்வணக்கையகென்று கந்திரவண்கைய கந்திர வந்து வந்தே கொண்கைய. தண்டாரகையகையகையகைய மூலகிய இராம தாரகை கெய்கந்திரவந்திரிபெட்டுப் பெயர்மைய கிருபயி மந்திரோரு திரபகித் ஆவர் மகண்கையகையக் கண்கையகை கடியர் என்ற இத்திரபமுமுண்டு. ஆழ்வார்

என் அபயமுண்டியே அபயோதே பெண்ணைய வளத்து புருஷோத்தமனை
அதபவிக்கக் காதலிக்கின்றான்

ஆன் பெண் என்ற வயவநாசங்கள் நிற்றிப்பதாக்கிக்கொன்றே ஏற்பட்
டனா; பேரின்பவதபவத்தினே வந்தின ஆழவர்கள் பெண்ணை பெய்தவ
தானா; கொண்டு முதலிய சொற்களிடிலே பாதாங்கதவதாையும் சேர்ந்
தெய்தி என்னோ? எனின், விஷயத்தானாய்ம என்னும் பவவத்திஷயநாயம்
என்றும் எனும் இருவகையினால், நவநாத்தங்கலின் கிழிச்சுப்பட்ட பவநிலை
ஆழவர்களுக்கு கருங்கா முகநகையின் பரிணமித்த நிற்றும், நிற்றிப்பவத
பவத்திற்குக் கொண்டு முதலியன வாதையாதிருப்பதனாலும், பவவத் விஷயத
பவத்திற்குப் பாயத்தி பாங்குநா பாயபத்தின் இன்றியமையாதவாதிருப்ப
தால் அநாயிய கொண்டு முதலிய சொற்களால் இவ்வருவிச்சொல்லினிற்
உதப்படுகின்றனவென்று சொல்ல.

கருங்காநாத்தின் வாயத்தும் நிற்றியின்றியே வேறாக் கத்தபத்திரை
வாதிய பாதாங்கன அருவிச்சொல்லக் கூடுமிதும், ஆழவர்கள் கருங்கா
நாத்தபயங்கல்த பாதாங்கன வேறத்தருங்காநாயம் பாடுவனின்; ஆரோக்
வத்திற்குக் காணாமலிய வேபரிப்பருங்காநாயம் கூடுவன இருப்ப்குமவத்
கருங்கு வேறுவதாத வெளியிற் பூமிக்கொடுததத் திண்டிப்பதனாலும் நிற்றின்
நாய் உதும் வவவாத பேரின்பவதவத்காடக கூடுகின்றனவொன்ப.

பவவத்திஷயத்தின் அபிவிஷயம் மீதாத்தவாதத்தின் தன் நிலை வாதிய
பெண்ணிப்பெத்தப பேசுமிடத்தின் தாயவகாமென்றும் தனியினகாமென்றும்
தோழிபாதாமென்றும் இப்படி வகுத்தக் கூறவதற்கும் கூடாருத்த
உண்டி;— தோழியாகப் பேசவதற்குத் கூற்து;— வவவதாயும் வவவெய்யும்
இவ்வகை சொல்லுமவத் தோழியாவத், நிருவத்திரத்தின் பிரணவத்திற்குக்
வயபெருமனோடு இவ்வாதவாதக்குக் கொண்கப்பட்ட அகப்பாத்த வேறாயம்
முதலிய வாயத்தங்களை உவருவாயே அபிபருமாநோடு இவ்வாதவ வேரு
வகக்கு தோதவாநவவாதே அத்த வாயத்த துணையிற் பாங்குநாயக்கதவபத்
தோழி பெண்பதாக்க கொண்க.

பெத்த வாதத்தப் பெண்ணின் வெவவவ பருவத்தின் வவவகூடத்
தள்ள அன்பு மிருதியும் அவவிருபி-த்தக்குக் கொண்கவேறுமென்ற
பதவயவின் படிவட்டது புறப்படுகை குணம்பாததக்குப் பொருத்தாநென்ற
தருபவன் உண்டி தாய வவபடுவன்; வித்தோபாயவான வயபெருமனாய்
பற்றினவாகப் பேரவா விவயித்தப பேரத்தின் வாதையின்வவவயாதே
அதனை விவயிவ பெத்தவனாக்கிவ ஆவநிப நவபித்த அருவம் படிவட்டது
கூடக்கவவவவ வத்தவவவவ இது பாயவார் குடிக்கூடுவபாடடுக்குத் தோத
தென்ற விவக்கி 'வயபெருமன தான வத்த விவகோகிவக் வவவருக்க
வேறுவ' என்று சொல்லித் துபவாய அடக்கவபாடுவெந் உண்பத்திற் கூற

பட வரைய அபிவிருத்தியைப் பற்றியுள்ளதால் தனி சம்பந்தம்
இல்லை.

உதயினர் கூடக் கடுமையற்றிலே தாளுதலே புனர்த்த சாயகதாடப
மேம்பாடகரே சிவபுரு குறியின் கெடுபாடகதாடப பராமக் 'அகநிர்
பெயர்ந்தத ஈன் உதிர்தாழாதிருக்கவாடேன்' என்றும் பதந்தந்தபுதப
காசுதிருப்பன் உதிரை மகன், திரைதாதிருதப கமந்தாதும சோழியைப்
தம சான்பனெந்தம் உதாபபட்ட கமபெருமாதுக்கு கரையன பதந்திருத்
கதபபட்ட கையுபம ருபம ருணம விழி முதலியவற்றின் சோக்கவபாதுகா
பெருமகமப அதாநித்த அதுதரே அகநித் தாமதித்த அதுபயித்த சித்
மாட்டாமக் 'அகநெ டாயம்' என்ற சோட்டாடக அநிக்மொயித்த, பெ
யதுபயித்தாசெய்யிபத் தரிபுத்திருக்கொன்றதபத் கெட்கிற பாது
வந்ததம மகன் சாயதாக்க சோக்க

இப்போது அவ்வாறானும் முதல் அவ்வாற எட்டுப்படிமபத் தோழி பார்த்தாதும இவ்வாற அவ்வாற எட்டுப்படிமபத் தாய பார்த்தா தும் மூன்றாவது அவ்வாற எட்டுப்படிமப மகன் பார்த்தாதும மெய்யிடுமெ சொந்ததாயித்த. ஆகவே, தலைமகன் பார்த்தான் மெய்யிடுமெ இத் திருவாய் மெய்யிடுமெ எட்டுப்படிமபத் அதபதிப்பதித் ஆழவார்க்கு பிச்ச விநாயு உண்ட வாயம் விவக்கும்.

ஏயபி பரதாமாசு செந்துறை நிற் திருவாய்மொழியிற் றெ பதவையெ
தாதுபயபடுமென்றத. இரத்த உய்யுதற்பொருள் [கயப்பதெனம்] "தேர்ப
பரதாப பகிண்காங்கி உறுவ வயங்கிண்கி செருவென குருவாழ்மகாரி புத
சிஷ்யந்தாரோ பேசம்" என்ன குரவ்யுருதபத்திற் அருளிச்செய்யப்பட்டு
யது. பவந்திஷ்யத்திற் அக்ஷர்பயிக்குவங்கிண்கி பகிண்கா பரதிபத்தி
பண்டுகென பதவையானது இவ்வெனெருவாரிற் றாயு உய்க்கிண்கி
யகடென்கிறதே அப்படியே ஞான அதுபாசனங்கிண்கி உய்க்கிண்கி யகட
யெருக்கியவன். குரவ்யுருவென, உய்க்கி பயிற்றவர்கிண்கி,
புத்திரவென்கி, சிஷ்யவென்கி குரவ் இவ்வென தாதுபயபடுமென்கி
நா [அவ்வயகிடங்கு வற்ப] செருவப்படுவான்

திருவாரூரில் தாத்ரிகை பதித்தல் என்று— (அ) அருள்மறபு
முடாராடல், (ஆ) கலகங்குழிவரல, (இ) பெருந்தூசகாரியோ, (ஈ) கல்
கலகங்குழிவரல.

“தமிழகமும் நெல் செஞ்சுழை படைத்த பரப்பும் தமிழோடகை வளமும் மதமேற்ற கழனிநெய்யெய்யை யொளந்தீர்ப்புறமின புளந்திய கீழ்நாடு பரந்தவரங்களுரை தாது அதுஞ்ஞா கிளபய” என்ற ஆராய் நூறு தய ஸ்ரீகங்காதிபுர அதன் கிளக்கிபனாழை இவரு உணர்ந்தான். [மது நூற்றிடுவ தாதுகிளவது “ அஞ்சிவநய மடாநாமின கிளந்திடுவ தாதுகிளவது உணர்வது பூண்டியாமின. பரந்தந்திடுவ அராய்கிதயந்திடுவ தாது

கொள்கை; அது, கீழும் சித்தாந்தங்களாகக் கொடுக்கப்படும். மேல்கொள்கை எவ்வளவு
நிலைமையிலும் தம் தம் தன்மை கொண்டிருந்தே பாதிப்பாற்றமற்ற கொள்கை
உண்டாகத்தக்கது. வீரமீதந்தருவினாலேயுள்ள பாசனருதாபம், தம் ஸபீபத்தி
விரும்புகின்றவர்களுடைய பார்த்து 'கொள்கை' கீழும் நிலைமையிலும் எவ்வளவு
கொடுக்கின்றவர்களுடைய பாசனருதாபம் அந்நிலையிலும் அந்நிலையிலும்
எவ்வளவு இவர்களுடைய எவ்வளவு பாசனருதாபம் அந்நிலையிலும் அந்நிலையிலும்
பாசனருதாபம் எவ்வளவு பாசனருதாபம் அந்நிலையிலும் அந்நிலையிலும்
பெருமையிலும் எவ்வளவு பாசனருதாபம் அந்நிலையிலும் அந்நிலையிலும்

அஞ்சிதரப் பட்டாணம் = குழந்தை தாரிதூதர்ப் பள்ள அபயயங்களுக்கும் பிடக்க முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்தர்ப்பாள், இங்கு காணாரிதூதர்ப் பற்ற அபய யங்களைவிடும் சிறமகை கண்ணப்பத—விவாத்த செந்தரத்த அதுவே காண னமென்பதாய்த். காணாயே | 1 அதுவே சிறமகை படைத்திருப்பது எனக் காணியாத்த துதரெதரத்தர்ப்பாள்பெரு வந்தபாது. கொண்கொண்பதக் காமக் கடனே புறப்பட விதர்ப்பாதிருப்பதர்ப்பாள் கண்டதர்ப்பாள் 'ஊ' என்பத ிரெதர்ப்பாள்பட்டது. வகிக் காணிய்கொண்காண்பாது பவயபாதிருக்கின்ற காணாயே | என்பது. காண என்பதன் சதாதிதர்ப்பாள்—காணாய் என்பது; என் னாய், காணாய் என்பவர்ப்பாள்.

அனீபத்தாயினவர்து கருணாபுரிசைத்து உரீயாப எந்தபடி. அவன் உபேகர்த்துவிட்டுப்போகிக்கும் அமைத்தினை என் வருத்தக்களை முறைநிட்டுக்கொண்டனவாடி. வந்து முக்கொடகன உன் கருணியேருகின எந்த கொண் டாடுகின்றவை நோத்தம. பம்பா என்வின் கணாநில அதுபயன் வந்த கடைத்தத்திபொது இராமகோதுக்கு உண்டான மெழுகி இக்கு குப்பு நோக்கத் தரும்.

மீண்டும் மீண்டும் அஞ்சிவைய செவ்வையாகப் புகையும் ஆறும் கிடம்பெயிரியாமல் துதுபொருவது போன்றது. “ஆராரியன் பக்கவிற்போய்வு ஆராரியனது தேவனின் பக்கவிறும் பவியூய்வுருத்ததன்மையுடன்” என்ற சான்றொத்தம் இங்கு வருவதாயினும்,

குத்து என்ற சொக்கமுனிஃஜியா ஸ்ரீயா! எந்தும் பொருத்தான ஹூஹா என்மெ வடசொக் துவக கொத்தநியும். அனெஞ்சிட என்மெ மிர்த்த அனலி கிங்கெக்கெஞ்சிட எரம்பெதெபெயாதெவெந்த கிடவத்தெகிடெக் மெ என் கிஷயத்தெக் கருவிகெடுத்த, கிரஹம் நிந்த என்செகெயக்கென்மெ 'இப பக்யம் ஒரு அபத்த கிரவதன்க்டோ' என்ம இரங்கெயெஹெவென்மெத.

நாங்கள் இரண்டு செயலியைக் கூட வாரியம் என்னவென்ற காரண கேட்க, தாதெனவியைவிடும்படி ஆதாரம் சொல்ல, யாசிடத்தில தாதெனவியைவிடும்படி கேட்க, எம்மெருமாளிடத்தில் என்ன சொன்ன, உட்காரும்படி உபேகசித் திருக்கின்ற அந்த எம்மெருமைய தார்த்தத்தோடு இரண்டியோடு? என்று சொல்ல, "அப்படி நினைக்கவேண்டாம், அப்பார்த்தம் கேட்குவதற்கென்றே அவர் சொன்னதுகொண்டு இருக்கின்றாராதலால் தெரிந்த ரூபவழித்தலே அவர்

திரைப்படத்தில் தற்போதைய சூழ்நிலை அடிப்படையில் திரைப்படங்கள் தயாரிப்பதில் தாமதமாகிறது. இதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும். இதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

குற்றமில் முன்செய்ய முயன்றதால் அங்குலத்தால் விதிபிதமேயன்றாக
கவிராமன் திருமுக்குயிர்த்த அடியை மெய்ததற்கு உதவியாகியவனொரு
வந்தாரைப்போல எந்தவிதமாகப் பண்புதான் திருவடையிலே விழியே
பெரித்தவனாயோ? என்றால், இன்னும் என்பது இன்னும் என்பது சொல்லி
கொடுக்கவேண்டும். "இன்னும் அன்புதான் விதி" என்பதையேயே ஒன்று
கவிராமன் அங்குலத்தால் மெய்தியிருந்ததற்கு கவிராமன் இப்போது
தான் சொல்லுகிறான். "விதிபிதமே" என்பதும் ஒரு பாட
முண்டாம்; அப்போது, விதிபிதம்—பாபத்தையுண்டதென்றால், அங்கு
லத்தால் என்பதாய்.

[illegible]

1. செவ்வாய் திங்கள் 5-9-4

3. திருவாய்மொழி 6-1-5. 3. வாய்மொழி திருமொழி 6-1

நில மோலித்புள் தீயாதநின் மெழும்புது கிரேஷாந்தன்னை வெகுளனந்தய
விவரிதம். குறித்துக்ரு வடமொழியை வாரணியது (பாபகுதம்) என்ற பொன்;
நிராகம் வளர்க்கப்படுவது என்ற பொருள்; குறிக்கலின் வழக்கம் திரவே
பெண்பது இரவித்தம்; அதுபோல, ஆரவியங்குறையையும் பாவதங்குறையையும்
அயோத்தியினதும் அயாடாந வளர்க்கப்படுகின்றதும் விவரிதம்.
இன்றமும், “வலையாநாடு வளர்வாடுவது வாகம் வாகம் விகம் விகம் =
வளர்வாரே வாயார்ப்பே வாகம் வாகம் இவ் இவ்” என்றபடியே வலையா
விடவளர்வாரின் குறித் தன் பிடந்திருவாரை அதுபேதம்; அதுபோல,
ஆரவியங்குறையும் வாய்கிரேஷாந்தனின் வாரியமாடு வாயவிட்டு வாய்வித்த
மந்தவாரித்தாட்டம் தமது வாய்விதம்பந்தம் விவக்குவர்க்க, இவ்வே
மத்தம் பாவவரை பொருத்தங்களுக் காக்க. (உ)

விதிவிருகப் பெண்டமனக்கும் மென்வையுலகங்காள் *

மதிவிருகத்தாள்மனும் உலகித்தகங்காக்கு *

மதிவிருகங்காள்வினாபே மாணாடுவென்று * குருத்தி

மதிவிருகமுன் உலகித் தமக்குவருவாள்வீடு. *

(உ)

விதிவிருகம்	பகவதத்தினும்	மதிவிருகம்	{ புதிதில்க்காத = கந்து
பெண்ட வளர்	{ பெண்ட வேகமகத்தினித்	வன் வினாபே	{ பெரியவளர்வாடுவருக
குள்	{ திருக்கோடு	மெனவாது	{ மதிருப்பது
மென் வைய	{ மென்விய வைய வைய	சந்த	{ சந்த சொகி,
	{ புண்ட	குருத்தி	{ குரு பெண்குறவன்
அவ்வகாள்	அவ்வப்பதவையே	மதி வளைய	{ புதிதுமுதல் அடியுண்ட
மதிவிருகம்	புதிதில்க்கும்	வன் வளர்	{ பெண்ட வளர்வாடுவருக
குறன் வளர் குள்	வளர் வளர்வாரியன்	மன்குள்	{ அதுபுதித்த பெண்கி
உலகு இரக்த	உலகங்காள் வளர்ந்த	குள்	{ குள்,
வளர்க்கு	{ வளருவைய பெருகா	குள்	{ உருவா
	{ குரு,	சந்த	{ சந்த சொகிவளர்

*** — [விதிவிருகப் பெண்டமனக்கும்] நெப்பாட்டும் “முகஞ்செய்த முழு
கிண்பாகம் திருவாழ்க்கைக் குறித்தவன், முன்செய்ய முயன்றதன் அண்வதிரை
கிதிவினமே” என்றதற்குமே, “ஆழ்கி” இக்கவஞ் செய்வது தவறு,
செய்த பாயம் அதுபுதித்த திரவேண்டுமாணம்” என்ற கம்பெருமான் திரு
அண்ணாமங்கலமென்ற கருதி, வான் பன்னிவ பாயிமயே அதுபுதித்ததும்
மாணாதது? என்ற சொல்லுக்கோள்” என்ற சில அண்வகளைக் குறித்துச்
சொல்லுகிற பாவம் திர.

விதிவிருகப் பெண்டமனக்கும் மென்வையுலகங்காள் * அவ்வகாள்
கிண்குறையேபோதே தவறு கிரேஷாந்தமென்றும் கிண்க கிண்கிண்குற; * செருகா
கிண்குற * வாரணியமே ஐயமும் குறி. தியதிவினாபே = வதவம் திஷ்டம் பாவ
நேயம் பாவம் கந்தி கிண்கி விதி” என்ற அயாவார்த்தநாயகமே கிதி
பெண்ட பாக்வினாய, உலகித்தமைய பாவியமே பாக்வினம் | வளர்வாரே

[illegible]

தாயகத்திற்கு வணங்குதல் தாயகத்திற்கு வணங்குதல்

“விவேகானந்தரே தமதாத்ம அநாசில் நிரிபந்தி அனந்திக்
 கருதயப பிந்தொளது குரு-தேவியின் கவசியகரபம் சம்பவைய
 முரண கவியன்கருதலாட முரண பதமரணாதநிலே விருத்த விதிபிசு
 விடரிகத்தாமிந்தி வினபயபடக் குருசோகமபிசேயாதம் பத்தத
 பாதமுந்நாராதகரண கவசனம் கெயகரணம் காதலாநுரபேகக்
 காவர அனந்தமென்தும.”

கந்தருகில் செய்யப்பட்டன. இதன் கருத்தாவது — கிரகமும் பாண்டமும் கந்தருகத்தால் அயத்தாய் பிரிக்க வாய்ப்புண்டாத றுமைய; இதனும், ஸாம்பனும் அஸாக்கனும் கந்தர டுப்பாடுகின்ற கந்திரக்களில் ஸாம்ப ஸாக்களைய பருத்தரிப்பதன்மைய விவகரிதம். ௨ அன்மநாடுகளுட அக்ரு அநநதுகாத்த ௨ அன்மநாடு தாயகத்தான் ௨ என்மநாடுகையே வேத சான்றி தக்கியே வேகிட்டுடது பவதவநாடாயா றுமைய. அதன்போலே, கம்பர்வினக் குறித்த கந்திரக்கள டுப்பிடுங்குத்தன்மைய விவகரிதம். ௩ அ வயுநா டி ன் றுமைய; கந்தரில் கருநாடுவாய் ௨ ௨ பத்திரி ததிய றுமைய. கந்தரில் கந்திரக்களில் [றுமையானது கந்தர கந்திரம் ஒதுபோதும் மலம்பொருத்தி விருத்தவாட்டாத.] என்மநாடுகையே றுமையே கந்திரம் பொருத்தது. அது போலே 1, "யாதும் விண்ணப்படுகென நொண்ணு தொடையலித்தது மக் ளர் - சிறப்பாய் பொண்ணருகில் மாய வன்செறந்தனக் பெயங்கிவந்தே அருந்தர்" என்மநாடுகையே ஸாம்பாநாடு கந்தர கந்திரம் பொருத்தவாட் டாததன்மைய விவகரிதம். 2. ௨ பெட்டியாடு அன்மநாடு பெயங்கிவந்ததற்கிற்

என்ற திருக்குறளும், * ஊருங் ஊரீயுங் கொந் தொடு பாரியந்தே பசை,
காதல் தொடுபுதித் தொடுபுதி கீழ் கிடுபுதி கிடுபுதிப் பாதலாயே * என்ற
குறள்தொனகம் செய்புறும் பாடலுத் தெரியாதபோதாய்' என்ற சொல்லி
அவற்றைப் பார்த்த பொய்வித்த கயாநாயகப் பித்தியருளினார். (அம்மாதிரி
விவரங்கள் வருமாறு:—)

புதுக்கோட்டை நகரில் உள்ள குமர நிகுத்தலத்தில் பரப்புவது பருவரன்
சத்துவநிரோத்திம் எழுவதற்கும், இது வாயுவின் பெயர்; மூன்றொரு
பார் வாய் வாயுவை அழுத்தத் தழுவியிருக்கிறார், அங்கு தவறாதவன் மீறித்
புகுபெயராதேன்; ஒரு மொடிப்பொழுது விளையாதவன் தவறாதது பரவாதேன்
யந்த உடம்பினாலே மூலக்கோண்டை என்பது இதன் கருத்து. * எழுத்து
மேலி * என்ற சொல்லுள் குமரநிரோத்திம் மூலத்தாதத் தொன்றுதருவது
தவறு. இதன் கருத்தாவது — வந்தவன் வந்தவனாகவே இருக்கவாய்ப்பு
மே மேலிக்குவனோ பட்டத்துக்கிடக்கும் பரிபேர்த்து பரிசு சீதம்; தன்னை
சீத வாய் வாயுவத்தினாலே வாயுக்கிடக்கவின் பரி சீதமும், வாயு
வெத்துக்கிடக்காமலே அவுக்கிடக்கவாய் பரி மூலக்கோண்டையும், அதனுடன்,
வாயுவாயு வாயுக்கிடக்கவின் பரிசீதம் சீதமும்; அந்தவாயு வெத்துத்
வாயு அப்பரிசு சீதம் பட்டும், குமரன் பரிபேர்த்து பரிசீதம் என்ற
படி. (தொல்குழித்தொல்குழி—தொட்டகிடக்கவந்தவன் விடுவதில்லை—
கிடக்கிடக்கவந்தவன் பத்தவன்—விவரமென்பது சிறிது.) இவ்வாயு
குமரன் தீவனின் மேலிசின் தவறாத சீதவதபரி பரிசீதமென்பபடி.
வாயுவைக்கிடப் பிரிதவாயத்தியை வாயுவின்மேல் இது சீதவதபரி
தொன்றுதருவது சூலவாயு, ஒரு பரிசீதவாயுவை பத்ததக் கூடுதலும்
பொருது வாயுவை வாயுக்குத்தவனின் இவ்வாயு பரிசீதம் பட்டவன்
தொன்றுதருவது சூலவாயு தவறாதவதற்குப் பரிசீதம்.

பட்டகேதந் குடிசையம்மென தமிழ்நாட்டு இப்போது என்ன மய
தாமசாதித்தொனனி, இப்போடு மிகவுளவற்றிற் கொணவதானதும் அடி
மிகுந்த வளத்தின் சிவந்த மயவந்ததென சிவபெருமையதாரைப் போடி
நம்பி வன்னிவண்டியினிள், வண்டியிற் வந்த கொணத்தரும வந்தா
லித்த.

[illegible]

கூடப் படுதாய் என்றும் பாவிப்பாங்கிருக்கும்; பெருமான் அப்பாடிவந்தாயன்
எனவர் பக்கவீதியும் பன்னாக்கடியும் போதாததா எனக்குருத்தி பக்கவீதியே
ஒருமடையாகச் செயதவையுண்டாயினே மென்று தாமதித்தாடுதலுடைய அனை
செய்த வினோதினோடியே நோக்கித்த அடியுடைய ஆவனோடே வருத்த தவிர்
மாட்டார், வராதிருவர்; செயலினில் அடிபட்டான் பெருகிடையப்படவித்
தன்னீர்ப்பந்தன்கூட வந்து நோத்தவாதே தன்னீர்த்தான் உருண்டு மெர்
தான ஐயோயென்று உயிர் தறங்கு ராயோடு அவர் பெருமையினில் செய்த
இவருவந்து நோத்தவாதே நான் முடித்தவையிதெனினில் இவனை அவர் திறங்கும்
புறையுண்டோ? உரைமென்வரை அராதையாயினென்றோ? அன்னையாரையத்
பொருட்டு அவர்க்கான என்னுயிராக வந்ததெனவொருக்கிதெனவான்? ⁵
என்குறைய. அப்படியே இப்பாங்குதவையெழு அனையகிடைய பிரிந்தவாதே
என்னுயிரை நான் மயத்தவையொருக்கிதெனவான், அப்படியாகும் அவர்
முடிந்தியோ, உனது அச்சையொருமே! என நோத்தே திறவரை ஒருவரை
உயிர்நித்திருந்தேன் என்பதான ஒருத்த உண்டகி, இனித் திரிக்கும்
கிரகு இன்னையையோடு முடிந்தேயாயித்தனை பெய்கிருள்

ஒருவாங்கினோன்: “வாணர் வகுவாணா”வாணி “வாணர் தம்மவாங்கி
தாமி” என்று பிராட்டி அனைய நோக்கிவென்ற நோக்கிப்பொருள்
இதில் உறையும். [மகன்தில்—தர் பகிவிசேஷம். “அந்திவினே தர் அவர்
தாயோய” என்று ஆரம்பத்தருதல கியாகியானத்திறந்தது. உறையின்
பிரிந்தவாதே வந்தியுற உயிர்நித்தாயத அந்திவ; அதுபோலே எம்பெருமா
கூடப் படுதெனத்தின் உயிரையுறவான் நினைமையபெறும் ஆகிரிய
வையிதாத்தின் கியகிதானம்.]

“ஒருவாங்கினோன் வையோனாம்” என்குறைய “என்குறைய வையோ”
என்றது ஒருவாயின்கையம், (6)

கூத்தாநாநாத்தாதிக்கும் பொழிவெழுந்தியையென்றே *

கூத்தாநாநாநா வையோன்க்கண்டககால் *

மயகுநிப்புகாற்புடப்பை இவையோன்க்கண்டககால் *

மயகுநிப்புகாநாநாநா இவையோன்க்கண்டககால் *

(7)

மயகு	கையோ	மயகு	மயகு
கி	{ கிவையோ கையோ	மயகு	மயகு
புறம்	கிவையோ	மயகு	மயகு

5. திருவாய்மொழி (35-36) “வாணர் வகுவாணா”வாணி “வாணர் தம்மவாங்கி
தாமி” என்று பிராட்டி அனைய நோக்கிவென்ற நோக்கிப்பொருள்
இதில் உறையும். [மகன்தில்—தர் பகிவிசேஷம். “அந்திவினே தர் அவர்
தாயோய” என்று ஆரம்பத்தருதல கியாகியானத்திறந்தது. உறையின்
பிரிந்தவாதே வந்தியுற உயிர்நித்தாயத அந்திவ; அதுபோலே எம்பெருமா
கூடப் படுதெனத்தின் உயிரையுறவான் நினைமையபெறும் ஆகிரிய
வையிதாத்தின் கியகிதானம்.]

பரமகம்பலத கிருமபயம்னுதன்; அயா மாக்ருமக்தேதமெருளம் அருத்
செயலினை யெடுக்கு; ஆளுநான் டரினோடி தருபெயரே அது அருமை
செயதானேரு அது சிறப்பிதம், எனமுடித சிறு வர் சித்த அருள்
செயவது? அது பழநாமம் என சீயித்திருக்கும்பேரே அருள் செயவ
செய்வது என்பதே பிறமாவெருள் அம்மனமே இவரும் அவரவி துறா
மன் மனப்பப்டதென்.

அக்ரூபியைப் கிண்கியைப்பிழைதான் ஊனே அவன் இங்கு வந்த நேர
மாத அவனாகப் போனதற்குத் கருடமுதலன் அருடமுதலன் என்ற அவன்
கிண்கியைப்பிழைதான் கருடமுதலன் என்ற. மே முதற்பாடகன் வெற்றிசெய்யுள்
என்ற வெவ்விதமாகவோன்றலாயினான் இவரு கருடமுதலன் என்ற சொன்
டாகச் சொன்னதுதான். அருடமுதலன் அக் கருடமுதலன் என்றதற்குப்பின்
சொன்னவையெல்லாம்.

அவ்விதீ ஒழுங்கு உடனிடப்பாங்குதரப்படுகிறதென விதிவழியாகக் கரு
டிக் குறாவை செதுத்தியெழுந்தெழுந்த செதுக்கியெழுந்தெழுந்த. அ. க. க.
குறு விதிவழியாகக் செதுக்குவாரிதான் பார்த்த விதமும் சங்கம் செதுக்க
மாட்டாங்கிறதெனும் மார்த்தகர் குறு விதிவழி கருவாய் கருவாய் உடனிட
குறாவை கருவாய் குறாவை கருவாய் கருவாய் கருவாய் கருவாய் கருவாய்
விட்டாப்பட்டா 'தனி கருவாய் கருவாய் கருவாய் கருவாய் கருவாய் கருவாய்
கருவாய் கருவாய் கருவாய் கருவாய் கருவாய் கருவாய்

அருளாழியமானது - துழிபெய்த டைதங்கு : சக்கரத்திற்குப் பெயராத
 னாம் அபயிருப்பொருளும் இவ்வு கந்தும் ; அருளுருகு டைப்போர்நயங்கிமர்
 னங்குமது, அருள்மிருது நிதிராழிபாழாநிப படைபாடிநடைப அமர்நர்
 னங்குமது பொருளாய்க்க, கிளிட்கிளிட் கந்ததனும் டைபிபின் அருளும்
 உதிப்பவது கண்ணப்போடு இரகநகத்தரிமா அயாக்கு கந்தநிப்போ
 போதன் உண்டே, பாசாயேனும் டைகிளிட் கந்ததனும் கழித்தருளிப்போதன்
 கான்கிளிட்போடு, ஒருகான் கன் அத்தருள்கந்தநிதும் கானப்பெரிந்
 கந்தபடி.

இதுதொடர்பியதற்கு 'அருவாழிப் புடவடிகர் அயர் விதிபொருளன்' என்
பிற வார்த்தையாகச் சொல்லியிருக்கவேண்டாம். 'சொன்' என்பதுதான் 'சொல்லியதன்'
என்று சொல்வதோத்தர்த்தவியது. வாய்ப்போற்றிற் குறைவோ மிகவியத்
தன்புறது விவக்குறத்தொன்ப

ஆதிவீரவாங்கு!—எனவே தந்தையாரும் அதனும் பொருத்தியவாங்கு!
என்றவாறு, வங்குதொடர்வாபதேசம் ஆரம்பித்ததயத்தி—

40-ம் பிரதிகையான பாடியது ஊங்கத்தையுடைய மதுவாரம்பாயத் தாமத ஊங்கன் கொண்டு சூழுவாரம்பாயுததின் ஊங்கன் கார்த்தித் தத் தேதென்கொண்ட ஆங்கன் கார்த்தம் தென்கென்கையம்போது குறிஞ்சி மருளாமாய்க் கந்தராய் தந்தென்கொண்ட ஊங்கன் தங்கியுண்டு கொடுத்த

அகம்படுமையோடு 1. "தாமரைத்தடங்கன்கிழியின் அகம்படுமையோடு" என்கிறபடியே மகிழ்வுருமாறு திருக்கண்ணனாகையோடு அகம்படுமை, மிமிவனத்தொழியுமாருடைய அகையம் விருப்பமுபோல, போஷகன்னை ஆசை வரலாறுடைய அநீதர்களிலிருந்துகொண்டோ, சிவ சிவத்தையே சொல்லுமையோடு 2. மூன்றோமொழித்தமுத தாமரைப் பேட்டுப் பிட்டுவோன்ற தாம தரிசுப் பேணுமன்களையும உன்னவாகை கிவனித்தன. மிமி பெண்பது பெரும பாதும கிஷ்டரகிளத் சொல்லுதலில் கோட்டு என்பர். " " " (அ)

பேயிடுவெழியுமாய் செய்வகன்க்கென்னதாய் 3
மெய்வெனதுகனென்ன நவகாதேவிஞ்சுந்தோழித்தாய் 4
வாய்வெனமென்கிமாலை தாண்டோன்கள் 5 இவையுந்து
வாய்வகிள்கின்றது சிவ் வாய்வகன்களையுமே. 6 (அ)

செய்யுமாய்	சிவிய புகையோ,	தான்	தான்
சீ அகையே	{ சீ அகையே? (இப்போது த யெதபட்டாயே?)	சாய்வென	குளியென்கென
செய்யுமாய்க்கு	'புகையுத்தாய்க்கு	வாய் மனம்	அழகம், சித்தந்த
என் தத ஆய	என் ததாமிச்செய்த	தாய்பென்	இயாபென்;
செய்த யெய்	செய்த யிவாந்கையைய	இயி	இயப்பயையிப்பு
தகம் என்	{ 'சொய்' என்ற வேண்டி செய்யெய்ய	உகை	உன்னுடைய
தகையதே	(யோய) சாய்வகாதே	வாய் அகலின்	வாய்வகாதென
இருத்தொழி	{ வாய் இருத்திடைய	இன்	மதாமதம்.
தாய்	{ வாய் இருத்திடைய	அகலின்	இவைய
		அகலின்	அகலின்
		அகலின்	அகலின்

3 3 3 — [பேயிடுவெ] தன்னுடைய சிவகன்களையு புகையென்னதாய் ஒரு பகலின் குன்றாடிய 'யந்தனையே உன்ன வாய் வேண்டி, செய்வகாதேவிஞ்சுந்தாய் என்கிறதே துது சொன்னதே உயோகித்திருந்தாய்; சாதிது இப்போது முடியுமாய் சிவ மேன்; இயிமன் உனக்கு இகையிடுவகா சிவ தேருக்கொன்னாய் என்று சமய மயவாதில் வந்ததையோடு சொல்லுகின்றான்

சிவ பூவாய்! சீ அகையே=பூவாய் என்பது பூவாய் பெண்பதம் கிளி; பூவாய் வாய்வாய்=பூவாய் என்பதும் சிவியே — சீ இவையகையில் இருந்தபாதி சிவியே என்பதும். சான் எது சொன்னதும் கிவாந்கையெது முடியாதே இவையக இருந்த சீ இப்போது சொன்ன சொல் வேண்டுகின்றோம் வேறுபட்ட பாய்வோளும் என சிவகன்களையென்கென இருக்கின்றாய் வந்தனது. வாய்வோளும் உதவாநாமகன்களே இருக்கையென்கென சீ இப்போது என் சிவகன்களையென்கென ஒருதிகைட்டுவென்குமாதலாய் வேறுபட்டாய் போளும் என்னவுமாய்.

செய்யுமாய்க்கு என்னதாய் மெய்வெனதுகனென்ன நவகாதே விஞ்சுந்தோழித் தாய்=சாது தரிசுகோ செய்வகாதே — பத்தன்க் பகலில் கபத்தியம் அடுத்தவர், கன்னம் துதுகி. வேண்டுகொன்ன கபத்தியம் அடுத்தவர்; ஆகியபகு.

பொருள்கொண்டது மனமையுடையது. பூதாவெய்யது. என்ற உபநிஷத்தின் கையவாளே என்பது.

உடலாதி நீரோத்தி அதனுள்ளே உண்டாகும் = ஆழத்த நீரையுடைய உடலு முத்தத முக்கம உண்டாவி போக முத்தது முதலாகவந்ததாயின அந்தே உண்டாகத்தருளாகிறது. உடல் உழிவாயினா = 1, "உயிமம் வினை சகலம் - உபபேதம உகமயுளாயினவான்" எனபெய்யே ஆத்தி வினாதி உயித தெளிப்பதற்காகத் திருவாயிதே உகமயுளாயே உண்டாகத்தருளாகிடுமும் போதும். உண்டாகல் = அபகமபபட மமருமயானை உண்டவது அரிது; பாகவசத்தானே உகமபபேதரு. இத்தனாக் = 1 "உடாத மயர்வது உடோதம உகமயுளம், உடாத மயர்வது உகமயுளமாயே வருகிறது" என்று சிறப்பாட்டித் சொன்ன விஷயத்தைச் சொல்லி வந்தது. அந்தியே, இய பகமயுள் முதலாகித் சொன்ன விஷயத்தை வன்னடியும், "இவ்வாதம் உம் வாதத்தின் தீர்தம் விட்டு நீயி விபேதவதற்குவிரு தெவீருமடயக்குறி" என்பதனைச் சொல்லி.

ஆழிமருதோ! வினாவான் ஒத்தவளம் விடல் = சமுத்த வருதி பேசுத தெருவே, உயி மத்ததத்தருப பயன் அகமயுளமே அகமயுளமே வாயிருக்க, அதனெய்யாதே இத்தமயி மத்த பரிதமெய்யமயான பாகத் ததப பகமயுளமே உயி அகமயுளமே உருமெய்யமயின் அகமயுள தீ விட. பகமயுள = அகமயுள விடாதே அதவத்திதது உண்டாக் தெத்தவயாயல் என்றது. விடல் = சதிரமதம வினாமுத்த. உண்டாக் விடாதே வந்தும் பொருள்கொன்னம, ஆகமயுளமே உயிரித்திருக்கப் பரிதமேயது. .. (௨௦)

அளவியன்றவெழுமகத்தவர பெருமகத்தவர *
வளவியன்றவெழுமகத்தவர உருமயுளமயுளமயுளமயுள *
அளவியன்றவத்தி ஆதித்தவந்திப்பத்தி *
வளவியன்றவத்தி ஆதித்தவந்திப்பத்தி * (௧௧)

அளவு இயந்த	உண்டாகத்தவர	அளவு இயந்த	உண்டாகத்தவர
உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர
உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர
உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர
உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர
உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர
உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர
உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர
உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர
உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர	உண்டாகத்தவர

* * * — [அனலிசைந்த] இத் திருவாய்மொழி உருவஞ்ஞப பவதார்த்தத் தலைக்கடமொ பாராய இது. இத் திருவாய்மொழியின் சொல் யாத்நிதார்த்தக் கற்றதாய் திருவாய்மொழிப் பெதார்த்துப் போதாய் என்கிறா.

உத்தமவத் தடங்கிருக்கின்ற கருவியுடையபட்ட உதவக்கூறுகளுள் சேதா வார்த்தைக்கு உதவியாய் அகலவார்த்து எளிதான உதவியாகியே குறித்து உ உதவியாகியே குறுகிய வார்த்தை யாதா தடவோய் கிண்குப்பஞ்சொலத்தம் கட்டிப்பெட்டதாய் இவ்வார்த்தை யாதார்த்தத்தன்மையே இப்பத்தப் பாராயவதி துள்ள இனிய சொற்களைச் சொன்னவார்த்தைத்திறம் திருவாய் உதவக்கூ மாய் உதவக்கூய் வாராயவாய் பெதப்பெட்டதாய் பெத்தார்த்தித்து

மேற்பு பத்தப் பாராயவார்த்தம் ஆதவார் தாய்வ தன்மையப் பிறித்து வாராயவார்த்தமாய்க் கத, சித்தபுருஷவகண்ட பாயபுருஷன் 'இவ்வகையான கிண்குப்பிற்று வாய் பவதார்த்தமொ திரையாகியே இனி ஆதவார்த்த இவ்வகையாத் தவர் இழக்கியவோருய்' என்று திருவாய்வார்த்தப் பதப் பெருமருளி யேனவ வார்த்தம், மெருவியோடு தலைக்கட பவதின்கற்றைப்பத சொன்னவார்த்தம் கிண்குருவ. ஆதவார் தவ்வார்த்தமொரு வாத முகங்காடகவகையையே சொன்ன 'அழகவத்தவக் பெருமான்' என்கா வவ்வார்த்தம் இவ்வார்த்த முகம் காட்டா தோழியின் 'வவ்வார்த்தமான் தோவ்வார்த்தமான்' என்று சொன்னிருக்கக் கென்குபதார்த்தமொருவாய், உதவக்கூ என்று உதவக்கூ வாராயவாய் இவ்வார்த்த மின்ன கிண்கு — 'இவ்வகையின்கு வாத முகங்காடகவார்த்தமொருவார்த்த முகங்காடக வார்த்தமொருவார்த்த ஆதார்த்த வாராயவார்த்த' * பத்தமொருவார்த்த கருவியுடையவார்த்தம் அதுபவக்கூய் பார்த்தம், அது இவ் வாராயவார்த்த தாத விடவார்த்தமொரு இவ்வு முகங்காடகவார்த்த உதவக்கூவார்த்தமொரு இத் தான், அதுவார்த்தம் பெருமையுடையவார்த்தம் கிண்குத்த இவ்வார்த்த முகம் காடகவார்த்த மின்னவார்த்தமொருவார்த்த.

வாராயவார்த்தம் கருவியுடையவார்த்தம் கிண்குத்த பாயவார்த்தமொருவார்த்த வாராயவார்த்தமொருவார்த்த கிண்குத்த பாத இவ்வார்த்தத்திற்கு உதவக்கூய் பட்ட தார்த்தம். (66)

உதவக்கூ திருவாய்மொழி உதவ முத்தித்து.

ஆதவார்த்தமொருவார்த்தம் இவ் திருவாய்வார்த்தம் வாராய

154

ஆழ்வார்க்கு நிகழுகிறதே சமையம்.

திருவாரூர் மொழி முதற்பத்தி

இத்தரத் திருவாய்மொழி — வாய்மொழி.

ஆவதற்கானது.

— 200 —

ஆழ்வார் தானொரு நிருவாயமொழியினால் அப்பெருமானைப் புகழொரு குணத்தையெளிவிட்டுக்கொண்டே வருகின்றான். முதல் நிருவாயமொழியில் பார்த்தவந்தரப் பேசினார். இரண்டாம் நிருவாயமொழியில் பழனிப் பந்தரப் பருகியவந்தார். மூன்றாம் நிருவாயமொழியில் மொளையந்தரப் பேசியிருக்கிறார். நான்காம் நிருவாயமொழியில் அபாரதாண்டவந்தர ஆய்ந்தவந்தார். இம் நிருவாயமொழியில் மெருகந்தர விளக்கியிருக்கிறார்.

சமயபெருமாறுகடவுள் திருக்கல்யாண குணங்களை மொத்தமாகத்தான் மூன்று பேர் குணமென்பது மிகக் கிடைக்கும். பாரதியாளுடைய தான் சமயோக்கியாநூலுடைய அந் பத்தத்தினைக் கீழிதான் காணியோது. தன்னைத் தாழ்த்திக் கொண்டு சமயோடு புனையாத கலந்து பழகுதலையையே சேவையென்பது. இது மொத்தமென்பதென் னும் அழங்கியென்பது. கெடும்பெரு கெடுகெழுநடை திரைதூண் கலாநெய்தல்

கொளையிலும், ௨. என். எ. - மொழியாளர் இக் குறத்திற்கு வடிவாக உதவி
மதராஸுக்குப் புகள் கொண்டு செருங்கிப் பழகுவதே சேய் என்றாவது.

[illegible]

செய்தாரொப்பதம் சூரீகொய்தத்தகை, இரகுநாயகேசுவராயே மிகம்
செய்ததொப்பது பெறப்படும்.

[illegible]

எய்பெருமான் திருப்புகழ் நெருங்கியவராய் தமது மிகுந்த கைப்பெற்றதையும் அறங்கூர்ந்த ஆழவார் "அடியாளுழிப்போராவன் எங்கிடத்தான் வானூர்!" என்றுமொழிவோ, இப்படியுடைய பாசியுடைய நாயிதான் கடைபெட வாய் திருநெல் செந்தேவன் தருமியென்குந்த செந்தேவன் அயன்மன்குந்தேவன் இருப்பத செந்தேவன், எய்பெருமான் தமது செருங்குந்தை கடைவாய்நாயர் தன்குந்தேவன் செந்தேவன்வெள்குந்தேவன் இந் திருநெல்வெள்குந்தேவன் பாய்வாய்.

மீழ்நீருவாயினெழியின் ஆழரை வாயெயினொயான வகுத்ததைத்
காட்டி யிக் தோதோனாதோதோதாய், போருவெயிய சினத அது
கந்த எய்பெருவாய்க் கண்டனாதே பதரீக் கையெயெய பாயதையிடுகே,
கண்டியாதனத்தானத்தான வெழி சினைப்பதற்கு அடி என்? எனின்; அது
கடந்த ஆகையோடு அங்குத் தழுவி முழுவிப்பரியாத அபெயித்தொகப்பத
கண்டையே. அனதாய் தந்துகடைய பெருகைய பெயனைய பொயியகத்த சிந்து
காதே அபெருகையித் கண்டவத்த ஆகையிப்பபட்ட ஆழரை டடனே தமத
சிதையகையும சினைப்பெத்த 'ஐயோ! வாயென்னை, அகவென்னை; * பொயி
சித்த ஓரனாயும் பொய்கையெனக்கு கழுக்குடைய முகையெயான என்
அமனம் கிணம் சிமனம் சிம்மனெனத்தாயகயான அகனெடுகே கந்தைய
அப பாதகடக்கோதிடுகு ஒரு அகதயம் கிணயுமே!' என்ன நிருய்க்கத்தி
னே தோன்றி நிருய்க்கயுமகா தோன்றித் தமற்கு வாய என்ன வாயகய
கந்தோய். எயெருகையுடைய பெருகையித்தெயுடு துத என்ன
பத்தி.

சூதவந்தரூபம் கந்தோதர சந்ததிம் : கிராஸுயரோஸுஸ்ய பிதவாஸாய :
 கந்த ரூபத்திராஸாயம் கந்தோதர ரூபவாஸ : கந்தித்ய திவ்யாபதி : இந்
 பாதியவாஸ வர்பதமந்தராயம் கந்தோதரவாஸ கம்பிபருவாஸ அந்நிவாஸ
 வருணித்த, அந்நருபேம் : ஸவருவோஸ தவருவாஸ : ஸ்ருவாஸ
 திஸ்ருவாஸ கந்தோதரவாஸ : | கந்தோதரவாஸ கந்தித்யவாஸ : ஸ்ருவாஸ
 கந்தித்யவாஸ : கந்தோதரவாஸ : பந்தோதரவாஸ கந்தித்யவாஸ : பந்தோதரவாஸ
 கந்தோதரவாஸ : கந்தோதரவாஸ : கந்தோதரவாஸ : கந்தோதரவாஸ : கந்தோதரவாஸ :
 கந்தோதரவாஸ : கந்தோதரவாஸ : கந்தோதரவாஸ : கந்தோதரவாஸ : கந்தோதரவாஸ :

ஊம்! என்யன் எனறவிடத்த, தாற்பெடநீர் நிரும்பிப்பத்தாநிலிம்
 பிண்ணப்பெருமையுக்கா? "பண்டேயுத்தொண்டம் பழையியபென்
 தெனது, கொண்டேனைக் கண்டெனது உருநீர் - மண்டலத்தேனே, புன்னைப்
 பிண்புபுகே! உன்கொண்டி கொண்டெனதுதவத்தொண்டே?" என்றவாற்ற
 பாசாரும் அதன் உருக்காசை பொருளும் உணர்த்தக்கூறு. (இதன் உருத்த.)
 ஒருவாக்கு உரீய பொருளைத் தன்னதாம் கொள்வது கனம் மெனப்படும.
 ஆகவே அராதியை உன்கொண்டி உரீயதாபக்கெடும் ஆக்காய் கான் என்னுடைய
 தெனது கொண்டிருக்கிறதொன் கனகைக் கனவெனது கொண்டத்தும்
 உணர்த்தினான் பொருள்கள் பாடிய சின்றுகூடயன்கே பாசாரைக் கொண்டு
 கொண்டந் முதலிய தொழிவனைச் செய்கிறம் உன்கைக் கனவெனது
 உதரம் தவது; இவ்வாறிருக்க, இத்தன்கையையும் ஆபத்தியாமலே என்னை
 பாடுவா நிரூபிக்கொண்ட, கொடுத் திருடனாய் எனனைக் கனவெனதுகூட
 கனவையையின உன்கைக் கனவெனதுதவகனம் பேசுதகை! என்ற கைத்
 காத்தொன்றக் கூறியவாறு.

பின்னர்க்கும் இளவெழுத்துநீய் வானதா - ரூபவென்தும் இடை
 பர் தனவாறு மனையும சிவந்தவியின் அமரபாசை பிறந்ததற்குக் கீறா என்ற
 பெயரால் கனவெனப்படு உருவவாசை வானகைய பிராட்டியை மனது
 செய்தகொண்டதற்கை அயன் தவது கனவெனதுமாத் துந்தத்தபு பாவருக்
 கும் அடவாறு அனாசெனம் கொந்த மது கருதவையும கனவியைக் கொ
 திருவருக்கொண்டு கொந்த கனவெனது அபிராட்டகைய மனது செய்த
 கொண்டன கொன்பதாம்.

ஊம்! கனவந்தியைவனம் = 'யம்' என்றத அடவெழுதி பகத்தொரு மாந
 காம், ஆபாசுமாயை, ஆபா தனவாறுமாயை. ஆபா தனவாறுக்கு
 கிண்கனவையதிலே கனவெனதுமாத்:—இடைபாசைக் கொடுத்த இடைபாசை
 என்றபு. இடைபாசையின் கனவதைய மாத இடைபாசைக் கொடுத்தபு அந்நி
 யாகக் கொடுத்தொன்பதன் கனவாறு. இடைபாசையென்கி. — 'உடையிருத்
 தத் தன்குறித்ததும் தன்கிருக்க கொடிய குறித்ததில்த் திரிவது, (இடைபா)
 காத்தினக் புத்தவாருக் குறித்ததற்கையின் துவை அனவது செய்வதே
 இடைபாசையதிலே கனவிய் பிறவையுமபக் கொந்ததன், இப்படி கிருக்கி
 கனவது பென் கொடர்க்கிந்த இடைபாசை."

என்யன், கீண்கு, கைக்கு என்ற மூன்றிருதாம், கனவெனதுமாத் முதல
 கனவெனதுமாத் தாம் கொத்ததையபக் உதிருவாய், என்யன் — கருநீழ
 டத்த செய்ந்துத் தோற்ற அபிராட்டை பிராட்டி கொந்தம் பாசைத்தத்
 கொண்டு, இது கனவென கொத்ததாம். கீண்கு ஒரு கனவந்த
 கொந்துமேபாது மூன்றா கொந்ததும் கீண்கு கொந்துமேன்தொன் கிண்க
 தற்கு செய்தென், இது மனவதிலுக் கொத்ததாம். கைக்கு = அந்நி
 கொண்டு கொந்துமேபாது செய்வதுகூடயாக்குப்பாசை உடனம் கீண்க
 கது கனவந்தருக்குத் தன்கையையும் அந்நித்தேதன்; இது செய்வதிலுக்
 கொத்ததாம்.

நினைத்தவனாகத்தான் கண்டது. இவையென்பவரும் முனிவரும்
புனைத்தவனாகிவிட்டதும் புனைவோடு உதிவனாகிவிட்டும்
நினைத்தவையென்பவருள் உட்கும் நித்தாய்முதலியிவையென
முனக்குசெய்துணத்தல் பெருமை யாகுமாபோ? மாயோனே! (2)

மாயோனே!	{ ஆதாரியுள் எம்பெரு மாயே }	சொந்தம்	சொந்தப்படுவாய்மு
இவையென	{ (பிரபன் முதலிய) தேவன் எனும் }	முனையோ	தூய்மைதரும்
முனிவரும்	{ (மகன் முதலிய) சிவன் எனும் }	எனது	{ காரியென்கிறவென்க என்து }
பவரும்	பவியெனும்	கனங்கிதும்	தொழுதல்,
நினைத்த	{ (உனது குலகவிஞர்) நித் தித்த }	நினைத்த சன்	{ நினைக்கப்பட்ட என் னம் பெருகு உனம் }
காத்த	{ (அதனோடு) சீராயும் உ ருகும் }	நினைத்த சன்	{ நினைக்கப்பட்ட என் னம் பெருகு உனம் }
உன் கனத்த	மகன் கனத்த	முதலின் கனத்த	{ கருபவியைப் பிரகா சமே }
உருகு	உருகித்த	கனம் செய	{ மனத்தினை செயல்பட் ட கனங்குபயன கனத்த }
புனைத்த	{ தொழையப்பட்ட கனம் கனத்த }	உன்	உன்குறைய
நி	{ திருவாய்மொழித்ததன் புன் }	பெருமை	பெருமையானது
		மன உருகினை	அருகாமையானது?

104 — [நினைத்தவன்.] நெய்யாட்டில் கட்டினதும் இப்போடு பசும் கிள
கூறாமையான நெய் திருவாய்மொழியினால் தாம் சொன்ன சொற்களுக்கு
அதர்ப்பம் காட்டினர் நெய்யாக்கத்தினும்; நெய்யாக்கத்திற் கூறியதற்கும்
அதர்ப்பம் காட்டுவோர் இப்போதும், எம்பெருமானைக் கெடுத்தவிடேனெ
ன்று சொல்லதற்கும் என் அதிகாரி யவனென, என் அதிகாரத்திற்குப்படாத
கார்த்தவைய என் சொல்லிவிட்டேனெ பென்ற தயிமாதற்குத், அதர்ப்பம்
என்ன? எனில், 'பவத்திஷயத்தில் அதிகாரிப்பதற்கு, என் அந்நனங்கென்'
என்பதானே நெய்யாட்டில் தெரிவிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு சொல்லவென்று
மனம் 'புறவாய்மொழியை மனம் புறத்திலெழுந்த' என்ற நிபாயத்தினால்
பவத்திஷயத்தில் அதிகாரிப்பதற்குத் தமக்கு உடன்பட ஒருவரது கிளக்கி
கிடுகின்றது. அப்படி ஆகையாதுபவத்தையென அதிகாரமும் தமக்கு அந
தர்ப்பம் போதும். என் கால் முடிக்கென்கருக்கியென்கருக்கியவற்றி கையிற்றி
'அந்நன்' என்று சொல்லுவோடு 'அந்நன்' என்று சொல்லுவோடு ஒரு
கையிலினை பென்ற திருவாய்மொழி பத்திற்குத், வேதந்தான் அதிகாரிப்பதான
யோசித்தே நெய்யாட்டில் 'மனக்கு வேதம் கெளியாது' என்று உண்
கையே சொல்லுவது உட அகற்பமாய்; என்? வேதம் தெரிந்துகொண்டதற்குத்
தமக்கு பாணத்தியுள்ளிப்போனது ஆனால் அதைத் தாம் தெரிந்துகொண்ட
முயல்கிவிட்டபவமும் அந்த கார்த்தவையினும் தெரிவிக்கக்கூடு மாறாது.

பட்டர் ஸ்ரீரங்கராயுடையதந்தியை ஸ்ரீரங்கவந்திரத் துதியபதாரத் நேர
டம்பி மகாத் குணங்கனின் கம்பியின்மையையும் தமது நூதன சக்திகளின்
புண்ணியமையும் நோக்கி * வந்தவனென வயம் கிழிதி தம் தாயகம் = கந்த
மநேர வயம் கிழிதி தம் கந்தம் = கந்த அளவீத் தந்திம் வீந்துவாத
என்று சொன்னா; உடனே இங்ஙனஞ் சொல்லத்தகும் தமக்கு அநிரோயிப்பி
யென்பதை * வதி செ வனவாழ்வாழ்வாதினெனவா திஜுவையென
வா கிழி நாமவந், லா? | னா சொல்லவந்தவ தமநெவவா வந்தியாது
வாவவிறவெவரி னாநிதா = வதி மே கந்தம்வந்தாநிதவயம் திஜுவாப
யேத் தம கந்தம்வந்தாநி, அத சொல்லத் தம் கந்தமநேர வாவந்திரத்
வயாவயிடுவாரி பாவிதா * வந்த அந்த தீயோதந்திஞம் அருகிடுவந்தா;
அதவும் திவரு உணர்ந்தத்தெ,

மேற்பயோகத்தின் உதய விஸயத்திற்கும் அதநாயுடைய இப்பயோகம் அமைத்திருக்கின்றதென்றும் விஷயம் இப்பாடநன் காத ஸ்ரீமதாதித்யருத் தெரிவித்தது? என்பது; மேற்பயோகத்தின் தாத்தியபதவிக்குத் தெரிவிக்கின்ற தாத்தியம் இது. அதன் விவரிக்கின்றதொரு விஷயமாகவான விவர முறைய தெலுங்குப் பிழைக்கோடுவென்ற ஆதாரத்தாகவெட, அப்படிப்பட்ட அமைவின் ஆதாரமாகவெட தெலுங்குப் பிழைக்கோடுவென்ற ஆதாரமாகவெட அமைவது இப்பாடநன் விவரிக்கின்றதொரு விஷயமாகவெட அதற்கும், மேற்பாட நன் தாம் பன்னித கருவாதனத்தானத்தாய பன்னிதத்தகு அந்த இயை யோர் தாம் அறிவார்த்தம் என்பது இதன் தாத்தியமாகவெட தெலுங்கு. அப்படி யானதொரு பன்னிதவிவரிக்கின்ற கருவாதனத்தானத்தாய பன்னிதத்தகுத் தாம் அறிவார்த்தம் என்பது அதன் பரிமாற்றியமாகவெட தெலுங்கு.

ஆதலால் இம்மாதம் அருளிச்செய்திருந்த பகவதார்த்த உத்திரம்; எங்கையெங்கிச், ஓரம் செய்கின்றான் மூர்த்தியே நெயர்க்குடைய எம்பெருமானைத் தொழுததற்கு வேர்ப்பதபயமுடையானவர் என்ற இவ்வுருத் கொடுத்த சிவா ஆதலால் தமைய பகவதார்த்தம், அந் நெயர்க்குடைய தொழுதாரை எம்பெருமானுக்குத் தெரியவர அருளிச்செய்திருந்தே; அன்றியும், 'அந்நெயர்க்குடைய எம்பெருமானைத் தொழுததற்கு உரிபார்' என்றும் அருளிச்செய்திருந்தே; அன்றியும், ஒருபடியானும் எம்பெருமானைத் தொழுததற்கு வேர்ப்பதபயத்தையாக இப்போது தயக்கம் கொள்கின்றொண்டவர்க்கு மேலே பகவதார்த்தம் அருளிச்செய்த நெயர்க்குடைய அருளிச்செய்த தொழும் காதலிப்பதாய் பகவதார்த்தம் அருளிச்செய்திருந்தே; இம்மாதம்மாதம் ஒன்றிருந்தொன்று மூர்த்தியுருத்தித்தாய்? எய்தும்குடைய? என்ற சிவா சமிக்ஞையுடைய, இம்மாதம் பகவதார்த்தம்மாதம் கிஷ்கந்தம்மாதம், எம்பெருமானை ஒருபடியின்றி மேல்குடைய கிஷ்கந்தம்மாதம் மேல்குடைய பகவதார்த்தம், அருளிச்செய்த நெயர்க்குடைய கிஷ்கந்தம்மாதம் உருவி உருகும்குடைய பகவதார்த்தம் ஒன்றிருந்தொன்று மூர்த்தியுருத்தித்தாய். "எனதாதிதந்தொழிந்தாய்" என்ற மூர்த்தியுருத்தித்தாய்.

எவ்வளவு மூலத் தரக்கூடியிருப்பதற்கும் அடிமூலத்திலே மூலமாகக் காணும் உருவம் எவ்வளவுமே பெரும்பெறும் என்பதை மொத்தமாகவே; வேண்டுமாயின் காண வந்த இக்காலம் தானே உபாதை காண்பதற்கு, வேண்டுமாயின் காணக்கூடிய அந்நேரம் தானேயாக, வேண்டுமாயின் கிபித்தவராக கிணங்கும் அந்நேரம் தானேயாக இருப்பதால் அந்த உபநித்தானம் கிணங்கி வருவது. அதுபோலவே இத்தகைய, கிபித்தம், நகரீகித்தம், இம் நகரீகித்தம் என்று அடிமூலமாகக் காணாமல் தானேயாக இருக்கக்கூடிய ஒருவருக்குமேதென்ப தான் என்பதற்கும் வேண்டுமாயின் உபாதையாகக் காணக்கூடிய, இம் கண்பதற்கு வேண்டுமாயின் கிணங்கிவருவதும், நகரீகித்தம் கண்பதற்கு வேண்டுமாயின் கிபித்தவராகக் காணக்கூடிய ஒருவருக்குமேதென்பதும்.

[illegible]

தமிழர் பெருந்தகவல்களோன்றி வந்தன என்பதற்கு இப்படி ஒரு
 உதாரணம் தருவது. தாம் தாக்கு வல்லவர்களுக்கெல்லாம் போதும்
 படியான பாபநாபுரம் காவலகத்தைத் தம் பக்கம் விந்த முண்டாக்கி
 அதனை வல்லவர்க்கு தருவிதபடி. இவற்றுள் துருவனில், [காடுநாடு
 மாக] கீத்பாக்கிவருக்கு வந்தனர். [மாமையன்] துருவனாக குளமொன்று
 கட்டிக்கொண்டுவந்தான். [மாமையன்] துருவனாக தாக்கு வல்லவர்களுக்கெல்
 லாம் [மாமையன்] துருவ பதவி இப்பாடகதரு மருமையரும், வட்டைய
 தம்பியோடென்றெல்லாம் வட்டையன் துருவகுப்பினர் மக்கள் பெருந்
 தந்தை வந்தன தோன்று தோற்றம் மாதபாக்கென்பது. இவ்வென்ற
 தாயாவது அந்த மக்கள் வட்டையனாக வட்டையனாக தோற்றத்து மென்ற
 மென்றும் கிட்டு துருவகுப்பினராகவந்தனர். அப்படியே மென்றவர்க்குத் தம்
 வட்டையனாகவந்தவர்களுக்கும் அந்தவர்க்குத் தந்தை வட்டையன்
 வித்தான், தாம் தந்தை அந்தவர்க்குமென்றி வட்டையனாகவந்த தோற்றத்து

அவன் எப்படி ஆயிரிடுக்கக்கடும்? என்மொ இவ்வளவு கருத்தை உண்டாகி
எம்பெருமானே யன்றான் (3)

மனமோடுமக்கிமடவானை மன்கிடுகோனிடையிவந்தவா *
கனோசிதைவலுண்டைநிலை நித்தித்தெறித்தவா! கோலித்தா! *
வானூரிகோதிமணிவண்ணு! மதுகுதா! கிவருளாய் * உன்
தேனோமலகுத்திதுபவாதம் செழுமையினைபெயனே. * (4)

மான் எய	{ மானி சிவந்த பாய்வையை	கோலித்தா	கோலித்தனே!
கோலி	{ புடைகடகாசெயெரிய	மான் கு	{ வானூரகம் இடமடைபுய்
மடவானை	{ பிரட்டகணவு	கோலி	{ பருவான ஒளிதய
மன்கிடுகோ	{ திருமாயினே உடைப	மணி வண்ணு	{ கிவருளாயேந்த சிவரு
கூட்டாய	{ குய்	கூட்டவனே!	
	{ (அத வானாயை)		
மதுகுதா	{ மதுகனோகத திருநயம்	மதுகுதா	{ மது பெய்து மகானக
	{ பெறாணுய,		{ பவந்தனோ!
கனோ சிதைவ	{ (கன்கிடுக) உன் குத்தெ	கி	கி
	{ கிருமபடி [மந்த ஒரு	உன்	உனதுகூட்டய
	{ அடவகத்திற்கும் உட	தேனோ மன	{ தேனோமிகடி மன்கிடுக
	{ ட குண்டாயாதது]	குய் திரு	{ திருகடித் தாயக
உன் கூட்ட யிடு	{ உன்மெயினி சிவந்தெ	யதம்	யதம்
'சித்தநிலை'	{ சித்தினை [சித்தம] [செ	கிவருளாய்	பாய்வான வான்
	{ மகிதாதி]	கோலும் குத	கிடமெயடிவக
தெறித்தவா	நித்தித்தவனே!	அருளாய	குருமயவந்தவோனாய்.

* * * — {மனமோடுமக்கி மடவானை.] இப்பாட்டுக்கு இரண்டுவகையான அவ
தாரிகை உதவிய; முதலிற் பன்னினை காண்போதுமத்தாயம் தலைமகித எய
பெருமான் கிவபத்தினே சித்தி ஆயிரிடுக்கிடுக்கத்தத் திற்ப பகாதத்திந்தாடக
ஆழ்வார் என்ன வகி அருமமனோகமனேனென்த இப்பாட்டில் இரந்தித்
கிக்குகோன்பது ஒரு அநதாரிகை. — குறையர்க்கு இப்போதகூட்டான ஆயி
ருக்கியார் நினைதிருக்ககெனும்மன்றம், இவ்வாத் துக்ககிடே கோத்தித்
கொன்னவேனும்மன்றம் உருதிய எயிபெருமான் குறையாட்டாத் மனதபகித,
அதநதாரிகை 'அருளாய்' யன்த இரந்தகிக்குகோன்பது மந்திராவதாரிகை.

மன்கிடுகையித தோக்குபடுமந்த கோத்தா புடைவகான ஸ்ரீ மதா
வந்திதையத் திருமாயினே கோண்டு அதனும் மாதனென்துத் திருமாயுடை
யோனோ!, உன் உன் கிவந்த கோலித்தனே!, பாய்பதம் கிவபுமபுயான
தேனும்மனையும் கிவகனிபோன்ற சித்தநாய் குடைவனே!, மதுகுதனே!,
உனதுகூட்டய பாய போய்வான திருவகனை வானினேன் பெறம்படி அருள்
புரிவகெனும் மென்றோ

கேதன்கூட்டுப புருஷனாக் கோவனதயே தேறினாவுகூட்டய பெரிய
கோட்டையார் திருமாயினே சித்ய வானிதாயம் பன்னிதிருக்குமபோது அருள
கமக்குக் கோவனிலி! என்பார்போன்ற முதலடி வகுக்கிவதாய்.

முதலாயிற்றுள் இரண்டு விவரங்கள் தெரையும் ஒன்று போருமே; அந்தப் போயிந்தியே இரண்டு விவரங்கள் எதுக்கு?—என்று சொல்வோம். அந்தச் சங்கரருக்குப் பரிந்துரையாக வந்திருந்த அருவிக் கொப்பளம்:— “மாம்பழத்தோடு ஒரு ஈம்பந்தமின்றித் தோ விருக்கென்பதே அப்போதே தரிசுமாபோலேயே நிறுவினபொழிய ஸ்ரீமாமென்றுப் போதாத் தரிசெய்வான். அவ்வகத்தில் தோ... ..அவன் திருமாரியே சிதவலாயம் பந்துவாயானே மாநவனென்றுத் திருமாமத்தையுடையனே!” என்று.

உலகத்தில் மத்தியமாக நெய்நீர்நெய்யை ‘ஸ்ரீமாத் ஸ்ரீமாத்’ என்று சொல்வதுண்டு; மாம்பழத்தோடு நெய்யும் ஈம்பந்தமின்றி ஒரு ஈம்பந்தமுக்கு மாம்பழவுள்ளவனென்ற போல் உலகத்தையேயாவையோகும் அது. எம்பெருமானேருகலுக்கே ஸ்ரீமாமென்பது உருகும் என்று விளக்குவதற்கே “மாமேயமோகெ டகாரை மாமித்தென்கடாய்” என்று முதலா போதாத் தரிசுவாயைப் பன்னிர்ப் பின்பு மந்திரம் என்றது.

இரண்டாய்வித் குறித்த காரணம்—மாமாயையும் கன்னியாயையும் கிங் விழவுக்கொன்று உயரகருகமுக்கையாட்டு மதகாரக்குத் கொண்டுள்ளான் சாதுவீதியில் சந்தராக் கொணர்க்குக்காரிசெய்திய நடுந் மகனாயுதவருகடய ஒரு உருவியக்கொண்டு ‘கங்கையி’ பாருக்கு & இரைய பூக்கொண்டுபோயிருப்ப’ என்று விவரத்தோடு தோ டருக, அந்தக் கனி இவ்வாறு காரணமுடையவன் போனக் கன்னன் அருவிக் கொப்பளத் தோடு, அவனது திருக்கொண்காரை மன பிழக்கையாட்டவனாய் ‘அழகனே! கன்னன்கொண்கிறான் பெண்பயனென்றதும், தன்மன லுக்கே சந்தரூதிய பூக்கொண்க் கித்தருக்கொண்க் வேண்டிய கன்னையாட்டவன் கொண்டு & அறிவியோ!’ என்று; கன்னன், - ‘கன்னன் திருமேனிற்கு கந்த பெரு கோத்தியான இரைய பூக்கொண்க் கொண்டுபோகலாம்’ என்று கொண்கலுடனே, அவன் ‘அப்படியே திருவனனம் பந்துவான்’ என்று கொண்க் கிங்க அப்போடு ஈம்பந்தம், அப்போதே திருமேனியின்கித்த ஸ்ரீக்குக் கன்னன் இவனிடத்த மிவனும் பாண்கலாய, கன்னியாயை அநன் ஸ்ரீமாமாயைப் பெண்கட தனிக்கொண்கலுடனே அவன் மோவாய்க்கடகடகப்ப பித்தத்தத் தன் திருக்கொண்கலுடன் அவன் கன்னன் மருகெ திருத்தத் தனிக்கொண்கலுடன் கிங்கத்த அவன் மன்னித்த் நெய்த் உருவியக்கொண்கலுடன் கொண்பது கருக்கலுடனாய்த் தித் கன்ன.

ஸ்ரீமாமாயைநாத்திதும் “கருகெ மொதல உருகடகிங் கித்தத்தத் தெரித்த கன்ன ஒன்றுண்டு— இராமன் தெய்வகுயிற்றத் கன்னத்திம், ஒருகான் கன்னித் தெய்வியும் மன்னுக்கடகடகொண்டு கிங்கயாடி வருகலிய ஒருகான், கிங்க கொண்டு கபத கன்னகட கன்னகலியிங் கெண்கொண்கலுடன், மாதகாரெய்க்குக் கன்னியிங் முதுகென் முதல்தே தெரிக்க, அவன் தனது உருகடகலுடனாய் இராமன் இவ்வகல் பரிந்துவித்தானென்றது தனக்குக் கருகெ மன்னமருத்தி, அவன்மேல் கொண்கொண்டு கருகலுத்திதானுடையானே அப்பொழுது ஒன்றுக் கெண்கலுட டாமத் கொண்டு, தனக்கு காலக்குத்தருகலும் கொண்கென் கருக்கொண்கலுக்கு,

என்பது இரண்டாவது காரணம். அதாவது — “உருவிகரைய அகல-
கில் சேத்தித் தெறித்தாய்” என்ற இராமயோகத்துடைய சகிதையைப் கொண்-
கிடமி, குணத்துக்காரிய இராமயோக இயல்புடைய வெகு நீயு செத்தார்க-
செத்துவதற்குத் திருவுளையின்காயம், 5 “பஞ்சாவிராசிக்ஞசீத் பிங்காக-
நிகமகன் செவ்வார், கங்காநுழையேகைநிபயோகாத” என்றபடியே வர-
பட்ட நீயுலகியெல்லாம் தான்கே வெண்கயிறுத்த கங்கையோம்பியே
இத்தத் திங்கயும் கதிட்டுகிடனாமென்ற ஆழ்வா திருவுளையப்பத்திப்போதும்
கோலீதா! என்ற கருவுகா கம்போதாய் பண்ணித்த கந்தபடி.

மேலே உதாஹரித்த வாய்க்கினை விடவும் ௨ போம்பழியெல்லாம் அமணன்
நிலையோடு என்ற ஆனந்தத்தியில் அடங்கிய காரணது வருவாதா— ஒரு கங்கன்
ஒரு இராமயோகத்துடைய (அந்தரத்தத்தாய் கன் கங்கையென்ற) புறமுக்க-
யியே கங்கையாகக்க, அது கங்கையாகையானே இத்தத்திரகருள் அத்தத்
கங்கன் கங்கையோடு, கங்கையின் அகலது உதவிதல் கந்து இராமயோகிய
பழிதாமேனுமிகு வாய்க்கினை, இராமன் திரத்தாரும் பேரையிப்பதி பக்க-
செல்ல, அங்காரன் அகிலையெழு ஸ்ரீகணேசாகையானே ‘இராமனா! தீ கர-
கங் கங்கையே பகதிரு அகன் முகாதான், துணையான தீ பழிதாமேன்க-
யித’ என்ற, அவன் ‘கங்கைத் தெரியாத; கங்கையத் கங்கையாக் கேட-
கேனும’ என்ற, அவன் பகழ்த்த அகன் கிரகிக்க, அகலும் ‘தங்கயி-
கிதெறவன் அகிலைய கிட்டட்டான்; கங் கங் கெய்யென்?’ என்ற; அவன்
பகழ்த்தக் கேடக, ‘ருபகன் பெரிய பகிலையத் தந்தான், அகலுக் தீ அக-
கயித்த, கங் கங் கெய்யென்?’ என்ற அவன்குற, அகன் ருபகன் பகழ-
ததுக்கேடக, அவனும் ‘கங்குள் கந்ததந்த, கங் பகிலையத் தெரிதாமே
கெய கிதைத்தேன்; அது கெய்கெய்கருக்குமையோது ஒரு தானி போக்கு
கந்ததயிருத்தான்; அவனைய பகர்க்கெ பகர்க்கெ பகன் பகருத்தகிட்டது.
ககெய் கெய்யென்?’ என்ற, திரு தானிய அகழ்த்த கிரகிக்க, ‘கங்
கருக கங் கெய்யென் கிதயிக கெய்யென் தானையிடுகெய் பேரககரத்
திரகதேன்’ என்ற அவன் கரு, கங்கைய பகழ்த்தக் கேடக, அவன் ‘தக-
யித் கங்கிய தீ அகலன் [திருவாரூர்] உககந்திருத்தான், கங்கைய
உகயியும் அவன் கருத்த கெய்கினை, திரு அகலுக்கெ கருத்த கெய்
கிங்கு கெய்யென் தோபத்தத் தகிலைய்குதாதேத்த, கங் கங் கெய்யென்,
அத்த அகலுக்கே தகதத்திக்குக் கானம்’ என்ற கரு, அத்த அகலுக்கே
தேகபகித்தத் கெய்கெய்த ‘கெய்கிடு இத்தியகரு கெய்தாய், கிடு பழி
தாமேனும’ என்ற அகல கட்டகியிட, அவனைய கெய்க்கெய் பகல-
கானே ஒத்தது கிட்ட கருதிருக்க, ‘உககையென் பழி தங்கிடத்திலுக்க
ருபதான் இயன் கயிதந்தினை, இயிக ருபதானக்’ என்ற அகன்
அகன் தகிலைய அகியன் கட்டகியிட்டான்—என்பது அகலையத்த சகித்தி
கான ஒரு கரு. [அகலன் குத்தரு கெய்கெய்கருக்கய் அவன் தகிலைய]

ஏறினாபோனே என்னொருவன் தீய்பு செய்வாநிருந்தாலும் பிறருடைய நியமம் அவன் தவிரிவ எதமென்று வினாநவாகம் வடிகுறையடி.]

மறுகுறி! உ மறுமென்று : அநாநி பொழிந்தாயபோனே, காச்சியைத் தாக்கம் பன்னி அகலுமவையாதெ என் வினாநிகையப் போக்பெருவ எந்த குறிப்படி.

வினாடுவன் உன் திருபுடயம் செழுமைய அருளாய்க்கைத்திமிட்ட சோந்தை விளக்குவானாயபோனே முறையினை உட்கூற மெய்யோது அகன்மெருழியுப்படி. பாசு பரபதைய பன்னித நான் திருவருகேந்த வாயுமாத அருளபுரிய வேணும்.

வினாடுவன் வினா தீயமகுத்தாலும் வினாடுவாநினைவகேசவா ! *

மனைசேனாய்துவமுதலே மனமாயினோம்தவா ! *

தினையெந்தவழியுமளவையக ரெழுமெய்தவயிந்தா ! *

திருவாய்வினையபெயரினும் என்னுமவையகமெனே. *

வினாடுவன்	பாபிலான என்னுமடய	வினா எய	வினாடுவாநி சேந்த த
வினா தீய	பரபதைய ஒழிப்பதற்குரிய	தவழவ மார	தவழவ பொருத்திய த
மகுத்த ஆருவ	ஒளவுதவயிருப்பவனே !	மரக்கன் மரும	சோமாமரெனையடி
வினாடுவா	தவயா { தீயவாடுகின்றனே !	மயதவ	{ முடி அமயினாய் தவயா
சேசவா	சேசவனே !	நீதா	{ தீயவாயே !
வினா சே	குடிநாசனிய பொருத்திய	தினைய	{ தீயவனே !
ஆய் கும	இடையருடைய குற்த	தினைய	{ தீயவனாய் தீயவனே !
முதலே	தீயகு முறையருடைய	தினைய	{ தீயவனாய் தீயவனே !
	மே !	பெயரினும்	{ தீயவனாய் தீயவனே !
மனமாயினே	{ திருத்த ஆச்சரிய குற	எந்த	{ தீயவனாய் தீயவனே !
	சேசவதக்கன் புற	அருமென்	{ தீயவனாய் தீயவனே !
	மனமே !	கவக	{ தீயவனாய் தீயவனே !
மாதவ	மாதவனே !		

*** — [வினாடுவன் வினாநி.] இப் பாசைமுக மெய்ப்பாசாததேதாடு ஒக்கும். மெய்ப்பாசுதான் 'தீயகுறைய, உத்தேசனமக்குத் திருப்பாசை செழுமாத வினாடுவனே' என்பதை இப்பாசுடையே கூடி யுதாத்தருளினர் திருக்குரு கையொருவனானான். ஆகைய மெய்ப்பாசுக் அவதாரிகையே தீயக்கு மாலும், காச்சியைத் தாக்கம் பன்னி அகலாத தவிர்த்த அதுவி அபிபுஷி த்தயோதே எய்பெருமான் முறையாட்டாமையானே அகலுமடய குறையேயு தவகன் தீயவகுருவாந்த வயி, திருவாய்மொழி போதேனா என்னயுமாம்.

என்னிடத்துள்ள சேந்தன்மையோகென் அகன்மெய்யா தீயத்த என் வினாவை மெய்சின்புற பாசைசேந்தனே போகென் மான அருமையுக்கென் செவ்வையனே, எந்த கருத்தாய்பட வினாடுவன் வினாநிமகுத்தாலும் என்மி னார், காச்சியைப் பாயித்த அகலாத தீயவாதுபயம் பன்னிவினாவுருக்கென் தீய முத்தக்கின் தீயவினாருத்த, என்னை சிவகுறத்தானே அகப்படுத்தித் தோனா இவரு வாதவனே ! என்மெய் வினாடுவாநினைவா ! என்பதனும்.

கேள்வி: திருவாரூர் மாவட்டம் கிழக்குப் பகுதியில் உள்ள சில இடங்களில் கடந்த சில ஆண்டுகளாக நிலப்பயிர்தொழிலாளர்கள் அரிசனத்திற்கு உரிமை வழங்குவதில் தாமதமாகிறது. இதற்கான காரணம் என்ன? அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

[illegible]

என்பதுமான் :— ஆமாம்! இங்கிலாந்து அரசியலும் நான் காதலாகத் தெரிந்தது? தெரியுமா? உலகத்தின் உண்மையிலுள்ள தெய்வத்தையும், நான் காதலாகத் தெரிந்தது தெரியுமா? தெரியுமா?

ஆளுநர்:— உத்தரவு உட்படி உத்தரவுகளைக் காண மதிவாதி? ஏதோ உன் திருமணத்தின் தொடர்திய காரியங்களைப்பெறும் நீ செபது கொண்டுருக்கியு; எனவே உத்தரவு காணும் தெரிவாது.

[illegible]

ஆழ்வார் — இது யானா மயக்குதே வர்த்தம? உணராமல்மெய்யாதது
 எப்போதோ போயிற்று; கெண்டையுண்டது உற்றெப்போதோ ஆயிற்று!
 அதற்கு மிதற்கும் என்ன அடிபாதம்? இன்னொருத்தோடுகொட்டத் தோத
 மிடாயுக்கு அமிடபூதம்? என்னுயர்போதே என்ன உயர உயரன பாயுதொன்
 றுமென்று சொன்னே.

எம்பெருமான்.— 'என் கெட்டுப்போன தகுதிகள் என் காரணமிருக்கும், நீ சொல்லு' என்றான் எனக்குத் தெரியாதெனினும், உன் காரணத்தால் என சொன்னதும் இது அடையாளத்தின்போது என் சொல்லுமெனினும் தவறா இருந்தால் நீதாம் ஆனெனத்த ஒரு காரணம் சொல்லும்.

ஆழ்வாரா—ஆச்சரிதாக்களின் அம்பலநாயகிபெற்ற வளதுவே உளங்கூத் தாரை
மாதலாள் வெண்கொழுங்குடையத்தலை; இதுதான் காரணம்; வேறு காரணம்
பரிமாணமில்லை.

எம்பெருமான்— ஆழவீ! ஆச்சரியமில் வந்துவே மனக்குத் தாசம்
மென்பவதே தீர் னாகு அறிந்திருக்கிறீர்கள்? உமமுதல பதம னாகு

பாடகன் தலைநிலைந்த ஸ்தோத்ரம் என்பது கிளைமுத்து; “அம்மாமுத்தி கைச்சாந்துமாயிவாய” என்று அந்நயம். சீர்தா பெய்தம் மாலகை பெய்தம் மரிபாபம். இனிமேல் ஒருவாறுப் பிழிந்த தொலைந்தவையெல்லாம் எவ்வென்று, ‘மாரேயன்’ என்று ஒருவையாகச் சொல்லாமல் பன்மையாகச் சொல்லாததும் எம்பெருமானையும் கூறாமல்பெற்றுச் சொன்னதென்றொன்பது பெறப்படும். சேதநிலைபெட்டுப் பிழிந்த எம்பெருமானுக்கு மாலகை, எம்பெருமானிடமிருந்து பிழிந்த சேதநிலைக்கு மாலகை, இதுவாகக் கூறியிருந்திட்டான் ஒருவர்க்கும் மாலகையைப் பாதவாசன ‘அடியெய்யெய்யெ’ சிவானுமே சீரின்மேல் பாலகை பன்மையாகச் சொன்னதே.

‘தெய்வவழிபெருமா உருவம்’ என்னுமளவும் பேசுகின்ற கிளைமுத்து. — ஒருத்தி மகனாகப்பிறந்த நிரிவி மொத்தத்தினாலு யெயித்த வளர்ந்த பூரிக்குந்த கெயை வடி யுடைய மொத்தப்பெருமட்டுக் கஞ்சன் பன் அகர் கை வடி, அவ்வளவு ஒருத்தியான பூரிப் பென்னும் காலகை கன்ம பென்னுமபரிதாதி இவையே நெய்வாய்ப்பாடிக்கு வந்து அக்குத் துவக்கிவான் ஒருவ மி.யுள்ள கெயை பெய்ததத் தவறு கஞ்சேறிப் பூரிவாய் மொத்த தக் கெயைமுயல் பகையாலுய குழகை அவ காலகைத் தவறுகைக் கவகைகள் இவையிடித்தப் பாதவாசன பாலகைசீரே அவ்வளவியும் உறிஞ்சி அவ்வளவு பேசுகைச்சாதிட்டுக் கதரி உடம்பு எய்யுகைத் உட்கெயைவடி நீயி கிழுகை இவர்க்குப்படி பெயருகைகள் என்பது பெய்யத் துவமுலிவாய்விட்டு பாலமுதலுமுது சேய்நீட்ட வானது.

அவ்வளவு = அவ்வளவுதான் வாதகை சொன்னதெனதுக்கு ‘அவ்வளவு’ என்று பெயர், பூரிப் பரிசேதநிலை உருவொன்றுவென்று பரிசேதநிலையே பரிசு தவையப் பன் வாதகைமுது சொன்னதபற்றி அவ்வளவு இவரு அவ்வளவு பெயரது [அவ் குழகையு, அவ்வாதகை வாதகை மொத்த குழகையு வாய் என்பது அவ்வாதகைவாய்வளவு கிடைத்தல் முடிந்திருக்கவேண்டுமே; அதன் அமுதவா அமுது சொந்தம் எவ்வகை? என்றின், “கிடை அமுதவாய் முத்தேதத்தத்தின்பெயிந்த தித்தத” என்னுள் கிழகை பூரிப் முத்தானது இவ்வளவு அவ்வாதகைவாய் முத்தவாதகைகள்; இவக் தித்த முத்தேதத்தத்தின் வன்மையால் முத்தவாதகைத்தன் என்பது, இது உயோகிதி

[விடபகன் அமுதவாய்முது சேய்நீட்ட.] “வழித்து உயிவுவாய்விருந் நவநு வாவீதுவாய்மொ” என்பதும் தத் கிழகையிச்சை வன்மையித் தவரு சொ” என்ற [அவ்வளவு] பாலகைத்தவ அடியெய்யெ அருகிச்செய்தபடி இப்படி அமுதவாய் மாலகை, கிழகையிக்கு அந்திதீய சிவையாதகை, தவையவாய் திப்பிடுமாலகையு பரிசேதநிலைக்கு பரிசேதவாய் பெய்வாதகை வாய்மையு, அவ்வாதகைக்குத் தவையோன் பாலகை, தவக்குத் தவைய உட்கெயை, வன்மையு அவ்வளவுவாய் இவ்வாதகையிடுத்தவ்வளவுவாய்மையு,

[illegible][illegible][illegible]

நோவாபதம் : உதும் உதும் உதும் நோவா பெர பெர உதும்
புறவாதிதகம் : உதும் உதும் உதும் உதும் உதும் உதும் உதும் உதும்

மேலே "அழகியபெயரினான்" என்பதற்கும், இவரு மொன்றை மொன்றை யினாதான்" என்பதற்கும் என்ன வாய்ப்பென்ன; அடியாவதில் எந்தந்தவழியு பார்த்தே ஆகையுடையவொன்றையாயும் அடியாய்பெற்றியொன்றை யியலவி னன் என்பது? அந்தப் பார்த்திற்று விவரித்த; அப்படி அடியாய்பெற்றிக் கொள்ளுமையின் மெய்ந்நே உயர்ந்தி என்பது அயர்வின் அந்தான் தான். பத்தினே எவ்வெவ்வொன்றை, மெய்ந்நே தாழ்வுகண்டு அயர்வின் பத்திரம் தான்விரிபத்தினே எவ்வெவ்வொன்றை என்னுபடியான வாய்வையாதான் என் பது இவ்விடத்திற்கு விவரித்தம். - என்பது மீள்தான் ஆகுவித்தினே பணித்தபடி.

என்கண் இவ்வியலாதான் உ என்னவென உபேசனது; இவ் உயர்வது அபேசனது; இவ் விரகமியலாதான்; தான்விரிபத்தொன்றைவிரிபத்தின் வாய்வையான மாதிரியானது; திருவாய்மொழியே உபேசனது அபேசனது யுயர்வாதான் என்பதாத. இவ்நே உயர்வின்விரிவு:— "திருவாய்மொழியே மொழி இவ்விருத்தம் மொழி ஆகித்தான் மொழியான்; அழகியபெயரினான்" என்பது விடம் உயர்வோ மையத்தின் மொழிதொழுவன் பார்த்தவாதது; இவ்ரு பதி மாதத்தின் தாமிருக்கொன்றை மொன்றை."

விவரிக்கவாய்வாய்வியலும் உயர்வாதத்திக்கு இவ்ரு உ உயர்வொன்றைப் பார்ப்பது இவ்வாய்வே, 'இவ்வான் திரிபொன்றைத்தான் விரிப்பிய பெத்தக் கொண்டு என்னவியலும் துபார்த்தொன்றை? அந்தி, என்னவிய விரிப்பி விடத்திருப்பவானை? என்பது இவ்வாய்வியலும் துபார்த்தபார்த்த, தன்னியே திரிபொன்றையுமையத்தித் தன்னுடைய ஒரு திரிவக் கொண்டு விரிப்பியிருப்பவன் என்கு உ அபேசனதுதான்விரிவது என்பதுவிரிவது உ உயர்வையுபாய் விரிப்பான்

பவத்தொன்றினை, 'தொன்றினை தந்தவந்தான்' என்பதில்தான் 'அபேசனது தன்ரு உ அபேசனதுதான்' என்பது பொருளாகித்தொன்றையேயு [தான்வாய்வக் தந்தவந்தான்வொன்றை] 'அபேசனது தன்ரு உ அபேசனது விரிப்பியிருத்தவந்தான்' என்பது துபார்த்தவந்தான் பொருள் பணித்த படியே இவ்ரு உ உயர்வாதத்திக்கு என்பதற்கு 'உயர்வாக விரிப்பியிருத்தவன் உரு' எனப் பொருள்வொன்றைத் தொன்றை {மீ;

அழகியபெயரினான் * உயர்வாதத்தினைவொன்று *

அழகியபெயரினான் * உயர்வாதத்தினைவொன்று. *

(உ)

அயர்வது	தொன்றது	உயர்வது	{ அபேசனது திரிவது
அழகியபெயரினான்	{ அயர்வாதத்தினைவொன்று	அயர்வது	{ அபேசனது திரிவது
உயர்வது	{ அயர்வாதத்தினைவொன்று	அயர்வது	{ அபேசனது திரிவது
அயர்வது	{ அயர்வாதத்தினைவொன்று	அயர்வது	{ அபேசனது திரிவது

*** — [அமுதநாமங்கட்டு.] சேழ்ப்பாட்டன் உலகமெல்லாம் அருமையி னென்று சொல்ல சொற்போக்கின பார்போதுரத்தார்பார்ன் பார்த்தாக்கிப் பட்டமயவாக், ஐயோ! உலகமெல்லாம் நாமுதாரிக்கு பெரும்பெருமையி லிடபெ பார்போதுரத்தார்பார்னைய ஆபாயமாய் அமுதத்தாய் பெற்றக் கொண்டு விளம்போவாரும் சிவோ! என் த நேவர்க்கி கித்தியபநிகே லோக் காகச் சென்றுமேத இயபாதி, ஆறுவிய்ப்படி மருவிச்செயல் காங்கித், — “அமுதத்தித்தார்பாட்டன் பார்போக்கியாரிக்குத்தவதாப நிருவாயிதல் கையு ளென்கெனத்தம் சிவ் அநி காந்தாயன பார்போதுரத்தார்பார்ன்கொண்டு பேரவதே! என்ன பார்ப்பதீசோ! என் த கொண்டு சேழ்ப்பாட்டன் பார்த்த மாய் பார்போதுரத்தார்த்திவிதமய அநாமத்தித் த இன்னுதாரென்.” என் த.

தேவர்களின் சிந்தை இதில் கம்பவுடமாக இயங்கியதும் “அழகுமகன்
உட்கேத” என்ற கம்பெருமானின் கோண்டாவெதில் அயர்வாத சிந்தையே
உள்ளுதல்தென்க. கம்பெருமான் என்ன பாயோதரானோ, அங்குக்கு
நீயென்டா; என மருத்த தந்தாநியோதும்! எத்தன்களுக்கு அயர்வன் கிருப்
பெயெனியே கொடுத்தகியெதே! என்ற கோண்டாடிக்கொத்துநெய்
எம் முதலா, அயர்வன் கோண்ட பிரயோஜாதாத அருவருத்த, தாய் உத்த
பாயபயோஜனமான கம்பெருமானுடைய பாயபொம்பதனைய அறப்பிக்குத்
மத்தவயுணர்வன்.

இந்தியத் தலைநகராகக் கோவை - நேரம் கனத்தது ஐயங்கொத்தது *

தான் தன் தோழி-வாழ்குதி * தான் தன் தோழி-வாழ்குதி. * (௭)

தீர்மானம்	{ தீர்மானம் மூலம் பட்டி	தனித்தனி	{ தனித்தனி தீர்மானம் தீர்மானம்
தீர்மானம்	தீர்மானம்	தீர்மானம்	தீர்மானம்
தீர்மானம்	{ தீர்மானம் தீர்மானம் தீர்மானம்	தீர்மானம் தீர்மானம்	தீர்மானம் தீர்மானம்
தீர்மானம்	தீர்மானம் தீர்மானம் தீர்மானம்	தீர்மானம் தீர்மானம் தீர்மானம்	தீர்மானம் தீர்மானம் தீர்மானம்
தீர்மானம்	தீர்மானம் தீர்மானம் தீர்மானம்	தீர்மானம் தீர்மானம் தீர்மானம்	தீர்மானம் தீர்மானம் தீர்மானம்

* * * — [நீதிபதியுழை.] இவ்வாறு பாயிப்பாப்பாது எம்பெருமானுடைய குணங்களை அறிவதற்காகவோ அல்லது போதனைக்குவதே பாயித மென்றிருப்பதில்.

“பாசத்தடை அகழாமடிபடத்தாய், அந்தம் கடந்தாறும் பிறையாடையு
யான அரண்புகடத்தாவிஞ்ஞாந ஐயம்மெக்கு அறிந்தியன்ருே நான்?”
என்று சொல்ல சொருங்கினுள் சகாவத்தி திருமாளுசொந்த மதியாரே எதி
ரிடப் பவதுடைய தோன்விரை நகையுடைய துணிந்த மனத்துக்கெரிய
திராமயிராதுடைய திருமுகம் வளங்கி, [அதாவது, அதுமயிரப்போதே
அவதுடைய வீர சரிதவகைக்கென்கெ போதுபோகெ] மயனா நிகத்தியிருக்
கும் வளரிகம் கடன்போதே பெருகிக் கொதுகின்ற வளங்கித் தொழியுக்
கேயும் என்னுடையிற்று.

கந்தையின், “காட்டை” என்ற கதாசாத்திரம் ‘காந்தகாட்டை’ என்றும் பாட
 நடைபாடாகவும், காந்த என்ற பரபாசம், பரபாசமே மனம் கற்பிக்கவேண்டும் என்ற
 படி வரவேண்டும்.

திரைப்பட நடிகைகளின் வீடுகள் காலம் பிழை:—

41[திருவாய்மொழிகளால்] பேர்வழியேயாவாது. நான் புகழ்விசைத்த திருவடையுடைய அங்கத்திலேயும் போக்குவார், புன்மையாவதற்குத் தன்னை நான் வைக்கவழங்குமேயாதெனப் போது வினாதினார் தயங்காமலாகியதற்கறிந்தே.”

பேரே தந்தருளும்" என்பது ஆறுதிரையடி யருவிச்செயல். இக்கருத்தப் பொருளிய ஆழவான் ஸ்ரீவைகுண்டத்தவத்தினே — "யுகபுரிமேவ வயி மிணை வணை ஐனா? ஹெயூ ஹென வணைகைததுவெதா? | து வெளையிதூர வயா திதிவாயுதா தது வென வெனததெவவணைவூ ராநீகனொவதி உயி சனெதவ பதி குரு? தந்த தந்த பவிரப பிணை பவவந்தம் அஃபிசதா, தம் கோவந்திர இயாதிதிவாயுதாந் னது வலா தேவவாயி உயிசொவதி." என்பது ஒரு சிவாக மருகிச்செயலா, அந்த வந்த பவிரப ஒரு அடிவானக் கைக்கொள்குதித்த, சித்பவாநிவரிக தன் வனா பெரிய திருவாயுமொழிக்கக் கைக்கொள்குருகொக்பது இத்த சிவாகத்தின் கருத்த.

மாதவனாகு வந்தகிடத்திக்கு வந்திவையிடு வந்திவ;— "மிடடடி. அருவிவிருது போக்குகிவ்வையித்த போக்குவது, குருநி வந்தம்; குருநி மாணம்; "மேல ஆதிப்பாதிவ; இவ செவத குந்தக்கிவப் பாக்கக்கடவ தோ? குந்தக்கக்கிடிவ் விபுதிவா விடவேங்கவாராதோ? பொதத்தது வீ? வந்தும், அவருக்காப பொதத்தொவென்று மித்தி" ... (௧0)

மாதவன்பால் உடையவன் : தீதவந்தியுதாத் *

ததிரிவாயித்திப்பத்த * குதவந்தியுதாத். * (௧௧)

உடையவன்	ஆறுத	தன் இவ் ஆ	{ வலுவந்த இத்திருவாய் தத { வெழிவாயித்தின்
மாதவன் பால்	{ வலுவந்தருள வந்தெரு வன பவனின் (பதி யுத்தாச)	இ பத்த	{ இப் பத்தப்பவையின் யு
தீத அவன் இவ் உதாத்	{ தாத வேந்தவையின் பத்த உதாவிவரு த்த, அடிவருவாய குந்தக்கிவப் பாததக் கைகிடபொழிதக் ஆ தே இருவகைக்குந்த லும் வந்தெருவகைக்கு இவ்வெவப்பாத பெ தேதவாத்	தத வந்த	{ (குருகுமாய) அறிவித வந்தவந்த
		பிணை	{ பிணை பித்த வந்த வந்தவந்த.

*** — [மாதவன்பால்] இத் திருவாய்மொழியை ததவந்தியுதாத் பிணை இத்த வந்தவந்தத்தின் வந்த ததவந்திவந்த வந்தவந்தத்தின் வந்த உருவந்திவந்த.

இப் பாதகம், தீத அவன் ததம் வந்த குந்த சொந்த வந்தம்; குந்தம் வந்ததே குந்தத்தின் பொருள். குந்த விதவந்தத்தின் குந்தவந்தவந்த சொந்தப்படுத்திவந்த, அதாவது — வந்தவந்த ததம் பாதவந்திவந்த வந்த பெருவந்தத்தின் இவ் வந்தத்தின் ஒரு தீதவந்தவந்த மாதவந்தபாத் உடையவந்தவந்த ஆறுத வந்தவந்த. பாதவந்தவந்த இத் திருவாய்மொழியு

பாயேவருவ எம்பெருமானும் பாயநாதான ஆழ்வா தாமும் சூற்றமறிஞக் கின்றவையாகச் சொன்னவத. இது ஆறுபிரபங்குகள் பின்னால் அநுபந்த நிலையாகும்.

இவ்வேட்டைச் சிவநாதனாக அருகில் செவ்வாயும், வங்குமென்பவனின்; ஏறிலையிலும் என்ன இவ் பிரபந்தமாதல் சூற்றமற்றதாய்ச் சொன்னபொதே பாயத்த பாயநாதனுக்கும் பாயத்தந்தாயுக்கும் சூற்றமிறையம சொன்ன தாயே தெரிவிசை; அவை தனிப்பட்ட சொன்னவையாக; ஆகவே "திவ்யசுந்தரம் இன்றி" என்பதற்கு வேறு தாத்பரிய மிகுந்ததற்கு; அதாவது — "யாதவக் பாய நிதவயின்றியுரைத்த" — எம்பெருமானுக்கு இரங்குவையான சூற்றம் அம்பாவிதமாயினும்; தன்னுடைய மென்கமையப் பாயத்த ஆற்றித்தவின் கூறினதல், ஆற்றித்தவின் தீர்த்தவையையப் பாயத்த தான் மூதங்கெற்றல் என்பதே இவ்விரங்கி சூற்றம்கூறல் எம்பெருமானுக்கு இவ்வென்பவதல் சொன்னவியப்பத்த என்ன, 'எம்பெருமான் ஆற்றினைக்கு வாயினல்' என்று சொன்னததான் இது. " " " " " " " (24)

ஆறு திருவாய்மொழி உரை முற்றித்த.

ஆழ்வாசெம்பெருமானுள் தீய திருவாய்மொழி என்னும்.

ஸ்ரீ.

ஆழ்வா நிருவாயமே சாஸம்.

நிருவாயமொழி முதற்பத்து
ஏழாத நிருவாயமொழி — பிரனித்துவாத.

அவதாரிகை.

— — —

மேற் நிருவாயமொழியில் எம்பெருமான் ஆராதனைக்கு அளிப்பதற்கு, மிகவும் எளிதும் எளிதானது அருளிச்செய்தார். ஆராதனை அளித்தாடுகின்றதும் ஆவாயம் இனிதாயிருந்தானே ஏ லேஞ்சு பொருத்தம்; உலகின்பவர்கள் சாம் இடத்தென்குபொருத்து. பெருமையுடைய ஆராதனைக்கு எளிதானது விருக்கெட்டே; இத்தொடரம் அவையுடைய ஆராயணம் எங்கு இனிதாயிடுகின்றது என்பதனைப் பயனிலையுடையது. அப்படியே எம்பெருமானும் ஆராதனை அளிப்பதற்கும் ஆராயணத்தில் காண்பதற்குப் பிறக்கென்குபொருத்த உட்பதனை அகித அப்படியே உட்பதனை இந் நிருவாயமொழியே எழுதிச்செய்தார்.

“பெருந்தகையாடையாடத்தொடர் இடக்கு இடபே பிரவாத ஸ்ரீவக்ஷாநம் ஆதாய நிமயகுறே” என்று அருளிச்செய்தார். “என்பதையாடத்தொடர் பருமிச்செய்த. தன்னுடைய கையாடத்தொடர் எம்பெருமான் தன்னுடைய பாதத் தாக்குத்தொடர் அப்படியே உட்பதனை விருப்பமுடையாடுகின்றது என்பது அநியோகத்தொடர் இது அருமிச்செய்தார். “இப்படியும் இத்தொடர் எம்பெருமான் அவையுடைய உட்பதனை” என்ற பொருள் இடத்தொடர் உட்ப; “எம்பெருமானுடைய இனிதும் உட்புடையதன்” என்ற உட்பெயரில் மாத்நொடி இது ஸ்ரீவக்ஷாநம் இடக்கு உட்பதன் என்பது.

இதற்கு எம்பெருமான் பட்டினமுடைய வேதாந்ததென்குடையது இவ்வொரு ஸ்ரீவக்ஷாநம் உட்பெயரே, என்யின, — பட்டின ஸ்ரீவக்ஷாநம் உட்பெயரே, “என்பது தானே” என்று அருளிச்செய்தார். “இப்படியும் இத்தொடர் எம்பெருமான் அவையுடைய உட்பதனை” என்ற பொருள் இடத்தொடர் உட்ப; “எம்பெருமானுடைய இனிதும் உட்புடையதன்” என்ற உட்பெயரில் மாத்நொடி இது ஸ்ரீவக்ஷாநம் இடக்கு உட்பதன் என்பது.

[illegible][illegible]

ஆக இவற்றுள் எம்பெருமானாடைய டாகுள் எம்பெருமான்தானாகும் பரம
போகவியாபிருக்குமென்பது விவரமும். இத்தகையதான போகவாதியே இத்
திருவாய்மொழியின் தீர்திபா நிதம்பபடுவென்றதென்பது. * தாயகமுதல பரு
பெயருள் & இத்தயாதிகை இத்திருவாய்மொழிக்கு உலிச்சிவபாபிருக்கும். (*)

பிரதித்தயாரா பூசாத்தலாநிஷங்கு *

இதற்கு உதவியாகக் கீழ்க்கண்டவைகள் :

அருவரீர சூழியலாட லத்தையினி

புறநாடுகளில் பணத்தொகைப்பாடு, *

(4)

பிறவி தன்	{	ஆன்மாவைப்போலிருந்து வந்து	அதனை	பாசத்தினால்
அது		தன்மம் மாற்றியும் உயர்வுகளை		
ஞானத்தின்	{	ஆன்மாவைப்போலிருந்து வந்து	அது	பாசத்தினால்
உயர்வு		தன்மம் மாற்றியும் உயர்வுகளை		
அதன் தன்	{	ஆன்மாவைப்போலிருந்து வந்து	அதனை	பாசத்தினால்
உயர்வு		தன்மம் மாற்றியும் உயர்வுகளை		
பிறப்பெய்தல்	{	ஆன்மாவைப்போலிருந்து வந்து	அதனை	பாசத்தினால்
		தன்மம் மாற்றியும் உயர்வுகளை		

■ ■ ■ [பிரதித்துவர.] எம்பெருமானுடைய பேரப்பாதுகாப்பு ஆதலால் நாம்
தமது திருவுருக்கத்திலும் முடிந்த அனுபவித்த அதனை வாய்க்கிடையா உதாரண
யே பேசுவதற்குமுன்னே, இங்கனம் பரம பேரப்பாதுகாப்பின் ஆதலித்த

அதற்கிடை அரிவனாடுகுந்தம்மை 'மெய்யை' எனப்படும் சொல்லையிடு
மெது. அப்படி அதற்கிடை எத்தியதனானது எத்தியைச் சொடுத்ததற்குத்
தன்மை 'மெத்தம்' என்பதனும் சொல்லையிடுமெது. இத்தான் உபாயநவம்.

[அடியைத் தீர்ப்பாதி] ஸாண்டகமுடிவானதுவிருக்கு விருப்பத்திற்கு
அவ்வியை பாடி பாயேஜனாயகை பற்றி நிந்துகூடிய விஷயத்தின் பிறகு
பாடாது செயற்குணமவன்; அப்படிப்பட்ட அடியார்களை வாய் விடையினினை
கொண்டுபோய் மட்டவனம் காட்டுவதென்பதாயுடைய இவ்விதிகளின்கருதலும்
எடுத்தபேரகாரம் செயற்குணமவனென்றபடி.

[எப்பால் வளங்கும் தீர்ப்பாதி] மன்னுதலும் விண்ணுதலும் முதலான
எல்லாவிடங்களிலும் வளவாதற்குமே உடர்த்தி பெற்றிருப்பார் பன் உண்டே ;
அவர்களைவளவாட்டும் ஆகாத குணத்தானே வெந்த அவர்களுக்கு எவ்வ
விடம் மேற்பட்டவ னெனவென்கொண்டுவளவா நினைப்பினினை நிம்பவன்,
இப்படிப்பட்ட குப்பயர்க்குந் தமக்கம் இத்தகையதேயும் அதனை வென்றவ
மறைத்தவர்கொண்டு கோபாக்குகனாகுபத் திருவவதரித்தவன். (௨.)

ஆய்கொழுந்தல அல்லாபுணடயன்னும் *

மையபிழைநா என்மொழிக்கச்சொந்திய *

ஐயமுறைப பகுதிபகுதி * என்

மையபிழை மய்வகத்தேனே. *

(௩)

ஆய் மெது { இடையர் திவ்வான கோ	தல அமுத	{ பரிசுத்தமான அங்குதம் பேசுந் தானுமான் பெருமான
த்த ஆய் { மரத்தெய்வமுமி		
அவர்கள் { அவகிடைபன்னானே	பகுதி பகுதி என்	{ இடையருமே அதபரித்த என்னுடைய
புறம் உன் { (மென் னையர் என குற		
ஐய { விவகத்தித்தான் அக	மையம்	{ பிரிவினிக் காசியமாய் கருகின்ற
புறம் { புறந்த		
மரமும் பிரினை மயர்க்கொய் உன்னுதல	நிமி	{ பிரிவினிகுதல்களான த மெ
என் { என்ரு விதேயநூல்		
மாமிசம் { மயிவாய்ப்பன் ஒய்பெ	மயவ அதத்தே	{ அங்குதத்த பேசுகின்றென்குடே.
சொந்திய { ந் மகனாயுடைய		
ஐய { ஐய		

*** — [ஆய்கொழுந்தல] முதற்பாட்டும் பாயேஜனார்தபார்க்கான கோ
வர்களை நிமித்தநா, இவ்வுடைய பாடும், அடியப்பாயேஜனார்தபார்க்கான விஷ
யத்தின் எம்பெருமான் இதுக்குடையவை யருளிச்செய்தார்; 'ஆ இவ்விரண்டு
வருபாயினே நீ எந்த வருபவைச் சேர்த்தாய்?' என்று ஆழ்வாரார் நிமிர் கேட்க;
'நான் அடியப்பாயேஜனாரை அவனைப்பற்றினேன்' எனத் தோ சொல்லமாட்
டாமல் 'அவனை அதற்கித்துக்கொண்டே இருக்கச்செய்த நினைதான்' தன்
கையிலே எழிந்துபோய் பெற்றவன் நான்' என்கொடுத்தே.

தீயப்பாட்டும், ஆய்கொழுந்தலத் தன்னுடைய நினைத்தநா; அப்
பேர்தே அவனுடைய மயக்கெய்க்குந் நினைத்தநா, திருவாய்ப்பாடியே

தங்கு' என்ற முயற்சிப்பாட்டிலேன் என்க. இவ்வந்தம்மொன்றாய்
இவ்ரு "புறங்கிதகப் பொதினய" என்றதிக் பொதினம்.

தாயமுனைப் பதவிப்பதவி = தேவன்முன் நாம் அமுதமானது பல நிலம்
உள்ள அபேஷித்திருக்குமாதான் அபயமுப்பட்டதன்மாத் பசுவத்திஷயமுமென
அமுதமே தாயமுமுமென. இதனை தூயமுமி என் மாயப் பிறவி மயங்கதத்
தேவனென்னுமிதது.

மயங்குறவுகளை மனத்திடு மனத்தினால் தள்ளிவை
உயர்வுகளைப் பெறும் ஒன்றாகக் கொள்ளுதல்
அவ்வியலுறவுகள் குறிக்கெழுத்துகள்
தூய்மைகளை காங்கெழுத்துகள் அறிவேண்டு.

(10)

மயக்கு அந்	{ அஞ்ஞாநம் தொழையு யது	ஆதி மோனம்	{ முந் தியையுந்
என் மனத்தே	மனத்த மென்றுமே	என் துரை	{ (தன்னைப் பெறுமாத) எ னக்கு துரைமை மின் சித்தவனா மெயெரு மனை
மன்னினான்	{ சித்தவனாகு செயல துய்	என்	அருமன்
உயர்விறையே	{ (எனக்கு) துறையத்தி உணர்ந்தியைய நாத	என் சொக்கி	என் குறையத்தொக்கி
தரும்	{ குறித்ததாயும்	கொடுகெடு	கிடக்கெடுகெடு?
தன் மய	{ அழகிய தேஜோவையுந்		[கிடக்கெடுக்க.]
நகரநய			
அயர் துன்	{ மதயினமாத சித்தவனாகி		
அயர்வன்	{ அனக்கு		

[illegible]

அந்நாடுகளில் வாழையோடு போகப்பெற்றதன்மையே 'இனி ஒரு நாளை அது குறுகியதாகும்' என்ற எந்தைய நம்பத்தக்கது என்று நினைக்க இயலாது. அப்படி விருத்தியாகி "நாளைக்கு இன்னும் உலகம் வாழத்தக்கதே" என்ற சொல்லி வந்தவர்களை நம்பிவைத்து அதிலிருந்து தங்களுக்கும்படியான வளத்தையெல்லாம் திரும்புவதும், இப்படி யெல்லாம் வளப்படுத்திக்கொள்ளத்தக்க பங்களிப்புகளையும், அப்படிப்பட்ட வளத்தைப் பயன்படுத்தும் அளவிற்கும்கூட ஒரு நாடாளுமன்றம், எவ்வளவு இலாபத்திற்கும் தன் தானியை ஒப்பிட்டுப் புரையிட்டுக்கொண்டிருக்க முடியுமோ அதை எவ்வளவு துறைமுகத்தோடு கிட்டுக்கள் ? ... (7)

[illegible]

“தனது நாணய வாகனங்களை கருவாண்டுக்கொண்ட வந்ததற்கு 1 ஆய
 வருஷம் தனது கிணங்களுக்காகத் திருநாள் - தனது சமயம் அப்பதன்
 குரானினை மறந்ததே, சிவமாத் அபரமத்தன் சிவன் திங்கோதி சந்திரன்.”
 எந்த மூத்தரன் வகையின சிவமாத் தனது பாரியோபகிஷ்டராய் மெட்
 தர் எந்தது சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு மூத்த என் உத்தியிக்கும்
 உடனாக மூத்தவாட்டாந்தரத்தினே, பெருமான் என்னை உத்தர சித்தமாய்
 “வாணம் கோவியிஷ்டாதி” என பார் இதே உடனாக உத்தர செந்தியிஷ்டிதர்
 உத்தரத்திஷ்டிதரன். 2 உத்தர மெய்யானது வன உத்தர இத்த சிவோய்
 அத்த பாரியோப பாரியாதனை இவ்விருந்தான் இப்படி உத்தரத்திதரன்
 பன்னாறு மெய்யானது, பாரியோபியோ பாரியாதத்தினன் இத்த சிவோய்
 திந்து இவ்வாறு மெய்யானது உத்தர வகையானது கிணங்களுக்காக அநிய
 தந்து.

இனி, இப்படி அடையாளங்கள் அளித்ததைப் பாலித்தீனியர்கள் மூலமாகவே
 ஸ்ரீலங்காவிலிருந்தும் கிட்டுவதற்கும் வழிவகுத்தது எதற்கெனது? எந்த நேரத்தி-
 லிருந்தும், இவ் வேண்டியிருந்ததாம் உருவகித்தேன்—

யாளுப்து பெயர்ந்து என்மித இந்தப்பலகைதில் எடு முப்பத்தாறுப
படி விபரவிபராததில் ௨ அந்நியம் மதனாக வர் ௨ என்மித இரக ப்மோகம் உதா
தலிச்சுப்பட்டு என்மிததலக விளக்கப்பட்டுள்ளத. தமிழகியிதம்மெததம்
குளியிதம் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ள பதவததிலுப பூர்மோகம்வித அலவிடத்
தனா பன்மி —

¹[நான் ஞாபகத்தில்] ‘அப்போது யானை வரே நாயன் காசுதான் வ’
என்று இந்தக் குறந்தம் உட்தன் செயலுதற்கு மேற்பட்டிருக்க
என்றும் பார்த்து இத்தகைய பன்னியாதித்தயுருத்த’ என்றும்.

இங்கு "இந்தக் முடிந்தல் நடந்தல்" என்றுகூறியது, [இந்த வாய்ப்பத்தில் நிறைவுபெறக்கூடியவற்றை மேலே விளக்குவது.] இவ்விடத்திற்கு அருமையான பெருமையுள்ளது—

* அப்படி நானும் வர ஊரகர்த்தா யானும் வர என்ரு அர்ஜயன் இரு வரையப்படுநீ அரத்தமருளினின்பெயரு நூற்ற நூற்றதம் இத்தபாதி

என்றெழுதிவைத்திருக்கிறார்கள். அதன்கீழ் திவ்யபாபந்த விபரத்தின்படிவருவதில் பூருவாசாரியருக்குத் தீர்மானமாக உத்தேசம்வந்திருக்கிறது. ஆகவே அந்த அடிப்படையில் அந்த அடிப்படையில் தீர்மானமாக உத்தேசம்வந்திருக்கிறது. ஆகவே அந்த அடிப்படையில் தீர்மானமாக உத்தேசம்வந்திருக்கிறது.

பாசாயெய் ஸ்ரீ வேலித்தாறுத் தாய் விபாகியாறெழுதிருந்த மருத்த நின்படி இஃக சிவாசைத்தாய் மேற்குறித்த உபநிஷாதிடத்து அருமபதய காமயமயி அகவித்யாவே அகவித்த விபாகியாறத்திடவர், வேத வித்யா விபாகியாறத்தாய் பூசாரிய ஸ்ரீகருணை அகவித்தியை வேத கந்த வித்திடவர்.

இனி, எட்டில் அருமபதயாவை எழுதிருப்பதற்கு என்ன சிறி சொல் எடுக்கலாம்? "இந்தை முடித்தல் உத்தம் வேண்டுகு வேண்டி இய்யம்" என்ற எட்டுப்பயத்திற்கு வேத காமவித்யாவே பொருள் சொல்லக்கூடும்? என்ற வேத பிப்பவாறெழுது இனி காமதான முகாபெய்கின்றது. — கம்பாத்தயத்தின் சிவ நிழல்சொதலிவ உராராம மெலாசைவ மதபடபுருப்பத அகவரு மறிவர். என்ற, குந்த இப்பாதி பதங்கிவ என்ற குந்த கந்தம், கந்த தோத்த இப்பாதிபதங்கிவ கந்த தோத்த கந்தம் இப்படி மதபடபுரு கம்பதறித்தகருமிரும. [இது கரு? தீர்? என்ற விவரம் தனிப்பட்ட து; அகவித்யை இப்போது அபரணம்.]

முதலாவதில் தன் ஸ்ரீவேலித்தாறுத் தாய், ஒருவர் எழுதித் தத் சொல்லும் மதபுருகம் எழுதவும் இஃக இப்படியே பெருமபதய எழுதி கந்தவின் முன் உதாற்றித்த எட்டுப்பயத்தி "இந்தை முடித்தல் உத்தம்" என்றிருத்தது. எழுதயவாக்கு எழுதித்தத் சொல்லிவந்தவர் இந்தக் கம்பதத் ததாய் உராராமபுருப்படி இந்தக் கந்த சொல்லுத். எழுதபெரு கரும "இந்தை முடித்தல் உத்தம்" கந்தபுருமிவத்தன், அகபடபுருத்த மதபுருகம் எழுதிவெல்லாவினது 'இந்தை முடித்தல்' என்றும் அகவித்ய விவகியெய்வது "இந்தை முடித்தல்" கந்த எழுதிவிட்டார். இவ்வகியெய் ஸ்ரீவேலித்தாறுத் பாதிவிட்டார் அருமபதயாவைக்கு இந்தாவை பாடல் சொல்ல ஸ்ரீவேலித்தாறுத் மேலத்தயவாக அகருத்ததங்கி அக விவகியெய் பெருமிட்டார் அகவித்ய விவகித்த ஸ்ரீவேலித்தாறுக்கும் அபகியெய் எழுதிவிட்டார், வேலித்தாறுக்கு முற்பட்ட தன் ஸ்ரீவேலித்தாறுத் கம்பாதித்தய பாதித்ததில் இந்த தயவ புருமித்த.

இப்போது யார் எழுதித்தயுதிய பாடத்தில் அத்தம் கரும பொருத்த வதத்திவ, சிறி பூப்பத்தாருவிவபுருமிவ இந்த சிவாவை கந்த அகவித்திக்கு உதாற்றாவை எதிராவபட்டதே அகருத்தம் கிவ் பொருத்தயவ அகவித்ய கிவ்ந்தது. "அத்யமமதவக் கம்" என்ற முகங்கிவருத்தருமிவா அத்தம் 'இந்தை முடித்தல்' என்பது இந்தை-இவ்வதத்தியை கந்தபடி, இது அத்ய கந்தபதம் பொருள் முடித்தல்-கந்தயவத்தம், இது 'கே மருகம் கம்' கந்த தம் பொருள் "பாடுகெட்டயெய்வது" என்றே இந்தப்பாறத்தின் விவகியி யாவத்தின் இந்த சிவாவைத்த எடுத்த விவகியிவகிய கந்தயெய்வது? என்ற ஆராயியை முகத்தில் கம்பபுருகம் கம் கிட்டவது அகவித்ய கந்த கிவ்ந்த கந்தவிவகியெய்யபுருகம் கந்தவ, "கந்த இவ்வத கந்த கந்தய கருத்தத்தில் இவ்வகியை கந்தத்திவ, அகவித்யாவை

உத்திஷ்ட மராரித்தன! வத்தமயம் தமையத்திஷ்ட." என்பது. திரைநு
மொழித்தாழ்வும் எம்மே யங்களுக்கு விபாக்கியவாற்றிம்,

"விழாவிடுஞ் சாரணது விழாநாதிசுரையவனொன்று
தாரணதுஹுது ஹாரணமாயது விழாது, உன் பூவனகுதவதி
மொனணது? சிவன தவனாதுவதி! உதி விழாபடுத மொனணது
ஹாபூவனாது! மொனபதகாடுத விழாதகாமொ சாதிநாவின!"

எம்மே வாக்மியம் உன்வன. இக்கு ஸூகிம் 'மொதகாமெ விக்கித்தழுவெ
ஹிநாவித்' என்ற வாக்மியம் தூயவாமினா உன்வன. விவாதிதாழ்வியன்
இவையினாழ்விய நிருக்கணவனாத்திபழமென சிபுபடு, தான் வந்த ராதி
வந்தத யந்த 'இவியினாழ்வியபந்த மொனணவன வன்வ மொனபுரிதாத்தான்
மொனொ!' என்ற குக்கியபடுதற்கு தூயநிததவிட்டான் என்ற சிவாக்கி
யான அவநாதின வனத்திருக்கிறான்; இதனாகிற. இதற்குமேன் 'மொதகாமெ
விக்கித்தழுவெ ஹிநாவித்' என்றவன் வாக்மியத்திரு என்றமொருமென்வ
பனாத்தான் விவாதிதாழ்வியம்

ஹி—சிவியவன், மொதகாமெ—சுருபயப்போது, விக்கித்தழுவெ.—யி
ஷம் சித்திரமாயுக்கடவனாது, ஹித்—ஹுது என்பதானே இது வாக்ம
யத்திரு அனவரும் பாகுத மொனாழ்வியம். இது இவ்வாக்மியத்திரு
என்வ தாதுபரிபயமாத மொனாழ்வியம், இவையினா சுருபயப்போது
விவாதித்தான் சித்திரமென்வ வந்தவனமொனணவனமென, ஹித்தித்
என்வபயமிருக்கிறத? என்ற பதத்திரு இது தாதுபரிபய? அனவனத்தான்
மொனாழ்வியத்திரு இது வாக்மியம் வகித்தரிவாத மொனாத்தரிவாத
மென்வ பன பனாத்தரிவாத விட்டாவிதது, அனவனம் வனாழ்வியத்திரு
காத்தரிவிதின தோனாவிதிவின காத்தரிவிதிவிட்ட புத்தரித்தியம் இவ
யாழ்விய பனம் வனாத்தரி பனாத்தரிவிதிருத்த தருக்கியபடு பதினாத்த
கடமொழித்தரிவ வனாத்தரிவிதிருத்த மொனாத்தரிவிதிருத்த யநவியவன புத்
தரிவியாதி மொனாத்தரிவிதிருத்த தோனாவிதிவின பதிபதினம் இவயாழ்விய வன
மென, ஹுது அனவன் அபயபதிபதி இது வாக்மியத்தரி அபாநாவிதி
மென்வ சிவாத்தரி அனவனமென்வ சிவாத்தரி மென என்வ சிவாத்தரி
இது வாக்மியத்தரி தரிவிதி ஒரு குக்கிய விட்டாத்தரிவாத. அனவனாத்தரி
மொனாத்தரி தரிபயத்தரிவாதமொனாத்தரிவாத இதனவன யாழ்வியவன்வனாத்தரி
யாத்தரிவ வன்வன விவாதிவிட்டது. இவியென் அபயவன் சுருபயபுருக் விஷ
யக்கிவ வனியாழ்விய வனாத்தரிவாத! சிவன் வனாத்தரி புத்தரிவாத மொனயபடுத்
திபயபுருக்கி, 'மொதகாமெ விக்கித்தழுவெ ஹிநாவித்' என்ற வாக்மியம்
என்வத்தரிவாத மொனாத்தரிவாத? என்ற விவாதிதாழ்வியம்?

இது அபயவன் விவாதிவிதின; யாத்தரிவ வாக்மியத்தரி சுருபயபுருக்
வன் இவன் வன்வன, 'மொதகாமெ விக்கித்தழுவெ ஹிநாவித்' என்ற

அடைத்த	பணித்த	ஆரீத்த	ஆரீத்தினாரோ
தென் குருடர்	{ திருவாய்மொழித் தூதர்	இ பத்த	இந்தத் திருவாய்மொழி
உடையோன்	{ உருடைய	பொய்கை	பொய்கை பரிபந்தகன்னை
யிடைத்த	செருங்கை	உடைத்த ஓடு	{ உருட்குடைத்த ஓடுமயடி
சென் தெருட	சென்மயைமயை	வீட்டு	செய்தியை.

௧௧௧—[அடைத்த வாய்மொழித் தூதர்] இத்திருவாய்மொழிதானே இது எந்தவர்க்கு
 துடைய பொய்கை பரிபந்தகன்னை வேதத்துமென்ற பகைவொன்றித் தங்க
 உட்குறைய. மதுமயை பருகியதுமென்ற இத்திருவாய்மொழினை பெருங்
 கடலினை விழித்தாற்போலே உளவொன்றே இடம்பொருள் புதித்தும்படிபாச
 மதுமென்றவர்க்குத்திருத்தாழ்வாய்க்கையினித்த திருவாய்மொழித்தாழ்வாய்
 யான எம்பெருமானை வடிவனின்ற எம்பெருமான் அருளிச்செய்த சொந்தெரிவு
 வாய்ந்த இத்திருவாய்மொழிதானே வேயகன் உடைத்தாரும்படிபாசனும
 எந்ததாயிற்று. -- ... (௧௧)

மூலத்திருவாய்மொழி உரை முத்தித்த.

மூலத்தொம்பெருமானுள் தீயத் திருவாய்மொழி உரை.

ஸ்ரீ.

ஸ்ரீயர் திருநாடகமே சாணம்.

திருவாய்மொழி ஐதர்ப்பாநீரில் இத் திருவாய்மொழித்தான் பகரும்.

—

பிறவிபற்று நீக்கியவரில் ஸ்ரீயர் 1 ருக்கும்
நீராய்வித்துத் தவத் திருவாய்—அவ்வியைப்
பற்றுமலரக் கேளது பகர்வாரைப் பதமே
உதரநிலை வெள்ளமேடு மோலே.

பதவுரை.

உவ்வியே	கெட்டுமே!	பதவுரைக்கு	{ தன்னைவந்த பகர்வாயர்
பிறவிபற்று	கூன்மையுப்பதம்த	உரு	{ உரு
நீக்கியவரில்	{ பகர்வாரைகெடுத்த பதம் பதத்திய	அத இவ்வியை	{ கிஷ்டம் மெய்யுறியுப்ப எந்த { கெந்த
மேல் இவ்வியை	{ பகர்வாரை மதபகிக்குத் உவ்வியை நினை	பகர்	அருளிச்செய்த
அவ்விருவியை	{ தவத்தியை மதம் பகர்வாரை	பகர்	கூன்மையுருகடல்
திருவாய்	எமபெருமைய	பகர்	திருநாடகமே
		அத தவ	{ (கெட்டு) பகர்வாரை எந்த { தவமெய்தமெய்க்கெ
		நினை	கிஷ்டமெய்தமெய்க்கெ

உரு—கூன்மையுப்பதம்த தவத் திருநாடகம் தீர்வார்தமதுபகிக்குப்
பெறுவாரைப் பெற்றவையிடுகையான எமபெருமையுருகடல் ஆகப் பகர்வாரைத்
தவத்தியை திரவியை கிஷ்டம் இவ்வியை மெய்யுறியுருகெய்த ஆகப் பகர்வாரைத்
பகர்வாரைத் தவத்தியை மெய்யுறியுருகெய்த திருநாடகமே கிஷ்டம் தவத்
பெற்றவையிடுகையான (உ)

தாயிடோபதிஷத் கவந்தி.

ஸ்ரீ|| வாழ்வார் ஸ்ரீயர் மூலமே திவ்யானந்தமாயுதம்
திருநாடகமே திரவியுருகெய்த
தவத்தியை திரவியுருகெய்த
தவத்தியை திரவியுருகெய்த

திருவாய்மொழியும், கவந்தியும் பகர்வாரைத் தீர்வார்தமதுபகிக்குப்
பெறுவாரைப் பெற்றவையிடுகையான எமபெருமையுருகடல் ஆகப் பகர்வாரைத்
தவத்தியை திரவியை கிஷ்டம் இவ்வியை மெய்யுறியுருகெய்த ஆகப் பகர்வாரைத்
பகர்வாரைத் தவத்தியை மெய்யுறியுருகெய்த திருநாடகமே கிஷ்டம் தவத்
பெற்றவையிடுகையான (உ)

ஸ்ரீயர் திருநாடகமே சாணம்.

கடலாகத் துற எழுந்தருளுப்போது, ஞானத்தால் நெய்தோயென்றிருக்கும் திஷ்யகாரியவாடிம குலத்தால் நெய்தோயென்றிருக்கும் தோனாசாரியவாடிம செவ்வத்தால் நெய்தோயென்றிருக்கும் துரியோதனனாயும் ஒரு பொருளாக மதிப்பாரே இவையெல்லாம் ஒருதான் தாமதவாராகத் தாமதம் நிறைந்திருந்த பீயிதாருடைய திருமாளிகையிலே தானாகவே வந்த அமுதசெவதருவினானிநெய் வண்ணமாய்த். ஆகவே, பன்னத்தேயோகப் பெருங்குழியே தங்குபிப்பங்கு தரும்.

2. நீர் இவ்வாய் ஒரு வாரியமும் ஆகாத, அப்படியே எம்பெருமானின் திரு வாரியமுமாவது. "மெனாமென விதாநுமி? — மெனாமென அகருமி?" என் பிற்படியே ஒருவன் விருப்பிதாந மந்தொருவன் விருப்பாதலாகவெவையேத விருப்பத்தையுடையதாயினும் என்னாருமே தோவிருப்பிதேய வாகவென்றும்; அது போன்றே எம்பெருமானாயும்.

3. நீர்க்குத் குளிர்ப்பி இயற்கை; குளி வர்ப்பேறி, எம்பெருமானுக்கும் தன்னாவி இயற்கையாய் பிறந்த வர்ப்பேறிப்பாவிருக்கும், "நீரினே நெருப்பும் மெருமாயினே குளிர்ப்பி திருவுள்ளத்தினே அபாத்தத்தானே பிறப்பித்தோம்" என்ற முழுதொப்படி தியை வர்ப்பி வரும்.

4. நீர் கடலாகத் துற ஆந்தவதற்கு நீரே வேணும்; எம்பெருமான் சிறிதும் அளவருகே நெய்யு பெறியேணும். 1. 'தருதபாத்தாயேன் உன் வான்களால் வானினம்' என்று குறிப்பிப்ப பெருமான்; "திருவான வார்ப்பி தருவார்த்துமென வேணும்! வார்தாம் தவ வார்ப்பாகவழி" என்று ஆவந்தாரும்.

5. நீர் எம் திஷ்யப்படி நெய்க்கெவ்வாயும் துமிடவும் உரிப்பாவிருக்கும், எம்பெருமான் படியு மப்படியே, -1. "மெனாமென அகருமி? — திஷ்யமாய் வார்த்து துமிடும் மெனாமென" என்றபடியே துமிடும் தான் குடல் விரித்த மானிதேய விவந்திடு வந்தது புழிக்கு திருமெனம்பெருமான், பண்டவாடகாக்க மெனத்தினே துமிடவந்த துற வடத்தான்.

6. நீராவது மற பண்டவந்தைக் கவையதற்குக் கருவியுமாயிருக்கும்; தனிப்படத்தானே குடக்கத்தக்கதாயிருக்கும். எம்பெருமானுக்கும் உபாபத் தம் உபேயதவ்வாய் திரும்பி ஆவாரங்களுக்கே, எம்பெருமான்க்கொன்றே வேறு பண்டவந்திப்பித விருப்பவாரும் எம்பெருமான் தன்னையே வ்வைய புரு ஷார்த்தவந்த கொவ்வரு முன்னகைய வரும்.

7. அன்னம் முதலானவை தமக்குப் பூரித்தினை வந்திக்கும்; அந்நாத, வாய் வளி மிழந்து நேர் பால் முதலியவற்றுக் நெய்ததானாம் பன்னாணம்; நீராவது அப்படி பூரித்தி போன்றதாயும் வந்திவ்வாடாத; நீர்க்கு நீரே வே

1. பெருமான் திருமொழி 6-1.

1. திருப்பாவைத் தனிப்ப, பப்ப அருவிச்செய்தது.

ஆக; அப்படியே சாபெருமா ஊக்கும் திரிதிதிமேய்பாது; ஸ்ரீராமன் ஸாத் ஸாதும போதுபோகவந்திது; "தருவன் ஈன வாரியே" "அடியென் சொழ வத்தருமே" என்று திரைத்திரிதப பெற்றே திரைவையே.

3. தேர்தல் உண்மையேனோ இல்லையோ என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கு, அப்படித் தேர்தலுக்கு அனுப்பப்பட்ட எம்.பி.யுடைய அங்கீகாரம், உறுதியாகக் கூறும் எம்.பி.யுடைய வேண்டுகோள், எம்.பி.யுடைய தீர்மானம், "உள்ளது" என்று உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்."

9. கோவ்வூர் பத்திரிகையில் தாழ்மையிலேயுள்ள சித் தாள் குதலு
பிசுவாது; கஞ்சும சிவபகவதர். கபபெருமதலம் 9 கோவ்வூர் குதலு
கெண்டிதென்னார் தருக் கோதிக்கவனம். கோவ்வூர் குதலுபெத்தலி; ஐம்
கரிபெரும கோதலென்பதும் கவனப்பெரும கோதலென்பதும் கருதல்
கோவ்வூர் குதலெ

[illegible]

11. கனகதண்டியைப் பரிசுத்தமாக்கித் தூய்மைப்படுத்தவே தயார்ப்பதும் உயர்த்துமென்பதும்; அப்படியே நேதாத்தாருடைய அந்தர்ப்பாசியான எம்

20. நீர் வென்றபயன் தனி வாஞ்சுநீர்க்கக் கெடத்தான் போத வென்பது; — “வாஞ்சுநீர் வென்றவென்றே வெடிவென்பான் வானம் ஒழுங்கு மன்னுந் திண்ணம் மெழுவே” என்பது.

21. நீரில் மெய்யாகத்தான் அநிலம்; பெரிய பெயரமாமுட மிதக்கும்; எம் பெருமான் பக்கிதம் பந்தமாவான் இழந்தியேதம் இடைக்கெய்யப் பெற்ற விடுதல் செய்பக ஈனாசெய்தும். 1. “நீரே அடிக்கமலத்தன்னிதும் வான் மின்ன, வண்ணாடி கமலத்தன்னியவன்.” — 2. “பெருவுண் திருமெத்தியில் கெடவனாதா மணிவாயிட முத்தத்தருதும், உத்தம் தானதையப்போதும் வடிவுகண்ணொருங்கென முன் குளிர், கிணம் செஞ்செவ்வாயிடர் செத்த பெருமியைப் சிந்தனைக்கு மனவுகையும், திருவிடுகென்தும் பெற்றியென் எல்லாம் தெய்வகந்தை யினோரைப் பெற்றினே.” என்பன அகடைய பாமாணபு; — பாவநுணர்வனில் மெய்யானில் அநிலதன் வன்மகமெனப் பருப்பா வாய்க்கவாழிவந்தித்தன்கொண்ட.

இக்கொண்ட மத்தம் பன உணவயப் பொருத்தனன் வான்.

“நீயுதாடிவன்னாநீ” என்ற இவ்விடத்த துன்பநிலையப்படியில் — “பாவநுணர்வு நீர்த்தவிடத்தின கொடு போனவா நீரில் தன்மைய புடைபயனுடைப குணத்த” என்றருளிச்செய்தது வான்.

இத்திருவாய்மொழியை ஒத்தத்தருப பனம் பாடுதொன்றம் உறப்பாடாக விலும் இதனை ஒத்தம் தானம் வாய்ப்பு பாடியவன் என்பது விசைஞர். (௨௦)

எட்டாம் திருவாய்மொழி உரை முத்தித்த.

ஓசூர்வெய்யபுராண ஸ்ரீரத் திருவாய்மொழி வானம்.

ஸ்ரீ

ஆழ்வாய் நிருபரவரே நம:.

நிருபாய்மொழி முகம்பந்த
ஒன்பதத் திருவாய்மொழி — இவையுமாவயும்.

அவதாரிகை.

— 1000 —

சம்பெருவகிடத்தில் ஊர்துறையொழுகுவம் [சாந்தியோகப் பாதம்] என்றொரு குணமுண்டு; அதனது, அடியாரைஞ்ஞத் தன்னை அதபயிப்பிக்குமிடத்தில் ஊராதநினைபு பூனூதபயம் கொடுத்தகினைப் பற்றியே பொதலை பொதக்கம் தெரித தெரிதாக்க பெடுத்தனம். அங்கனம் கொடாமல் ஊராரினிய பூனூதபயத்தைத் தவிராதினது அது தாக்கமுடியாதே போகும். இது நூதந்தலகு முதந்தகினியே போதம் உதய உதயம்மொரீங்கியே, பாச, கருமி, மோத எந்த வகையையொழுக வகையென்றே அங்கனம் அதபேயின மானுக்கொழுகும் இது இது பாடல்வகையே தெரிந்தகொண்டபொயப் பெரும் பாடல்கள் தெரிக்கும் முதந வானுக்கென்றும், இவ்வகையே சம்பெருவகையே பொதக்கம் கொதலை பரிமாறுவகையென்றனது; அகித இத்திருவாய்மொழியே விவரமு.

ஊராய்நூதபத்தி — “புனத்தொழுகுவகைத் தெந்த திரிந்த நூதபத்தினை ஊர்த்தத தெந்தருமமுடிக் கது கொருக்குததம் யானோயானி போதுபயபூதபயம் போனை நூதபயம் யானோ கொடியாக” என்றருமித் தெந்த லுக்கினை இவ்வே அதனத்தெந்ததும்; [இதன் கருத்தாவது:—] ஆழ்வாய் “பொய்க்கிந்த லுக்கமுப் பொய்க்க கொழுக்கு மழுக்குடயும் இக்கிந்த நீயும் இயிபாழுகும்” என்றபோதே இவ்வுருப் பரிபூனூதபயம் கொடுத்தகிடையாரினும், இவ்வே இக்கிந்தநினை வந்ததத் தந்துதலயம் கினை அக்கினைவகையே ஊராய் பத்தினை ஊர்த்தத தெந்தகொண்டினினை, கனயான காதாரினொக்கு இடையாய் தாவிடத்தே திரிவிடம் குதமயாரிடம் கது பெருக்குவாய்மொழி, யானோயானிவொக்கு முதநினை போதமயிடயான போருதெந்த போதமயவந்த உடயேயே, பூரிப் பொரிக்கொடு கொடுத்தப பொரிக்கொடு தெந்த வானுக்கினை போதமய பொதபயிக்குவாய்மொழி 1 “ஆந்தான வகையேயே யானோ” என்ற எவ்வுருப் பொதலைப் பொதக்கத் தம் குணமொழுகாதநினைவ் வடக அங்குழியான வகை அக. க. கொண்டவ தெந்ததும், பவந்தபயம் தெந்தகொண்டநியாத கிவ்வரு, கிவ்வரு தெந்ததாய் கிவ்வருகினை அதபயிக்குவதான போதந்த முதந முத கினை கொடுத்தத தெந்தகொண்டபெந்த கருதி அது வந்தகினைவகையே தெந்த கொடுத்தத — சம்பதம்

பாடகன் திரைத் தொகுப்பென்பதென: அப்பாடகனாகிய கிரியைக்கு
கொண்டது, ஆக இப்படிப்பட்ட சேனாவேன வர்க்கென்கொண்டது மனதோ
வையத்தினே தன்னானே வாய்மொழிக்கு வந்தது. உண்டாகி
யும், கருத்துக்கப்பட்ட வையத்துக்கு மேலும் ஆவத்தக்கிய போகி அபிமதம்
கொண்டதென்து சாய்க்குமாயது அவதரித்தானே அந்தரத்தானாய் மேலெழு
காணாமத்தையு மபிமதையு காணாமாய் வையமாயின, வையமாயின
எனினவையக் காடக என்னும் பாடி போக்ப்புதனாய் சனிகனாய் எம்பெருமான்
பிராட்டியோடுகூட என்னுண்டாய் குழைவேனே ஆகும்.

கவையம் திருவிருந்தினர் = கவையகவையமே திருவிருந்தினர் மனதான
துருள்; திருவிருந்தினர் கவையகவையமே கவையகவையம் என்ற போலித்த உப
வதித்தருள்வர் அழகியவையவையம். சனிகனாவையமே பிராட்டி அக
கென்கென்கையு மென்ற துணைபிராட்டி திருக்கோபபதமாயிற்று; பிராட்டி அகையப்
பெற்றதருள்தான் சனிகனாய் என்ற பாட்பா காண்பென்தவம் உதி போலிப்
பத மிக அழகியதே. (௧)

குழைபவையவையமே தோகியவையவையவையம் *
கேழ்வையக்குகியேந்த கேசவனென்னுண்டவையம் *
கேழ்வையகவையகவையத்தான் விண்ணவையகவையவையம் *
குழைபவையகவையகவையத்தான் அகவையகவையகவையமே. * (௨)

பாடகன் குழை வையம் { மீட்பவ அந்தரத்தின் செயல் வையவையம்	தெய்வம் { தந்த அப்பாடகன் குழைபவையம்
தோகியவையம் வையம் { குழைபவையம் வையத்தினே	விண்ணவையம் { தோகியவையம் வையம்
உணவையம் { மீட்பவ	அகவையம் { அகவையம் வையம்
செயல் தந்த குழை { ஒப்பந்த வையகவையமே	குழை { குழைபவையம் வையம்
இடந்த குழை { குழைபவையகவையத்தின்	கேசவம் { கேசவனென்னுண்டவையம் வையம்
கேசவம் { கேசவனென்னுண்டவையம் வையம்	கேசவம் { கேசவனென்னுண்டவையம் வையம்
கேசவம் { (குழைபவையகவையத்தின்) வையம்	கேசவம் { (குழைபவையகவையத்தின்) வையம்
மருபவையம் { வையகவையம்	மருபவையம் { வையகவையம் வையம்

* * * — [ஆழல் பவைய வையவையம்.] தோகியவையம் உதிவையம் பரிமாற்றினே
வந்த திருவிருந்தினர் வையகவையமே வையகவையம் வந்த விண்ணவையகவையம்.
குழை வையகவையம் தோகியவையகவையம் வந்த தோகியவையகவையம் வந்த
தந்த; இப்பாடகன் அதுவே வையம் அந்தரத்தினே வையகவையம் வந்தது; குழை
தந்தவையகவையம் வையம் வையம் [அந்தரத்தின்] வையகவையம் அப்பாடகன்
கொண்டதந்தவையம் வையம் வையம் வையகவையம் இவ் வையம் அந்தரத்தின்
குழைபவையம், 'வந்திந்த வையகவையம் வந்தவையம்' வந்தவையம் வையகவையம்

• • • — [ஒக்கலைவற்ற.] பிரமன் வெளிக் கிரகம் முதலாகும் ஐந்தாவது எம்பெருமான் எனது கொஞ்சியேவந்த புருந்தானென்கிருள். பூதீர்த்துநீயைப் பெற்ற தாயான தேவகியினது உடம்பிறத்தாயை அக்கண்ணொருங்கு யாவ குழிய உயரன், தன்னை கொண்ப் பிறந்த தேவகி புத்திரன் ஒளித்தவன்தனை யறிந்த, அக் குழந்தையை எழு புனார்த்து கொண்துயொருடயை பல அகாற் களை என, அவர்க்கிவ் குழந்தியான பூதீரையென்று அழைக்கி என்னை பெண்ணு குழந்தோடு இவ்வினை இருவரையபாடிக்கு ஈந்த அக்குந் துணிக் கொண்குந் திருந்து கொண பெய்ததாத எனது எஞ்சு நீற்றிய முகையென்கொடுத்தக் கொண முயல், பகவானுள் குழந்தை அவகாங்கிவ் தகைக்கைக் கவகைக் இறுகெடுத்தப பானுந் துதித பாவகையினை அவருயிரையும உறிஞ்சி அவ கைய பேரினாக்கையிடுக் கதரி உடையு எழுபுகளின் உட்கொணாம நீயென்கி யுத்த இறக்குமபு செய்தகன் என்ற கவனது அறிக. [ஒக்கலைவற்ற இப்பாதி.] "மகனாகக்கொண்டெடுத்தான் யான்பாய கொண்க, அகனாகுய்ப் பெண்டாக்கு, மகனாத் தாய தேருதகண்ணு நீயுத்திருப" என்னுய்யுயே பூதீர பெண்ணுமாக்கி என்னுய் விடுபடுகை துணைவத்தக்கொண்கு முகை புண்ணக் கொடுத்தானென்க.

சேக்கிழ் சேக என்பதற்குப் பண்புபாடிய பொருள் உறவர், சேக்கிழ் என்ற மானத்திருப் பேராய, என்னுந் தகை அவன் என்னின யானை அவருக் கொண்பு என்னுந். சேக்கிழ் சேக = சேக்கிழ் பெயராய் என்றபடியாய், "உதயபுருஷெய்யு + செருகியபெயரே" என்ற தமிழ்க்களிக் கித்தாத்தத் தின்பு சித்தந்தத்தக்கொண்கிறாய். சேக்கிழ் கொண்கொண்கு என்றபடியுமாய், திருப்பாவைய யிவ் செக்குமபு [அதாரதிக் பழைய எஞ்சு தெரியுமபு] சித்தந்தக்கொண்ட என்றபடியுமாய்.

வெளியாய் = பாடி என்பதை குறையுபாடியக் கொண்களாம். அவகிடத் துள்ள என்றபு.

தறுதி [கலை] என்ற உட்கொண க்கைன் எனத் திரியு; அகாயிவ் துணை யினவாதவன் என்றபு. இது கொண்கு வறங்கும காமம் அவன் — அருள்: அகாயகையுள் எம்பெருமானிடத்தத் தேவகியைவன் என்ற கொ ணத்திருந் பிரமன்குப் பெயர்.

இப்பாடலுக் கேட்கு என்ற மானவன் கொண்பு. ... (௮)

யாவனென்னெஞ்சினுள்ளான் மறங்குமபுக்கும்குதே *

காவரும்கிலணுந்தானே காவரும்கிலணு * *

சேவனனியெய்வக்கதும் சினைக்கதும் கொண்கும்குதே *

காவரும்கிலணுந்தானே காவரும்கிலணு த்தோயினொள்கு * (௯)

[illegible]

உதாரணம் — [மாடனென்னைக்குள்ளேயே] அதன்மீது கைப்பிடித்து, இரண்டாம்
 க்கு அரிவாறு கையெழுத்து எழுத மட்டுமிருந்த போதிலும் அதன்
 விடாமனென்றோ. இறுதியாகத் சொல்லத்தக்க மதாசுபுடி 'மாபனென்
 நெருத்தெய்யல்' என்ற அதுபாஷாக்கு சொந்த அபிமானம் கிருத்தியம்
 கூட்டி, இது என்ன பெருப்பெயர்' என்ற தன்மையுடன் சொல்லுதல்.
 [முற்றுப் பங்குதான்] என்னதான் இதை மட்டுமே இயைபுப்படுத்த
 பெற இயலாததென்பது! என்னதான் இப்பெயர் அந்தரங்கம் எந்தவாறு

காலமும் கந்த நெடும் மையக்கல் கந்தையையும் எப்பொரும்துண்டிய
படிக்கப் பெரி வதயலிக்குள் நேய மதய்யாதி கீர்த்தனம் அத்தி
கீர்த்தனத்தின் ஆதயக்கலையும் தாவிட்டவழக்கையாருக்குப்பெற்றதனும்,
கைய நேய்யுண் முதலிய பஞ்சபூதங்களும் அப்படியே தாவிட்ட வழக்கம்
பயிற்றுக்கப் பெற்றதனும், தம் பூயநிபயனே கைய நிலையாக்கு
எட்டாததனும், கீர்த்தனம் கிளர்வா பத்திச பூய்யனக்குக் கந்தையா
கையயலிக்குப்பெற்ற.

செயல் செய்வதற்கு விவரமாக "யவந்திருந்து சென்றதற்கும் வேதமென்ன" என்பது; அப்படியும் எவ்வதற்கு விவரமாக "தாயன்" என்பது. நம் முயற்சி பாலே வானம் 5 மலர் எத்தனைவரும் மறந்துவிட்டார்கள் அப்போது உன் அங்கு மாரத்தியமேயல் சிறிய மனோதத்திற்கும் விஷயமாகாள். [தாயன்] இங்கு தாயன்வாயது மனோதத்திற்கு மனோதத்திற்கும் உடையும்கூட உன் எளியதுதன்மை.

புறக்கம் மயக்கம் = தயக்கு என்ற அநீதத்திற்குப் பெயர்; மயக்கு என்ற விபீதத்தினாதற்குப் பெயர், அநீதத்தையு ஐதானத்திற்கும விபீத ஐதானத்திற்கும விஷயமாகி நுபவம் யாதபடி எப்பெருமனுர் தரிசனத்தி லுக்கவர்களை எப்பெருமனுடைய வந்தாநுபநுண விழுதெண் உகந்த உகங் படிவாகநு அநீதத்தினாதமயம் எனகு அநீததொகையுக்க, தித பாத்நு

குதிரைத் தீவனம் விதானங்கள் பலர் கவிதையெழுதிக்கொண்டும் கிபீத
மாதிரி புலங்கூறிகொண்டு, இரங்கல் குகைகளே; இத்தகைய மிகை
வித்தல் மிகை மூலம் கீழ்ப்படி குகைகளையே மூலப்படிச் செய்பவர்கள்
என்றபடி, இவர்களுடையதும் அளவற்றது ஒருவரிடையுள்ளதே மயிபரு
மாதல்குதிரை குதிரையால் தயிங்கு பெண்ட,

[illegible]

கருக்கு உலகநிலையான தோலினையே மூன்றாம் புனைந்தான்; பானையினா
யிருப்பவர்கள் அபிமத விஷயத்திற்கு அகலவாதஞ் செய்பவர்களாகிலே இவ்வா
யினையுதையாக்குப புனைந்தான்; ஆயத்தத்திற்கும் அபிமத விஷயத்திற்கும்
இடமே பிறகு தங்கள் விசிபேயைக்கொள்ளுமித்தனப்பாக்கையாகே தம்முடி
யித ரூட்டிக்கொண்டான்; கோஷ அடியைக் கொடுக்கவாராக்கையாகே திரு
வடிவஞ்சூர் காத்திருக்க — எந்த.

மேன் னுனை ஒன்று மிலதான் ஈ மேன் என்பதைக் கேள்வனக்கொண்டு,
உலகம் பென்ற பொருள் கொள்ளலாம், இவை பென்றதும் உலகம்; ஆக,
இரண்டினையான உலகமாயினதாய் வென்றதாய் தனித்தனியே ஒன்
பொரு அம்சத்திற்கும் ஒபகேகை, ஸமுதாயத்திற்கும் ஒபகேகை கந்தபடி
கந்திசு, மேகம், தாமரை, மலை முதலியவற்றை ஒப்பாக்கொண்டிருக்கேனென
பொன்னில, அந்நாடுபொரு உபயோகம் சொல்லித்தீரவேண்டி பென்பதற்காகக்
கொண்டிருந்ததென்பொழிய, உலகமாயின ஒப்பாக்கொண்டிருக்கின்ற பென்ற,
“கட்டுகாக்கின்றதாயினா நிக் கண்டதக் கன பொய்கை, கட்டுகாத்த கன்பொன்
உன் திருமேனி பொன் பொய்கை, கட்டுகாத்திருக்கின்றதாய் புழுவென்
காம் பெருமபாது, கட்டுகாக்கையாய்ந்ததெனநே கட்டுகாக்க பாருகாதி!”
என்ற ஆழவார்த்தை அருளிச்செய்த அங்குக் பத்திசு, [மேன் என்பதே
கொண்டு, பொருத்தமான உலகமேயினதாய் என்ற முகாக்கலாம்; மேன் —
உலக; அதாவது பொருத்தம்]

- காலினுக்கின்ற காலம் குணக்கலைகளுக்கெல்லாம் *
குணியுணக்கலுந்தானே அழிப்பொடிகையுந்தானே *
பூமிபுலகங்குலத்தோள்க் கொடுப்பவையுள்கொடுத்தும் *
காலிபுலமேனிக்கலுக்கொன்றான் கங்குலினுள்ளானே *

காலினுக்கின்ற காலம் குணக்கலைகளுக்கெல்லாம் * குணியுணக்கலுந்தானே அழிப்பொடிகையுந்தானே *	(அதற்குத்தோன்றின)
காலம் குணம் { காலம் குணம் {	காலம் குணம் { காலம் குணம் {
காலம் குணம் { காலம் குணம் {	காலம் குணம் { காலம் குணம் {
காலம் குணம் { காலம் குணம் {	காலம் குணம் { காலம் குணம் {
காலம் குணம் { காலம் குணம் {	காலம் குணம் { காலம் குணம் {
காலம் குணம் { காலம் குணம் {	காலம் குணம் { காலம் குணம் {

சித்பலத ஒரு பேருக்கருதுவென்றே [இது என்ன சிலம்] என கிவந்தவன
யாம்.

இத்திருவாய்மொழியில் ஒவ்வொரு பாசுத்தாறும் எம்பெருமான் தமது
ஒவ்வொரு அவலவத்திலே வந்த சோத்தவனாகப் பேசியவன, எம்பெருமா
னுக்குத் தம்மிடத்தில அவனவன் ஆவல் இருக்கின்றவனவன் வந்த உதிர்ப்படி
என்பவதாயுள்ளதுமேற் இம்மையுட் சொல்லுமாத்தி என்பதற்கு.

“இவையாய்மொழிப் பாசுத்தாற்று கிண்குப்பஞ்செய்ய, நீயெழல் சிச்ச
றும சென்னிப்பொரும” என்று அகலியப்பது. இது உத்பா, தமக்குப் பாசு
தான எயவத்தில ஒருவன் கிண்குப்பஞ்செய்யப்பெற்ற, ஆசையெழுண்ட
பாரிதூத்தகிடத்திலே சென்னை நூற் திருவடிச் சப்போதும் அவனவன சென்
னிக்ரு அணிபாடென்றவரது.

ஆழ்வார்க்குக்கிடத்த பேசே அவரகவாக்கும் பேருருமென், (௧௦.)

ஒன்பதாத்திருவாய்மொழி உரை முத்திர்த.

ஆழ்வாயெம்பெருமானுட் நீய் திருவடிசென சாணம்.

—

ஸ்ரீ.

நீய் திருவடிசென சாணம்.

திருவாய்மொழி வந்தத்தாலில் இத் திருவாய்மொழிக்கான பாசும்.

—

இளவையங்கவன் தம்மாலில் காணுந்தாற்ற
அவலவக்கள்தோறுமெனெழு - கடைகத்தினப்
பெற்று, ஆர்வத்தால் ஈதன் பேசினசொல்பேச, யார்
பொற்றளி கருசென்னி பெரும்.

பதவுரை

இளவ	{ திருத்திருவாய்மொழி கில அதுபவியப்பெ திருக்குணங்களை	உவந்த ஆற்ற	திருவாய்மொழி பொதக்கப்பொதக்க
அறிந்தோர் அவயின்	{ அறிந்தவன் பட்டின எயவிய	அவலவக்க தோறம்	{ ஒவ்வொரு அவலவக்க தோறம் அவலவக்கினும்
நான்	எம்பெருமான்	அணியும்	{ உவந்த பொத்தாறு பாசு

பாவனைமல் தோன்றல் திகையவையார், பூவாடிமித்தற்போத" என்ற முதற்பாழுவர் பாசொருங் காண்ட.

இனி, பெரு என்பதற்கு, 'பகைவர்க்குப் போர் செய்வதெ' என்ற பொருள் கொள்ளாது, தம்மின் தாம் போர்செய்வதெ' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். எம்பெருமா னுடைய கொள்கைப்பொருளாய்க்கண் அந்தணத்திறம் அச்சுத் தை விளைவிப்பவையானவன், திருவாழியாழ்வார்க்குத் திருச்சங்காழ்வாய் அநி சங்கை கொள்ளுதலும் திருச்சங்காழ்வாய்க்குத் திருவாழியாழ்வாய் அநிசங்கை கொள்ளுதலும் பரம்பரம். செந்திரகூட மங்குலகந்த ஸ்ரீராமபிராணம் தொழ வேணுமென்ற பாடியாத்தியேடு வகுத்த பரதாழ்வாய் குறையெம்பெருமானை பரதாழ்வாய்நாயகியும் இளம்பெருமாளும் அநிசங்கித்தத முதலானவை இவரு நினைக்கத்தக்கவை

ஆஃ இப்படிப்பட்ட திருவாழ்வார்களின் எத்தனை அகவழியையும் தம் திரு வடியையும் அகையருகவந்து தொழுபவர்களே விசுவநாதனும் பரதாழ்வாய் பாவக்கொண்டு வந்தத அச்சுமாளிகையே அகவழியேடே என் கண்ணா தாவித்த என்ருராயிற்று.

(4)

கண்ணுள்ளோர்க்கும் காதல்கையால் தொழில் *

என்னவாவது? என்னினியென்னவோ? *

மண்ணுமகிலும் எரிபுகழ்வாயுமே *

விண்ணுமாயவியிழை எம்பிராணமே. *

(5)

மண்ணும் நீரு ய் எரிபுகழ் வாயுமே விண் ஆம் ஆய் விரியும் எம் பிராண காதல்கையால் தொழில்	{	முதிருவகிய பஞ்ச பூதம் வாயுமே சீராரவகை வருவக்கொண்டி கூத்தகைப் பாய்வின்ற எம்பெருமானே பக்தியோடு தொழுதல்	கண்ணுள்ளோ ர்க்கும் என்னதம் வருப் என் இனி யென்னவோ?	{	(அவன்) என் கண்ணுப்படி கூட இருப்பான், ஒன்ற இரண்டு கைத என்னிருதல் கைத கீதான், இவியோன் கைவருகை?
--	---	---	--	---	---

• • • — [கண்ணுள்ளோர்க்கும்] எம்பெருமான் அடியார்களுக்குக் காட்டு நகுத் தகைய எப்படிப்பட்டதென்கும், பாடியாத்தியுத்தர்க்கு முகங்காடவெதபோ ளென என்னவியாவதெனும் தகையக் குறிப்பிடுவார்களுக்கு முகங்காடகித்தகைய யுள்ளதென்று இப்படியாகக் கூறப்படுகின்றது. [காதல்கையால் தொழில்] கண் ணுள்ளோர்க்கும்] காதல்கையாகத் திரிவித தரிசனாட்டாத பக்தி, அந்த கைய பக்தியோடு தொழுதல் அகவகைத கையாடத்தக்கு அப்பாள் போக மாட்டாதென்குப்பன். [என்னினும் வரும்] துஞ்சு-இரண்டு-மூன்று என்ற எண்ணிக்கொண்டியென்கும் 'திருச்சித்திரம்' என்னுமிடமின் தகையகருதித்த தாகக்கொண்டுகொண்டகித்தபன்; 1. "பொக்கையுமாயும் பெரியவந்தும் கருமேர் திரியவாயுமாயும், இவையென்கிரேய பிரெருமியாருக்காரமாய்க்கவே" என்ற

கண்ட கமிட்டியினால் 'இப்படி எத்தனைவருக்கு' என்ற குறிக்கப் பட்டிருக்கிறது. "தன்மையினால் என்னவோ" என்ற அடிப்படையில் ஒரு பரிசீலனை.

[illegible][illegible]

செய்யும் அரசும் என்ற உண்மை நேரடியாகச் சொல்லுகின்றபே
 செயல்ப அரசுமீத தங்குவிடல் என்பதாற்றையென்று, எஞ்சி
 செயல்ப செயல் என்பது தாழ்ப்பியம்.

வெகுநேரம் ! என்னைவரும் உன் கோபத்தைக்
 எண்ணியோம் ? * தினி மென்மையானது ? *
 என்னைவரும் உன் கோபத்தை எண்ணியோம் *
 தினி மென்மையானது ? *

செஞ்செய்து	மாறும்	கைத்தீர	{ தீர்ப்பெனவா குடைய
என்ற என்	{ 2 வினாப் பங்குமையு		{ வரும்
	கடைய,	காணல் கா	{ திருவல் மதமுமவ எக்
உள்ள பெத்	{ உள்ள உதவிவாய் பெத்	காணல்	{ பெருமைய
சூன்	{ சூன்	தஞ்சை	{ கான் அமைத மத்த
எக் செப்	{ கைத்தீரக் செப்தருடி	பொது	{ பொது
மோ	{ கையடையேன்,	கீத	{ 2 கீதம் தெய்வத்
	(கையடிப்பெய்த குடிவாய்)	தொட	{ கீத,
இனி கை	{ இனி கை குடிவாய்		{ (கையடி—சூன் வினா)
குடிவாய்	{ குடிவாய்?		

• • • — [கொஞ்சம் உங்களுக்கு.] “எம்பிரான் தோழன் மடவொருமே!” என்ற விழை தாளுரைக்கனரே மேலகிழுந்து தொழுத கொஞ்சம் சொன் டாக, எவ்வாறாகவது என் னாப்பொதுமத்தானம் பன்னிப் பிசியப் பார்த்த ிடத்திலும் நீ எம்பிரான் கிடையினே தொடர்ந்துமென்று அந்த கொஞ்ச மிரக்கிஞர், சொன்ன வாரிபத்தையுடனே மெய் உங்களுக்குத் தாய் தந்தையர் புகழினே வைத்தம் சொன்டாதென்போன இவருய் தங்குப் பாரவிதேயமான கொஞ்சம் உங்களுக்கு பென்ற சொன்டாமென்று, இவர்க டுடனே ஸ்ரீமத்கதி ளாய்க்கிம், — “உங்களுக்குமென்றே கிபனாக்குத் எருத்த என்னைக்கிம்; இவர்க்கும் அங்கு பக்கம் துறவினாயேனே தனக்கு இவ் துறவிடமென் னெய்கு இவ் தங்கையிடமிட அங்கு பக்கமினே சிந்தையுக் கொஞ்சமாகையே; ‘என்னொருமெனாகம் உன்டானெனாகம் சொன்னவரிட சிந்தையுக் கொளீ ரே’” என்றுமே முத்தந்த கொஞ்சமாகையே உங்களுக்குப் பென்றே யினை.”

எம்பெருமான் பக்கம் வரை சொற்கு வெளி புகை குறையத்தந்தத் துறவினையே போனே, அங்கிடத்தம் சொந்த தமது கொஞ்சம் குறித்தம் 1, “அங்கு கொச்சிதும் உன்டானுக்கெனக்குத் தொழுதார்தே” என்ற விவரமாகவரை பார்த்தத் துறவிட மென்றும், பிறத்தனான இத்தனைய வைக்கப்பட்ட. தோத்தமாத உங்களுக்கு எந்திரத்தந்தம் உறப்பட்ட தெத்தனாத.

உங்களுக்குமென்று என் சொன்னம் — நீ என்ருது துறவிடத்தின்பு என்ருத் செய்ப்புகவாததம்குடே? பேத தருவாக் கு எம்பெருமானுக்கு, அங்கு வையக்கு சிபுக்கி; இனிவரையப் புகவாததம்குடே? என்ற சொன்னனாதே, சிறிதே இரப்பத் பார்த்தார்; “உங்களுக்குமென்றென்போம்” என்ற சொன்னுதந்தே பானத்திரிந்திரே; உரப்பமான அபரம் ததராத இந்நகர் என்ரு அங்கு கொன்னென்மே, கொஞ்ச துறவித்திருப்பத தானே பத்தாரம் எம்பெருமான் என்னுக்கெனது முடிப்பானுதனம் இனிபெரு குறையுமென் பெத்தனாக் கு அந்நெ வெளியிடுமென்று இனிமென்ன குறையின்க் என்ரு.

குறையின்க் = குறையுடனோம். இனிமென் கொஞ்சக்கு என்ன வாரிப் பென்ன, ஒன்று கிதிக்கிஞர் சிந்தையின்க்; என் அங்குக் கெடவனாதே “உன் வேளுகென்முதனாக” என்ரு திருவாயின்கிதித்தியே காக்கிடாததம்குடே என் பன்னி அனல் பார்ப்பதென்தன்கி; அப்போது அங்கு நீ கிடாரே டெய் என்ரு.

குஞ்சம்மெனும் = திருவார்த்தனை உறக்குதம்; இம் சொன் விவரப்பிரவ யாரவே பெருமாதம் தோயொக்கென்பின்க்; குறையத் தங்கு விவரமாக கினைப் பத பானத் கிசெனத்தந்தே பாதனதும், சிந்தையத் கிசெனாத் தந்தையப் பானம் இனித் தன் அனலாட்டானுதனாதம், காக்கிடாததம்குடே என் பன்னித் தானே அனல் தோயாரதனாதம் அந்த வையத்திலும் கொஞ்ச அங்கு கிடாது தொடர்ந்து மென்பிற இவரு கிசெனத்தென்க. ... (ச)

[illegible]

மறப்புகளையும் உடனெடுத்துக்கொள்ளுமா ?
மறக்குமென்று சொல்லாமல் உடனெழுது ?
மறப்புகள் என்னென்ன மனவீரனாகத் தன்னை ?
மறப்புகை வீசி உடனெடுத்துக்கொள்ளுமா.

(60)

மதையுள் குண குணம் துண்ட	மதத்தினால்தான் துண்டாயின துண்டாயின	மதையுள் குண குணம் துண்ட	மதத்தினால்தான் துண்டாயின துண்டாயின
என் உணர்ச்சி என்	என் அறிவு, என் (இ. படிக்குக)	என் உணர்ச்சி என்	என் அறிவு, என் (இ. படிக்குக)
மதத்தின் மதம்	இதன் மதம் மதத்தின் உன் மதம் மதத்தின்	மதத்தின் மதம்	இதன் மதம் மதத்தின் உன் மதம் மதத்தின்
மேல் தாமரை என்மேல்	மேல் தாமரை மதத்தின் மேல் தாமரை மதத்தின்	மேல் தாமரை என்மேல்	மேல் தாமரை மதத்தின் மேல் தாமரை மதத்தின்

• • • — [மத்திய குரலாக] கருத்தியாதை அங்கு பக்கத்தில் சீதம்பு
 நெஞ்சை யீட்டு அங்கு மத்திருத்தாயென்க, தங்கு என் மதவாயை
 உயர் தந்துதல அழகிய திருக்கல்வினாடுகட என்னுமே புத்த
 கைக்கு வினாவினியருபகிலைக்கு 'இனிப பேரோன்' என் திருத்தருதிருத்த
 என் அங்கு என் மதவாயென்கிய பெய்கிரு.

மேற்படித் தூண்களும் கட்டுவதற்கு உதவியளித்தவர்களுக்கும் தூண்கள்
தம் தம்மறிந்திடவந்தன. என் ஒரு சேனாபதிக்குத், சிறந்ததன் என்
அறிமுகமிருந்தானென்று மதையும் என்னிடமாகிறது; அறிந்தவர்களுக்கென்று
வந்திருந்தது. இப்படியாய், என் சிறந்ததொன்றும் சிறந்ததும் என் சிற
வியைப் பெற்றது 'சிறந்த தூண்கள்திரு இடங்கிழை வரவெனத் தூண்'
என்றுபார்த்த அழகிய திருக்கண்ணகரம் குறிச் சொல்லுகின்றதே தன்னைப்
பற்றி வெளக்குவதும் மதப்படிபொம்படி என்னுடையத்தினுள்தே சிறப்பாகவும்
புண்ணியமாகவும் என்னதே மதப்பெயர்?

—தனக்கு கவனம்மின்— பெருகியிருந்தான் கைக்குந்தை
அந்தமருந்தை அதுபயிப்பதே உதவகங்கோ '13 ... (40)

சத்தமாவத தீர்ப்பில் நுபுலனாகக்கொண்டு வரக்கூடும்; அப்பொழுது நுபுலனாகியே; புருஷனாகிய தீப பெருமையா நினைப்பெருமையா; “மேதம் வஸ்யாக்கிரககொண்டு விண்ணுள் பெருமான் திருப்புகழ்மயமாகித்” இப்பாதி.

தன்மனை நெடு ஆய்வகத்தில் அமைந்த மதிப்புப் பெரும் எம்
பெருமையுடைய, ஆய்வகம் நிறுவப்பட்டிருந்த புதியது நிறுவநி
களிலேயே எம்பெருமையுடைய மதிப்பு அதிகம்.

தனம் ஒளிவயிட்டு இரண்டு; சம்பெருமாறும்கிரட்டையகிட்டு இரண்டு; டெவெனா டெவெனெனெயம் நெய்யுமெயவ நெய்யு - நெய்தலை நெய்தலெனெயம் பதம்பதலை சம்பதன் இத்தலாதினம் காங்க.

[illegible]

சத்யமாதர தங்கியிருந்தவர்களை அறிக்கைப்படுத்தப்பெற்றது; எம்பெருமானையுடைய, ஸ்ரீராமசத்யமாதர சிவந்த பாதாஸனம் கையிற் புரண்டு அறிப்படுத்தும் ஸ்ரீராமபஞ்சி பாவித்தம். 'பழனித பகவதனுக்கு போயின' என்று அறிப்பிடுவர் கிணையுடையார். 1. "இன்பத்தையிழந்த பாவிப்பென தாவி விளையே" 2, 'மழியெனக் கிந்திந்ருக் கண்ணின் கோக்கல் தங்கியு மிழந்தேன்' 3. 'புத்திரகங்குலம் பரம் கணகப்பாய் ஆவதற்கு கோக்கியிருந்த' என்பது பெருமை அழைப்பதன்—இவ்வகை பத்தம் பாடலுடைய பொருத்தத்தைக் கண்டுகொள்ள.

வணங்குவதற்காகவேதான் 'மனிதன்' என்பதற்குத் தோன்ற மனிதங்களுக்கு எதிர்த்தட்டாத மேல்சக்தி இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பரந்தந்தங்களுக்கு அஞ்சுகின்றவரு மோசனப்பந்தை சூதாடப்படுகிறது. மோசனப்பந்தை மேலே அடைந்தால் தீயப்பாட்டுக்குப் பரந்தந்த சிறுபாடும்படவந்தித் தெனியும்புத தியபதமேயவரு ஆழமேயவருக்கும் பணி.

தன்னைநாஸ்திகம் எனக் கூறியதன் ஆபாயம் என்னவாம். பெருமான் ஆபாயங்கள் அளித்தனவென்று அச்சுறுத்தப்பட்டு அழகு செழிக்கக்கூடியவனாக அமைந்து நான் அழகுபெறாததல்லவோ. "ஆபாயத்திற்கு அழகுசெழிக்கும் பெருமான்!" என்ற அழகுபெறாதவனாக இருக்க வாய்ப்பு. அகிலம் ஆயும் ஆராதனைகளுக்கும் உயர்ந்தவனாகிய நான் அளித்தே தவிர உயர்ந்தவனாகியவன் படை அளவளவாதவனாகியவன் தான் உயர்ந்தவன்" என்ற வாய்ப்பு என்னவாயிற்று என்பது.

1. பெருமாள் திருமொழி. 2. பெருமாள் திருமொழி. 3. திருநாட்டோர் 5-8-4

இப்படிப்பட்ட கம்பெருமான் விஷயமாக எம்மாழ்வார் வாக்வினையே அடிமை
செய்ததாயிடு ஆயிரத்தினுள் இத்திருவாய்மொழியைப் கருத்தடன் கற்பன்
கட்டு ஞானபுனம் கடைமே வந்ததாயிற்று.

உயி வாயும் கம்பெருகு இரண்டினையாவும் பொருளுகாப்பர், ஞான
முண்டாகுமென்பது ஒரு பொருள்; ஞானம் கம்பெருமென்பது மற்றொரு
பொருள். "ஞானநாயகியாம் செவ்வெருதுகையே செக்குமுனையு" என்
கிறபடியே ஞானவாத பகைத்திறப்பதற்குப்பற்றித்தானே இருக்குமுதலாம்
அது கம்பெருமென்பது கடைமேய் பரிபாடலாக. (26)

முதற்பத்த முதலித்த.

ஆழ்வாயெய்யெழுந்தார் தீயர் திருவாயின வானம்.

ஸ்ரீ.

திருவாய்மொழி முதற்பாதின வாய்மான கருத்து.

—*—

பாற்பாருள் கம்பெருமான் தன்னுடைய சித்தத்தாக் கருகப்பிடுவே
ஆழ்வார்க்கு அங்கிருப்பேயோடு பரிசுயம் வடிவெடுத்த ஞானத்தாக் கொடு
த்த, இன்ன முயிர் வாயும் மறாதிப்பாய்கிடக்கெடுமென்றென்றி அக்காயம்
மறவாய்மொழி உடையிடாத தாமுடைய துருதபத்தினை கிடந்தவாயும்
பன்ன, அத்தானே சிவனாகவாய் தக்கஞ்சுதந்த வுடையான ஆழ்வார்
அவனுடைய திருக்கையான குளக்கைத் தந்த திருவுள்ளத்தினாலே அதுப
யித்து, அவயிதும் தனிக்குற அதுபயிக்கொள்ளுமையான அவையி
னையுக் கட்டக்கொண்டு பெருந்தொழிக்குற அதுபயிக்க விருப்பி அங்கனைய
பார்த்த தயாழ்வாய் கண்ணாத்திற் செவ்வெருதுகையுக் கட்டெய்யான பகைத்
திறப்பதிற் றுளத்தையும் அவையெய்யெருது பரிசுயெய்க்குப் பரிசுயத்
தையும் பரிசுத்திக்குப் பரிசுத்தெய்யான திருவாய்மொழிபுறப்பேற்று, பரி
சுயான அவனுடைய கைகையெருதுமென்ன, அபாத்தக்கைய பொதுக்குத்
தக்கையெய்யான, தக்கையெய்யான கைத் பரிசுயம் கைத்தெய்யெய்யான, கைத்த
ஞானக்கைக்கையெய்யான தக்கையெய்யான, தக்கையெய்யான பொதுயெய்யான
கம்பெருத் தக்கையெய்யான, கைத்தெய்யான கைத்தெய்யான கைத்தெய்யான
கையெய்யான பரிசுயத்தையெய்யான துருத்தெய்யெய்யான, தக்கையெய்யான
பொதுயெய்யான பொதுயெய்யான கைத்தெய்யான தக்கையெய்யான, பரிசுயத்தி
பரிசுயத்தெய்யான தக்கையெய்யான கைத்தெய்யெய்யான துருத்தெய்யெய்யான
கைத் துருத்தெய்யான திருவாய்மொழியானும் திருவாய்மொழிபுறப்பேற்று அவ
யெய்யான பரிசுத்தெய்யான கைத்தெய்யான பொதுயெய்யான, பரிசுயத்தெய்யான
பரிசுத்தெய்யான கைத்தெய்யெய்யான துருத்தெய்யெய்யான துருத்தெய்யெய்யான
கைத்தெய்யான துருத்தெய்யெய்யான கைத்தெய்யெய்யான துருத்தெய்யெய்யான
அவனுருக்கெய்யான பரிசுத்தெய்யெய்யான துருத்தெய்யெய்யான பரிசுத்தெய்யெய்யான

பாதிவசன்களையற் தயிர்த்த அயன் விஷயவன் ஞானத்தொழ்வெய்நீ அயன் பக்கமினே அகல்வாயோளா பத்தியவப பன்னாக்கோமொனத, தமக்கு அயன் மயங்கமதிகையகருகிறுபேரோமே தாமும இத்த அயன்கிணுக்கு அஞ்ஞாநியருத்தி பூர்வமொக ஐஞாபத்தினீய உபதேசாததானே உண்டாகி பஜாத் தினே முப்பிஞ்சுர் முதற்பத்தினு.

— இதற்கு ஆசாரபதருதவ ஞர்வகை வருமாத —

“பாபபுனயின்று வளவெழ னவையாமவன் அனையுளும்பர்வனவாநி பதி மயல்வரும்கனி மனமனவக்கத் திருத்தி மறக்குமென்று கல்சீவிடாதே மன்ன, அயன்பினவறத்தேன் என்சொல்நீ மறப்பினே வெண்ணும்படி தத்வாருளானவன் உடரகமெப்பிரானே விடவெகண்டாய கீழ்வாறு மெக்கிற னற்றகுதவகுபவம் னர்க்குகருக்குமாம்படி விடுகென்று தயாஜ்யோபாதேய தோகருது பரிதவக அயன்புண க்ரமத்தை ஸாலம் பகலத்தாமாக உபதேசித்து ஸாரிதவவதரித்துப பிதழகன னுலித்துப் புறையறக்கவகது அப்ப னக்குஷ்டனய அக்குதமே ஓனகதமக்கீ தீர் புறையத் தகையே கீயரித்து கோகத்தை னாத்திபித்து பத்திவனாக்கருக்கு ஓக்கவமுவனுடைய வேதவக்கு ஸாரிதமயபிளீகமயமுண்டி, தோமுதால் அருமயபுனய ததும், உத்யோகத்தே வினைகனும் மாணும், அவனுரைத்த மாக்கத்தென்கு றுருபகை மலகரவனார்க்ககானே உவருசொயென்கு தாம் மயவற மதீவலகதவி பஜாத்நீயே மெக்கிஞ்சுர் முதற்பத்தில்.” (8)

ஐதவாந் திருவாய்மொ சாரணம்.

பெருமாள்கோயில் பிரதிவாதிபலங்கரம்
அன்னங்கரகாசாரிவர் ஸ்வாமி அருளிச்செய்த
திவ்யாகீர்த்த தீபிகையுடன் கூடிய திருவாய்மொழியில்
முதற்பத்தா முத்திரை.

ஸ்ரீ.

சூழலர் நிருவாகியே சரணம்.

முதற்பத்தின் அடிவாவு.

1. உயர் மன விரைவ் ஈய் அவாவர் சிந்தைத்
நிட லாநி யுறவ் பார்த்த லா கிடு.
2. விடுவின் மின் னீ சிவன தந்த பந்த,
அடக் குவன பெருங்க வம்பெரு ரோர் பந்த.
3. பத்தகட பெயிவரு மகமவுகட ஸாஸிரியர்
சிவக்கர வுறக்கதவாக் தெரக்கோ ஸாஸிரிக்
வசத்தவக் தவக்கத அமரக்க எஞ்சின.
4. அஞ்சின பெய்செயல கிதிவிரு கெய்க்கிவ
கவி யருவாத கெய்க்கிவ சிவன
காடாத வுடனழி வவகியல் வசனெழ்.
5. வசனெழ் சிவக்க வாயோளி தாடுஞர்
வாயோல் கிவியே வாயே தவடாய
வாயோல் சாத்த வாயே பசியத.
6. பசியத மதவ சீடு மனக்கொ
கொக்கா வமுதல் சிவகடல் சிவியின்
தருவ வுறவக் வாதவக் திவகி.
7. திவகி கவயா வாய் வய்வத
கெய்க்கிவ சிவக் வாயோடு பெய்க்கி
அவா கவிக்க குவட்கதவக் கோடு.
8. தடு வய்வருவ் கெய்வாக் கொக்க
கவகதக் கவாத கொக்க குவக்
கெய் வாதக் சிவகா கிவயும்.
9. திவயுக்கு குவ கெய்க்கி தவவாய்
கெய்க்கி வாய்கெய் பிதாவினை கவிதவ்
கவன கொத்திய குவகியுக் கொருவா.
10. கொருவா கவதவா கெய்க்கிவ கொக்க
கவடாய சிவ பெய்க்கிவ கொக்க
கவகியை மதவாய் வகிவய வாயும்.

ஸ்ரீயர் நிருவாகியே சரணம்.

1997.

உருவச் சித்திரங்கள் காண்க.

ஸ்ரீமத் வேதாந்ததேசிகன் அருளிச் செய்த

தீரமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே:

—♦—

[பெருமாள்களில் பிரதிவாதிபயம் எம் அன்னங்காசாயர்
இவற்றை உணவுடன் உதயது.]

புதுப்பு ஸ்கூல், தரவாப்பி கவிதாநிபுண கௌரவம் |

வெகுநாளாகவாய்வுபெட்ட செவ்வியல்தான் வந்த அப்படி ||

— 附录 —

[illegible][illegible]

மொழியின் தூத தரவஞன் உளவன் ; கண்ணிதன் தெத்தாய்பும் இறந்து
 செஞ்சூழிமயத்தான் அகநயுங்கட்டி தந்தொரு தகையகங்கொண்டால்
 வளநலனாயவாயவாய பழங்கேதம் இவ்வளவு வடிவெடுத்ததென்னவாய சாத்தி
 ரன் பாதாரமரன் இத்திருவாய்மொழிக்கு மற்ற மட்டு வளநலனும் உதயபாரிசுத்
 தலான் தகையவாயவாய அந்நவனவதய இவ்வளவு வளநலன்தொருநிலை வடி
 வெடுத்ததென்னவாய. இவ்வளவுவளவின் இது வளநலனும் வந்தவாத.

[வளநலனெனெனே ஸதகென] திருவாய்மொழியின் பகைஞன் தருத
 னால் அந்த மொருதாயம் அகநயின் பெருகென்னவொன்றை ஒன்றாய் தாந்
 தொன்று, என் த கண்ணிவாயுமுண்டு. ஒவ்வொரு பதிலத்தினும் பங்குதி
 பாதாரமரன் திருவாய்ப்பாட்டுகெனெனவளநலனே ஸதகென ஒன்றாக கண்ணிவொரு
 முகம். (3)

புரவெழு வெவவ துதாணவூன் புரவூரின ஸதகெனவூ
 [சுருதுநாபாபா
 துதுபுரவூன் தீதீயெ துதா துதாணவூவெ வெவ துதுவிவூநென
 புரவூவெவவாபாபாபாபா துதாணவூவெவ துதாணவூவெவ துதாணவூவெவ துதாணவூவெவ
 துதாணவூவெவ துதாணவூவெவ துதாணவூவெவ துதாணவூவெவ துதாணவூவெவ ||

இனி இத்திருவாய்மொழிக்கு பாதார சாத்தியவளநலன் அந்ததலன் இன்
 னவளநலனெனெனென. முதலபக்கத்தே என்னை நுதலாகுப உபாபத்தயுமா,
 இவ்வளவுபத்தியே உபேயத்தயும் பேசப்படலா, வேவத்தயாதருவாய
 உபாபத்தயம் வெவவபபபபபப, பேசத்தா கித்தாண புத்தவாய உபேயத்
 தயம் வெவவபபபபபப என் த அந்நவனவதய. இத்த உபேயத்தய—உபேயத்தய
 கண்ணிதன் திவவவவவ கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா கித்தா
 எம்பெருமானைத்தலித்த வேதொரு உபேயவத தயக்கெனெனெனெனென
 வளநலனத்திய வெவவபபபப. இத்தவத முதலாக வெவவவ பத்தகெனில்
 அவன் தலித்தே உபேயத் தயக்கெனெனெனெனென பாதார வெவவபபபபபப
 னால். (4)

வெவ துதுவிவூன் வுதவூரின கண்ணிதன் வுதவூரின வுதவூரின
 வெவவூவூரின வுதவூரின வுதவூரின ஸதகெனவூரின துதுவ
 [தகவூரின |

வெவவெவவூரின துதுவூரின வுதவூரின வுதவூரின வுதவூரின துதுவ
 துதுவூரின வுதவூரின வுதவூரின வுதவூரின வுதவூரின துதுவூரின ||

செய்த ஸங்கீதம்போலே சம்பெருமாறுகூடப் புகழப்பட்டவாறு சங்கு சத்தரம்
 நுழைவதற்குத் தரிப்பவர்கள். 7. பங்குபெற்றது - இரங்கினிபோலே தன்
 குறைய பெருமையைச் சாட்டிக்கொண்டதாம். 8. ஸாந்திரிதா - நிமிஷம்
 மென்று உத்திரவெனச். 9. சாந்தவந்தத்திருத்தி - பாதிவருத்தினாறு
 புகழ்க்கையோடு செழிக்கலாம் எனப்படுவதாம். 10. அநிதரிதரம் - குளிர்
 கிழிவருத்திய ஸாந்தவந்தமோடு அடியாதிதத்தில் குளிர்ந்த [இரங்கப்
 பூண்ட] சிந்தையுடையது. 11. அந்தரங்கத்தி மெய்யம் - அந்தரங்கப்பிரக
 மம் மெய்யோடு அந்தரங்கமான சொத்துக்கு உரியதாம். 12. இப்படிப்
 பட்ட ஆராய்ச்சித் துறையாக வகிப்பெட்டவையென்ற கங்கெனவது.

சுருந்தாநாமிருவா திதுமலிவினா ஸாந்தவந்தவந்தா
 ஸாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா
 [வந்தா |
 மெய்யாநாமிருவா திதுமலிவினா ஸாந்தவந்தவந்தா
 ஸாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா ||

* வந்தவந்தா * இத்தி மெய்யவந்தவந்தித் தாந்தவந்தவந்தா
 தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா.

1. சுருந்தவந்தவந்தாதிருவந்தா. வந்தவந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா
 தாந்தவந்தவந்தா * வந்தவந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா
 தாந்தவந்தவந்தா. 2. திதுமலிவினா ஸாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா. * இரங்கினிபோலே
 தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா. 3. தாந்தவந்தவந்தா
 தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா. 4. தாந்தவந்தவந்தா
 தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா. 5. தாந்தவந்தவந்தா
 தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா. 6. தாந்தவந்தவந்தா
 தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா. 7. தாந்தவந்தவந்தா
 தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா. 8. தாந்தவந்தவந்தா
 தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா. 9. தாந்தவந்தவந்தா
 தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா. 10. தாந்தவந்தவந்தா
 தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா தாந்தவந்தவந்தா.

உபாயமும் உபேயமும் தானேதான் சம்பெருமானத் திருவாய்மொழிபி
றும் பாசியிதிக்஑பபடுவன் ழுதரபத்தின் ழேவபத்தம் சொன்னது உபாயத்
திக் சொன்னபடி பாசனாதும இரண்டாயபத்தின் போக்பத்தம் சொன்னது
உபேயத்தம் சொன்னபடியாதனாதும இவ்விரண்டுக்கும் திவயமகன விசார
யோசம சொன்னமேன்தென் உபயந்தயானையே அத ழுன்னுமபத்தின்
சொன்னபடு மேன் வாயபத்தானது சம்பெருமானத் தவிர்த்து வேத
உபேயம் கூட யாதென்னம் ழுந்தாயா ழுதானாவது விஷயவந்த மதயோடு
ழுத்தவயவாதனன் பாசயங்கனாநாட்டென்தும் தெரிவிக்கும ழுத்தானே
உபாயத்தவந்தது வந்து ழேவாடவோடு, ழுந்து தெரடம்பெ பத்தவனாடுது
ழுன்ன ழுதபத்தவன உபாயத்தவந்ததுன்ழிப்படுத்தவனவாய என்னுநாடுத்து.

பாடம் திடுவெழுத்துக்கும் கலாநாயகியைப் பற்றி வந்ததும்
 உலாவுதும் ஐயுறாமைக்கும் ஆதாரமாக இருக்கும் ஐயுறாமைதான்மேல் !
 உலாவுவதற்கு ஐயுறாமைதான்முதலாவியதாயினும் அவர்கள்
 உலாவுதும் திடுவெழுத்து உலாவுதும் திடுவெழுத்துதான்மேல் || (அ)

[illegible]

வினாக்கள்-விடைகள்
 பஞ்சாபி மொழிப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களின் பதிலுமே !
 தலைவர் அவர்களின் பதிலுமே !
 தலைவர் அவர்களின் பதிலுமே !

[illegible]

திருவாய்மொழி முதற்பத்துச் செய்யுளாகரதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அவ்விலகதும்	249	என்செய்யுதமுதக்கம்	148
அஞ்சிதநயபுடன் (தி-து)	177	என்வீணைமண்டுகங்கி	167
அஞ்சிதநயபுடையாள்	144	என்வீணைமுடிபுடையதுபுண	166
அடர்வெழில்சம்பந்த	96	என்னைவெளிதக்கிழை	248
அடியென்நிதியுடையதன்	108	எய்துதெய்வமுதீர்த்தி (தனியன்)	91
அணங்கெனவரும்	220	ஒக்கியவயத்தருவியுபயன்	272
அமரர்வெனவருமென	187	ஒக்கியவயன்	100
அமரர்முழுநதம்	248	ஒன்றெனப்பயன்பென	124
அருமைமரீட்சித	232	ஒலிவருப்பென (தி-து)	266
அருமைபுடையதென	118	ஒலிவருப்பென	254
அம்மருப்பின்மூம்	255	அடிவார்த்தியைவன்	226
அருவியெனவருவரு	270	அண்டவியல்வருவோ	289
அருவாதீரவரு	163	என்னுமவெனதம்	256
அக்துமையானும் (தனியன்)	77	என்மூல்கொள்கும்	283
அகரவர்த்தமத	46	எனக்கெனவென	279
அவ்வியன்நயமு	175	அவிதம்பெரியவி	74
அத்ததபத்திதனிய	91	என்கொள்குமி	258
ஆய்வெனவருவதம்	235	எழிவின்மொழிவகன்	224
ஆகுநுபயன்	259	குறட்டதவகன்மூலம்	250
இன்னதுவெனவரு	40	கொண்டவொழிவக	259
இன்னதுவருவதம்	90	கொண்டவொழிவக	281
இனவயத்திதன் (தி-து)	261	என்கொண்ட	260
இனவயுமவருவருவரு	262	என்கொண்டவருவரு	208
என்கொண்டவருவரு	219	என்கொண்டவருவரு	60
உத்தியுன்னெனதம்	280	குறட்டதவகன்மூலம்	269
உடனாழியிதயுபயி	178	கொண்டவருவரு	290
உடனாண்டதன்மூலம்	271	கொண்டதன்மூலம்	106
உடனாண்டதன்மூலம்	122	தருவருவருவரு	224
உடனாண்டதன்மூலம்	201	தருவருவருவரு	190
உடனாண்டதன்மூலம்	22	திருவருவருவரு	58
உடனாண்டதன்மூலம்	79	திருவருவருவரு (தனியன்)	12
உடனாண்டதன்மூலம்	68	தருவருவருவரு	188
உடனாண்டதன்மூலம்	99	தருவருவருவரு	376
என்பெருத்தகவரு	108	தருவருவருவரு	291
என்பெருத்தகவரு	290	என்பெருத்தகவரு	180
என்பெருத்தகவரு	288	உடனாண்டதன்மூலம்	171
என்பெருத்தகவரு	312	உடனாண்டதன்மூலம்	261

பெயர்.	பக்கம்.	பெயர்.	பக்கம்.
அமரகோனிக்மொழித்த	237	ஆறுமுகம்	182
அமரகோனிக்மொழித்த	187	இச்சை	280
அமரகோனிக்மொழித்த	248	இடத்திழ்மொழித்த	72
அமரகோனிக்மொழித்த	187	இடைநிலை	200
அமரகோனிக்மொழித்த	279	இதன்கொண்ட	167
அருதி இயைந்த நிலைகள்	222	இயற்கை	286
அயம்பிசைந்த நிலைகள்	183	இயற்கைமொழித்த	—
அயம்பிசைந்த நிலைகள்	25	இருத்தல்கொண்ட நிலைகள்	240
அயம்பிசைந்த நிலைகள்	60	இருபாசைத்த	124
அருகிலை	269	இருபாசைத்த	—
அருகிலை	110	இருபாசைத்த	180
அருகிலை	168	இருபாசைத்த	180
அருகிலை	28	இருபாசைத்த	182
அருகிலை	187	இருபாசைத்த	249
அருகிலை	290	இருபாசைத்த	122
அருகிலை	46	இருபாசைத்த	122
அருகிலை	183	இருபாசைத்த	88
அருகிலை	68	இருபாசைத்த	84
அருகிலை	120	இருபாசைத்த	84
அருகிலை	68	இருபாசைத்த	170
அருகிலை	66	இருபாசைத்த	219
அருகிலை	224	இருபாசைத்த	171
அருகிலை	175	இருபாசைத்த	271
அருகிலை	74	இருபாசைத்த	88
அருகிலை	144	இருபாசைத்த	120
அருகிலை	118	இருபாசைத்த	259
அருகிலை	281	இருபாசைத்த	28
அருகிலை	46	இருபாசைத்த	287
அருகிலை	60	இருபாசைத்த	110
அருகிலை	91	இருபாசைத்த	122
அருகிலை	100	இருபாசைத்த	40
அருகிலை	219	இருபாசைத்த	42
அருகிலை	218	இருபாசைத்த	42
அருகிலை	110	இருபாசைத்த	118
அருகிலை	234	இருபாசைத்த	68
அருகிலை	271	இருபாசைத்த	231
அருகிலை	271	இருபாசைத்த	124
அருகிலை	144	இருபாசைத்த	88
அருகிலை	271	இருபாசைத்த	171
அருகிலை	281	இருபாசைத்த	72
அருகிலை	168	இருபாசைத்த	285

	பக்கம்		பக்கம்
சங்கபெருக்கள்கலத்த	193	சாமிசெய்	74
செய்தி நம்	110	சாஸ்	72
சம்பாஷணைக்கும்	281	செய்யுள்-சங்கமேன	270
செய்யுள்-புலகனும்	253	செய்யுள்கிடை	284
செய்யுள்-சங்கமேன	90	செய்யுள்-சங்கமேன	285
செய்யுள்-சங்கமேன	221	செய்யுள் — சங்கமேன	278
செய்யுள்-சங்கமேன	164	செய்யுள்-சங்கமேன	276
செய்யுள்-சங்கமேன	144	செய்யுள்-சங்கமேன	491
செய்யுள்-சங்கமேன	236	செய்யுள்-சங்கமேன	148
செய்யுள்-சங்கமேன	237	செய்யுள்-சங்கமேன	290
செய்யுள்-சங்கமேன	259	செய்யுள்-சங்கமேன	269
செய்யுள்-சங்கமேன	248	செய்யுள்-சங்கமேன	268
செய்யுள்-சங்கமேன	110	செய்யுள்-சங்கமேன	269
செய்யுள்-சங்கமேன	327	செய்யுள்-சங்கமேன	278
செய்யுள்-சங்கமேன	279	செய்யுள்-சங்கமேன	289
செய்யுள்-சங்கமேன	271	செய்யுள்-சங்கமேன	278
செய்யுள்-சங்கமேன	116	செய்யுள்-சங்கமேன	106
செய்யுள்-சங்கமேன	160	செய்யுள்-சங்கமேன	278
செய்யுள்-சங்கமேன	109	செய்யுள்-சங்கமேன	28
செய்யுள்-சங்கமேன	237	செய்யுள்-சங்கமேன	53
செய்யுள்-சங்கமேன	108	செய்யுள்-சங்கமேன	276
செய்யுள்-சங்கமேன	270	செய்யுள்-சங்கமேன	60
செய்யுள்-சங்கமேன	284	செய்யுள்-சங்கமேன	58
செய்யுள்-சங்கமேன	118	செய்யுள்-சங்கமேன	268
செய்யுள்-சங்கமேன	237	செய்யுள்-சங்கமேன	268
செய்யுள்-சங்கமேன	279	செய்யுள்-சங்கமேன	269
செய்யுள்-சங்கமேன	124	செய்யுள்-சங்கமேன	272
செய்யுள்-சங்கமேன	173	செய்யுள்-சங்கமேன	272
செய்யுள்-சங்கமேன	231	செய்யுள்-சங்கமேன	270
செய்யுள்-சங்கமேன	50	செய்யுள்-சங்கமேன	255
செய்யுள்-சங்கமேன	50	செய்யுள்-சங்கமேன	269
செய்யுள்-சங்கமேன	261	செய்யுள்-சங்கமேன	278
செய்யுள்-சங்கமேன	103	செய்யுள்-சங்கமேன	188
செய்யுள்-சங்கமேன	173	செய்யுள்-சங்கமேன	294
செய்யுள்-சங்கமேன	271	செய்யுள்-சங்கமேன	277
செய்யுள்-சங்கமேன	120	செய்யுள்-சங்கமேன	281
செய்யுள்-சங்கமேன	256	செய்யுள்-சங்கமேன	281
செய்யுள்-சங்கமேன	276	செய்யுள்-சங்கமேன	294
செய்யுள்-சங்கமேன	279	செய்யுள்-சங்கமேன	259
செய்யுள்-சங்கமேன	72	செய்யுள்-சங்கமேன	276
செய்யுள்-சங்கமேன	72	செய்யுள்-சங்கமேன	266

	பக்கம்.		பக்கம்.
பொருளிகற்புள்	270	வாங்குமார்ந்தியெடுவ	156
பொருள் - சொருள்	280	வாங்குமடந்தையெடு	120
பொருள்குறியவையினர்	34	வாங்குமெய்யெய்த	126
புதிதெய்	28	வாங்குமெய்யெய்த	103
புதிதெய் வந்தியெடுவ	152	வாங்குமெய்யெய்த	74
புதிதெய்குறியுமாறு	158	வாங்குமெய்யெய்த	284
புதிதெய்குறியுமாறு	162	வாங்குமெய்யெய்த	74
மத்தியகால வெள்ளெய்	110	வாங்குமெய்யெய்த	144
மத்தியகால வெள்ளெய்	273	வாங்குமெய்யெய்த	171
மத்தியகால வெள்ளெய்	133	வாங்குமெய்யெய்த	289
மத்தியகால வெள்ளெய்	28	வாங்குமெய்யெய்த	133
மத்தியகால வெள்ளெய்	238	வாங்குமெய்யெய்த	175
மத்தியகால வெள்ளெய்	238	வாங்குமெய்யெய்த	838
மத்தியகால வெள்ளெய்	110	வாங்குமெய்யெய்த	280
மத்தியகால வெள்ளெய்	34	வாங்குமெய்யெய்த	269
மத்தியகால வெள்ளெய்	160	வாங்குமெய்யெய்த	256
மத்தியகால வெள்ளெய்	293	வாங்குமெய்யெய்த	46
மத்தியகால வெள்ளெய்	231	வாங்குமெய்யெய்த	110
மத்தியகால வெள்ளெய்	185	வாங்குமெய்யெய்த	238
மத்தியகால வெள்ளெய்	34-126	வாங்குமெய்யெய்த	213
மத்தியகால வெள்ளெய்	34	வாங்குமெய்யெய்த	238
மத்தியகால வெள்ளெய்	88	வாங்குமெய்யெய்த	221
மத்தியகால வெள்ளெய்	185	வாங்குமெய்யெய்த	171
மத்தியகால வெள்ளெய்	207	வாங்குமெய்யெய்த	171
மத்தியகால வெள்ளெய்	126	வாங்குமெய்யெய்த	113
மத்தியகால வெள்ளெய்	34	வாங்குமெய்யெய்த	144
மத்தியகால வெள்ளெய்	250	வாங்குமெய்யெய்த	182
மத்தியகால வெள்ளெய்	88	வாங்குமெய்யெய்த	255
மத்தியகால வெள்ளெய்	185	வாங்குமெய்யெய்த	261
மத்தியகால வெள்ளெய்	148	வாங்குமெய்யெய்த	238
மத்தியகால வெள்ளெய்	95	வாங்குமெய்யெய்த	89
மத்தியகால வெள்ளெய்	95	வாங்குமெய்யெய்த	269
மத்தியகால வெள்ளெய்	163	வாங்குமெய்யெய்த	190
மத்தியகால வெள்ளெய்	238	வாங்குமெய்யெய்த	171
		வாங்குமெய்யெய்த	144

முதல் பத்தி

சொந்தொடர் அகராதி முத்திரை.

திருவாய்மொழி முதற்பத்தின் பொருளட்டவரை.

1.	சம்மாழ்வார் கவையம்.	பக்கம், 5—13
2.	புறாவியின் வானாத.	13—16
3.	திருவாய் மொழித்தலையன்ன் உரை.	17—24
4.	திருவாய்மொழி அவதாரம்.	25—27

உரையிலுள்ள சில முக்கிய விஷயங்கள்.

5.	அகமயின் இரண்டு வகைகள்.	
6.	அகமயைக்கும் சேதக்கும் உட்பத அம்சம்.	29
7.	எம்பெருமானுடைய சூரத்தையும் உபசரித்ததற்கும் என்பவாறுமுடியாதது.	30
8.	முதற்பாசத்தின் அகமயின் உபதாழ்வானுடைய எப்போடு.	31
9.	'தயாத உடாத' என்றவிடத்த உடையவருடைய நினைவும்.	
10.	வயல் பதவிராயம்.	33
11.	'ஐயம் பரமியில் சூர போக்கு' உபதாழ்வான்' என்ற உட்கு சூர சூரத்தின் விவரம்.	48
12.	தமிழாசைபதங்களுக்கு விட உட்காரின் தமிழ்தின் யாதிரியே போக்கு	51
13.	தமிழ்க்குயின் வானாத.	52
14.	வேதத்ததப்பத்தின் விசேஷங்கள்.	53—55
	முதற்பாசத்தின் பத்தின் விசேஷங்கள்.	61—65
16.	விவரிகள் திரிபுரமெரித்தது.	66—67
18.	என்பவருள்வ வானாத உட்காரம்.	68—71
17.	எம்பெருமானுடைய என்வ உபாப்தி.	72—74
18.	கவையம் யோசுத்ததப்பத்தின் விசேஷங்கள்.	75—76
19.	என்புத உபாசத்தியே போது உபாபதற்கு ஒரு கதை.	97
20.	சூரத்ததயன்ன் மானத்தத எதிர்பாத்திருப்பன்ன்மென்பது.	101—103
21.	சூழ்வான் திருக்குமாரன்னைத் திருமத்திரன்ன் மேட்டு என்பாரிடம் போகன்னைத்ததன்.	104
22.	'எம்பெருமான் பத்திக்கு காரியவன்.	110
23.	அடியன்னைன் பானன்ன்மெனையு உபாபதபத்திய சூசுப வானாதன்ன்.	127—129
24.	உரையின் முதலகாரம் யோசுமென்பதற்கு சூசுப அம்சம்.	129
25.	விவரிகளுக்கு எம்பெருமான் தானது திருமெனியின் இடக்கொடுத்திருப்பததப் பத்தின் விவரம்.	131

26. எம்பெருமானை இத்திரன் எதிரிட்டானென்பது. 135
27. பெ. விஷயமாகப் பெரிய திருமடியின் கதை. 135—136
28. ஆழ்வார்க்கு உண்டாகும் பிராட்டி கிளையாகப் பற்றின ஆராய்ச்சிகள். 140—144
29. காரைக்கு ஸ்ரீபாதேசம். 147
30. குறிஞ்சிக்கு ஸ்ரீபாதேசம். 151
31. தாமரைத்திக்கு ஸ்ரீபாதேசம். 155—156
32. பட்டிச்செருமல் ஒரு தமிழ்ப்பாண்டியர்க்கு உட்காரவைத்தது. "காரைக்கு நெடுவழித் தொடுவழி" இத்திரனின் விவரம். 157—158
33. பெருமானிடமிருந்து பிராட்டி உயிர்த்திருத்தருக்கு காரைக்கு. 159
34. காரைக்கு ஸ்ரீபாதேசம். 165
35. எம்பெருமானுடைய கையா குணத்தின் சிறப்பு. 168—169
36. காரைக்கு ஸ்ரீபாதேசம். 169
37. பெரிய திருமகனிடமிருந்து இத்திரன். 171
38. எட்டுவகைப்பெயர்கள். 172
39. காரைக்கு நெடுவழித் தொடுவழித் தருக்கு. 179—181
40. எப்பிள்ளைப்பிராட்டிகளால் காரைக்கு என் அடர்ந்தது. 184
41. உருக்கு நெடுவழித் தொடுவழித் தருக்கு எம்பெருமானே. 190
42. 'காரைக்கு நெடுவழித் தொடுவழித் தருக்கு' காரைக்கு. 193—194
43. 'காரைக்கு நெடுவழித் தொடுவழித் தருக்கு' என் காரைக்கு. 195
44. காரைக்கு நெடுவழித் தொடுவழித் தருக்கு. 197
45. காரைக்கு நெடுவழித் தொடுவழித் தருக்கு. 205
46. காரைக்கு நெடுவழித் தொடுவழித் தருக்கு. 207—225
47. காரைக்கு நெடுவழித் தொடுவழித் தருக்கு. 212
48. எம்பெருமானுடைய நெடுவழித் தொடுவழித் தருக்கு. 213—216
49. 'புதிதான புதுவழி' என்ற விடத்தில் பட்டிச்செருமல் காரைக்கு. 217
50. காரைக்கு நெடுவழித் தொடுவழித் தருக்கு. 228
51. "அதற்கு மானம் வ" என்ற காரைக்கு. 241—247
52. காரைக்கு நெடுவழித் தொடுவழித் தருக்கு. 257
53. காரைக்கு எம்பெருமானுக்குமுள்ள காரைக்கு. 261—265
54. பட்டிச்செருமல் காரைக்கு காரைக்கு. 275
55. எம்பெருமானுடைய காரைக்கு. 283
56. காரைக்கு நெடுவழித் தொடுவழித் தருக்கு. 291
57. காரைக்கு நெடுவழித் தொடுவழித் தருக்கு. 294—295
58. காரைக்கு நெடுவழித் தொடுவழித் தருக்கு. 296